

پیام آبادگران

۳۷۳ Syndicate Of Iran Construction Companies Monthly Magazine

ارگان رسمی سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران

PAYAM-E-ABADGARAN

در دیدار رئیس سازمان مدیریت و برنامه ریزی تهران

با هیات مدیره سندیکا تاکید شد

بخش خصوصی؛
در اولویت واگذاری پروژهها

۱۳

No.374,75 Azar&Dey 1397 (December .2018)

سال ۳۴ | آذر و دی ۱۳۹۷ | شماره ۷۴ و ۳۷۳ دوره جدید ۴ و ۱۴۳ | قیمت ۲۰۰۰۰ ریال

مروری بر وضعیت پیمانکاران ایران

سرمقاله پیام آبادگران:

هفت تپه‌های بخش عمرانی رادریابید

- حروفچینی، امور بازرگانی و اشتراک: فریبا پور آقا
- خبرنگار: آرزو نوری
- عکس و صفحه‌آرایی: داود خانی
- مسئول تبلیغات و آگهی: سید مهدی برقی
- لیتوگرافی و چاپ: پیمان نواندیش (۸۸۸۲۸۷۲۴)

- صاحب امتیاز: سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران
- مدیرمسئول: مهندس جواد خوانساری
- شورای سیاست‌گذاری:
- مهندس منوچهر ملکبانی فرد (نماینده هیأت مدیره)
- مهندس جواد خوانساری (مدیرمسئول)
- مهندس بهمن دامن (رئیس هیأت مدیره)
- دکتر ایرج گلابتونچی (دبیر سندیکا)
- مهندس سالار علیاری (خزانه‌دار سندیکا)
- مهندس محمود مصطفی‌زاده (سر دبیر)
- رئیس کمیسیون انتشارات: مهندس علی ورزنده
- سر دبیر: مهندس محمود مصطفی‌زاده
- کمیسیون انتشارات و تحریریه:
- مهندس علی ورزنده (رئیس کمیسیون انتشارات)
- مهندس محمدعلی پور شیرازی (کمیسیون عضویت و پیگیری)
- مهندس سیامک مسعودی (کمیسیون قوانین و مقررات)
- مهندس علاءالدین سادات باریکانی

فهرست مطالب

بررسی بودجه در سندیکا - مقاله	۳۸	هفت تپه‌های بخش عمرانی را دریابید - سرمقاله	۶
فرصت پنهان در تبصره ۱۹ - میزگرد	۴۴	دیدار با مهندس خوانساری - گفتگو	۸
فرونشست پایتخت جدی است - مقاله	۴۸	دیدار با رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی - نشست	۱۳
واگذاری ۶ هزار طرح نیمه تمام به بخش خصوصی - خبر	۴۹	مسئله اشتغال و تامین معیشت در بودجه ۹۸ - مقاله	۲۰
سرمايه‌گذاري ۵ ميليارد دلاري تركيبه در عراق - خبر	۵۰	پیمانکاری امروز و گذر از بحران - میزگرد	۲۲
مکاتبات - نامه به بانک مرکزی	۵۱	کارگاه آموزشی دعاوی شرایط عمومی پیمان - آموزش	۲۸
تأثیر فرهنگ و هنجار بر مدیریت ابر پروژه‌ها - مقاله	۵۲	نحوه پذیرش اوراق بهادار اسلامی به عنوان وثیقه تسهیلات - خبر	۳۳
		بررسی شاخص‌های تعدیل - مقاله	۳۴

نوشته‌های نویسندگان، لزوماً نظرات نشریه نیست. نقل مطالب نشریه فقط با ذکر ماخذ مجاز است.

کمیسیون انتشارات در رد یا قبول مقالات ارسالی مختار است و در ویرایش علمی، ادبی و خلاصه‌سازی آن مجاز است. در ضمن مقالات ارسالی عودت داده نمی‌شود

تهران، خیابان طالقانی، بین میدان فلسطین و خیابان ولیعصر، خیابان شهید برادران مظفر (صبای جنوبی)،
شماره ۸۶، ک.پ: ۱۴۱۶۹۶۴۶۹۱ | تلفن: ۶۶۴۶۴۲۶۱ - ۶۶۴۰۲۰۳۷
فکس: ۶۶۴۶۴۰۸۴ | پست الکترونیکی:
payamabadgaran@yahoo.com
نشانی الکترونیکی: www.acco.ir

هفت تپه‌های بخش عمرانی را دریابید

سرمقاله

پیام آبادگران
آذرودی ۱۳۹۷
شماره ۳۷۳ و ۴

منابع درآمدی شده‌اند به سمت واگذاری شرکت‌های دولتی رفته‌اند. بنابراین در همان گام اول هدف اصلی از واگذاری‌ها فاصله گرفته‌اند. انحراف دوم زمانی بوده که این واگذاری‌ها به دلیل ناقص بودن شیوه اجرایی از دل آن یا بخش خصوصی نحیف سربرآورده است یا بخش خصولتی قدرتمند و رانتخوار.

برای درک موضوع کافی است به عملکرد دولت در برابر وضعیت موجود بخش خصوصی توجه کنیم. دولت با آنکه شعار تولید اشتغال را سرلوحه فعالیت خود قرار داده در برابر وضعیت اشتغال در بخش خصوصی از جمله بخش ساختمانی و عمرانی احساس مسئولیت کافی ندارد. اگر کارگران هفت تپه با اعتراضات خود توجه افکار عمومی را به خود جلب کردند و دولت را وادار به بررسی مشکلات خود کردند، در بخش عمرانی کشور، هفت تپه‌هایی وجود دارد که درایت و مدیریت و دلسوزی مدیران بخش خصوصی مانع از آن است که برای دریافت حقوق شان مجبور به اردوی خیابانی شوند. بخش خصوصی نیروی انسانی را سرمایه خود

اما واقعیت اینگونه نیست. در رابطه با وضعیت معیشتی کارگران بدلیل تورم افسار گسیخته همه بخش‌ها حتی شرکت‌های دولتی بامشکل مواجهند. واقعیت این است که دولت‌ها علی‌رغم شعارهایی که داده‌اند و برخلاف وظایف و الزامات قانونی (علی‌الخصوص اصل ۴۴ قانون اساسی) که داشته‌اند نه تنها در مسیر تقویت بخش خصوصی عمل نکرده‌اند بلکه گاهی در اثر تصمیمات نادرست یا ناقص، بخش خصوصی را در مظان مشکلات بیشتری قرار داده‌اند. از جمله این عملکردهای ناقص موضوع نحوه واگذاری‌ها و به اصطلاح خصوصی سازی اقتصاد کشور بوده است. در فرایند خصوصی سازی براساس دریافت کارشناسان از قانون اساسی و سیاست‌های کلی نظام و سایر اسناد فرادستی، مکانسیم واگذاری باید به گونه‌ای باشد که هدف اصلی یعنی گسترش و تقویت بخش تعاونی، بخش خصوصی و چابک سازی دولت را تأمین کند اما براساس مطالعات صورت گرفته و دیدگاه کارشناسان، همه دولت‌های اخیر هرگاه دچار انقباض در

در ماه‌های اخیر اعتراضات کارگری در گوشه کنار کشور توجهات را به خود جلب کرده است. گرچه اعتراض به ضعف قدرت خرید، مسائل کاری و شغلی در میان کارگران کم و بیش مداوم بوده است اما آنچه در ماه‌های اخیر اتفاق افتاد بار دیگر پای دو سوال را به میان کشید. اول اینکه وضعیت کارگران در بخش خصوصی چگونه است و دوم اینکه وضعیت واگذاری‌ها چگونه است؟ پاسخ به این سوال‌ها از این جهت مهم است که در شدیدترین و پرسروصدا ترین اعتراض‌ها که مربوط به کارگران هفت تپه خوزستان است، کارگران دو خواسته روشن را مطرح کرده و تلاش کردند با رساندن صدای خود به نهادهای قانونی و اجرایی مطالبات شان را پیش ببرند. خواسته این کارگران دو مسئله را در بر می‌گیرد ۱- دریافت معوقات حقوقی ۲- بازگرداندن مجموعه نیشکر هفت تپه به دولت.

کسانی که این خواسته‌ها را شنیده‌اند لابد به این نتیجه رسیده‌اند که بخش خصوصی عامل این مصیبت بوده و در بخش‌های خصولتی وضعیت سرو سامان دارد.

می‌داند لذا در شرایط رکود و اوضاع نامناسب اقتصادی تا حد امکان تلاش می‌کند با اخذ تسهیلات بانکی یا فروش اموال و تجهیزات، معیشت حداقلی نیروی انسانی اش را تامین کند. اما برای دولت این موضوع اهمیتی ندارد چرا که مشکلات بخش خصوص را مشکلات خودش نمی‌داند مسئله جایی بغرنج تر می‌شود که بدانیم مروری بر گزارش‌های اشتغال آفرینی در اسناد رسمی کشور نشان می‌دهد دولت طبق قوانین مصوب مجلس ملزم است به طور پیوسته از میزان کارمندان خود بکاهد و از طریق سیاست‌های حمایتی و رشد تولید ناخالص ملی به تولید شغل بپردازد، اما در عمل به وظایف خود عمل نمی‌کند. علت این مسئله همانطور که در سطور بالا اشاره شد به اولین انحراف دولت در واگذاری‌ها برمی‌گردد که از هدف تولید اشتغال از طریق تقویت بخش خصوصی به هدف تامین مالی دچار تغییر شده است. در واگذاری‌ها دولت بیشتر به فکر اختصاصی سازی است. در خصوصی سازی قبل از توان مالی متقاضی به اهلیت او توجه می‌شود اما در روش فعلی مزایده‌های برنامه ریزی شده برگزار می‌شود و ثروت عمومی که شامل امکانات مادی و معنوی (کارگران و متخصصان شاغل) را بدون سنجش واقعی اهلیت متقاضی به فرد مورد نظر واگذار می‌کنند و مسائلی مهمی از جمله حفظ اشتغال، نوسازی صنعت و استفاده از تکنولوژی‌های جدید به حاشیه موضوع واگذاری منتقل می‌شود. از اینرو به دلیل مکانیسم غلط واگذاری‌ها، بستر حقوقی و اهرم‌های نظارتی و اجرایی برای حفظ اشتغال نیروی انسانی شرکت‌های مورد نظر لحاظ نمی‌شود. بدتر آنکه عمده این واگذاری‌ها به دامن بخش خصولتی رانتخوار می‌افتد، که نه مانند دولت خود را موظف به تعقیب رسالت‌های کلان از قبیل کاهش شکاف اقتصادی، افزایش نرخ اشتغال، افزایش رشد... می‌داند و نه مانند بخش خصوصی به ضرورت بازسازی تجهیزات، تقویت خطوط تولید، افزایش کیفیت محصولات، انتقال دانش و سرمایه به نسل جوان... توجه دارد. چرا که ظهور خصولتی‌ها حاصل پیوند رانت و فساد در سیستم اجرایی و بوروکراسی کشور

است. وقتی بخش خصولتی ریشه در تاریخ صنعت یا تولید محصولات و خدمات ندارد و از سابقه و اهلیت لازم برخوردار نیست، نتیجه آن می‌شود که اهداف اقتصادی و اجتماعی و... واگذاری‌ها تامین نشود. بنابراین این نوع واگذاری نه تنها باری از روی دوش دولت برداشته بلکه خود به معضلی برای اقتصاد کشور تبدیل شده است. چرا که خصولتی‌ها به خاطر زیست دوگانه شان هم از منافع بخش خصوصی (فراغ بال در مدیریت) و هم از منافع بخش دولتی (رانت و دسترسی به منابع قدرت) به طور همزمان برخوردار هستند اما خود را در برابر مشکلات کشور مسئول نمی‌دانند. در مقابل خصولتی‌ها، بخش خصوصی قرار دارد. از یک سو تجربه سایر کشورهای توسعه یافته نشان می‌دهد که توسعه بدون حضور بخش خصوصی امری دست نیافتنی است و از سوی دیگر شرایط عادی و غیر عادی کشور (تحریم‌ها و تهدیدها) گواه آن است که در سایه رشد بخش خصوصی از مشکلات دولت و حاکمیت کاسته می‌شود. به عنوان مثال به رغم اینکه در سال‌های اخیر، میزان اعتبارات ملی برای اجرای پروژه‌های عمرانی کاهش یافته و امسال تحت تاثیر نوسان شدید شاخص‌های اقتصادی، چرخ حرکت بسیاری از صنایع و خدمات متوقف و یا لااقل کند شده است، عموم شرکت‌های فعال و بزرگ بخش خصوصی با احساس مسئولیت مضاعف، تلاش کرده اند که وضعیت اشتغال

عموم شرکت‌های فعال و بزرگ بخش خصوصی با احساس مسئولیت مضاعف، تلاش کرده اند که وضعیت اشتغال و وضعیت کارگران خود را مورد توجه ویژه قرار دهند و تا حد ممکن از وارد آمدن آسیب‌های بیشتر به کارگران خود ممانعت کنند. به قول یکی از فعالان پیشکسوت در حوزه عمرانی، اگر حمیت و احساس مسئولیت مدیران این بخش نبود چه بسا کارگران این بخش هم دچار وضعیت کارگران هفت تپه می‌شدند

و وضعیت کارگران خود را مورد توجه ویژه قرار دهند و تا حد ممکن از وارد آمدن آسیب‌های بیشتر به کارگران خود ممانعت کنند. به قول یکی از فعالان پیشکسوت در حوزه عمرانی، اگر حمیت و احساس مسئولیت مدیران این بخش نبود چه بسا کارگران این بخش هم دچار وضعیت کارگران هفت تپه می‌شدند. آنچه در حال حاضر اهمیت دارد، این است که دولت در سیاست‌هایی که در پیش رو دارد الزامات و پیش شرط‌های تحقق اهداف و ماموریت‌هایش را فراموش نکند. دکتر روحانی رئیس جمهور محترم به مناسبت‌های مختلف از جمله معرفی ۴ وزیر پیشنهاد خود به مجلس در آبان ماه بر ضرورت تولید اشتغال در کشور تاکید کرده و همین طور وزرای جدید مانند پیشینیان خود و سایر وزرا بر ضرورت تعامل با بخش خصوصی تاکید کرده‌اند. اکنون سوال این است که آیا زمان وعده پایان نیافته است آیا در شرایطی که کشور با چالش‌ها و بحران‌هایی در حوزه تولید، اقتصاد و صنعت... مواجه است، نباید به طور شفاف تکلیف بخش خصولتی را که هم موجب اتلاف سرمایه‌های ملی می‌شود و هم موجب تشدید فشار به کارگران شرکت‌های واگذار شده، روشن کرد. آیا دولت‌مردان محترم به این امر واقف نیستند که ادامه وضعیت موجود ممکن است همین بخش خصوصی نحیف را از بین ببرد. اگر دولت به طور جد قصد دارد که این مسیر را اصلاح کند چاره ای ندارد جز آنکه در قدم اول سیاست‌ها یا برنامه‌هایی را برای بقای بخش خصوصی تدوین کند و امکان فعالیت این بخش را در شرایط دشوار فعلی تسهیل کند و دوم آنکه درباره مکانیسم واگذاری‌ها طرحی نو در اندازد و مسیری که به سمت بحران و چالش منحرف شده را ادامه ندهد. سندیکای شرکت‌های ساختمانی از دولت محترم انتظار دارد با پرداخت مطالبات پیمانکاران زحمتکش عمرانی ضمن حفظ اشتغال موجود، آنها را در تامین معیشت کارگران خود یاری کند.

مروری بر وضعیت پیمانکاران ایران

گفت و گو با مهندس جواد خوانساری
مدیرعامل شرکت هریسون
و مدیر مسئول پیام آبادگران

در ابتدای این نشست مهندس محمود مصطفی زاده سردبیر ماهنامه پیام آبادگران عنوان کرد: با تشکر از وقتی که در اختیار ما قرار دادید، به عنوان مدیرمسئول ماهنامه پیام آبادگران، پیشکشوت صنعت احداث و کسی که سالیان سال در سندیکا و شرکتهای اقماری آن فعالیت کرده‌اید چه تصویری از وضعیت سندیکا در سالهای گذشته دارید؟

مهندس خوانساری نیز در سخنان آغازین خود گفت: در ابتدای امر از همکارانم که در ماهنامه پیام آبادگران برای تداوم فعالیت آن و بازنگه داشتن این درپچه ارتباطی من را همراهی می‌کنند، تشکر می‌کنم. همه همکاران نشریه برای من عزیز بوده‌اند و اعتبار این ماهنامه به حضور و وجود این نیروها است که سالیان سال زحمت کشیده‌اند.

وی درباره تاریخچه سندیکا نیز عنوان کرد: در زمان انقلاب با توجه به تغییرات و تحولات، افرادی تلاش کردند مکانهایی را که متعلق به بخش خصوصی بود تصرف کنند از جمله نظام مهندسی سابق، و سندیکا که ما با دوستان خود جمع شدیم و با حضور شبانه‌روزی تلاش کردیم سندیکا را حفظ کنیم که برخی از این افراد هنوز زنده‌اند و برخی دیگر فوت کرده‌اند.

وی افزود: اوایل سال ۱۳۵۸ انتخابات هیات مدیره برگزار شد و از آن روز تا کنون در هیات مدیره سندیکا در سمت‌های مختلف حاضر بوده‌ام و برای تداوم و توسعه

مهندس جواد خوانساری کارشناسی ارشد مهندسی راه و ساختمان و فارغ‌التحصیل از دانشگاه امیرکبیر و مدیرعامل شرکت هریسون است. وی به عنوان قدیمی‌ترین همراه سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران، در مسیر این همراهی علاوه بر عضویت در هیات مدیره، در مقام نائب رئیس و دبیر سندیکا ایفای نقش نموده است. در راستای فعالیت‌های بسیاری که در این مسیر انجام داده، به همراه چند تن از سایر پیشکسوتان سندیکا نه تنها شورای هماهنگی را تشکیل داده‌اند بلکه نهاد تعامل فی مابین شورای هماهنگی و سازمان برنامه و بودجه را نیز ایجاد نموده و نماینده سندیکا را یکی از اعضای ثابت شورای عالی فنی نمودند. در طی تمام این سالها و با وجود فراز و نشیبهای زیادی که دامن گیر مطبوعات بوده و محدودیت‌هایی که نشریات صنفی داشته‌اند مسئولیت ماهنامه پیام آبادگران را نیز بر عهده گرفته تا به عنوان ارگان و زبان گویای سندیکا دیدگاه حرفه‌مندان صنعت احداث را منعکس کند. مهندس خوانساری در سالهای اخیر با اعتقاد به این که باید راه را برای جوانان گشود، از حجم فعالیت‌های صنفی خود کاسته و نسل جوان را در این راه تشویق و هدایت می‌نماید.

این تشکل حرفه‌ای تلاش کرده‌ام. در آن دوران مشکلات زیادی وجود داشت از جمله برخورد مدیران دولتی با بخش خصوصی تا جایی که بسیاری از همکاران ما که افراد توانمندی بودند و سرمایه قابل توجهی داشتند و ادار به خروج از کشور شدند. خاطرات بسیاری از آن دوران دارم، برای مثال در آن روزها بعضی افراد نایاب داخل شرکتها می‌ریختند و سعی در جریان‌آفرینی می‌کردند، وقتی من از این امر مطلع می‌شدم، به همراه نماینده وزارت کار به دفتر آنها می‌رفتم و سعی می‌کردم از هر گونه اختشاش و مصادره اموال جلوگیری کنم. یکی از کارهای مهمی که در آن سالها برای حفظ تعامل خود با مسئولین مملکت انجام دادیم برگزاری سه کنفرانس بود. در آن زمان سه کنفرانس ارزنده در شهرهای اصفهان، مشهد و آبادان درباره مشکلات بخش خصوصی برگزار شد تا زمینه گفتگو با دولت فراهم شود. ما مسئولان را به این کنفرانسها دعوت می‌کردیم و درباره مشکلات خود از جمله مصادره اموال در آن زمان، نیمه تمام ماندن پروژه‌ها و لزوم فراهم شدن بستری مناسب برای ایفای نقش بخش خصوصی در امر سازندگی کشور به گفتگو می‌نشستیم که نتایج بسیار خوبی در این نشست‌ها حاصل شد. پیمانکاران در سالهای بعد از انقلاب و دولتهای مختلف با فراز و فرودهای زیادی مواجه بوده‌اند که برای گفتن از آنها زمان زیادی لازم است.

وی با اشاره به مسئولیت خود در ماهنامه گفت: یکی از کارهایی که انجام شد تغییر شکل نشریه در سال ۱۳۷۰ بود. قبل از آن نشریه به شکل کاغذ دیواری و بعد فتوکپی بود و در آن سال امتیاز رسمی ماهنامه را گرفتیم تا ماهنامه موجود انتشار یافت که تا امروز با همکاری همه عزیزان در سندیکای شرکتیهای ساختمانی توفیق تولید و توزیع آن در سراسر کشور مخصوصاً در میان مدیران اجرایی کشور فراهم شده است. در طی این سالها نشریه پیام آبادگران به عنوان زبان گویای صنعت احداث، به یکی از ابزار گفتگوی بخش خصوصی و دولت و

تعامل بین سندیکا و اعضای آن تبدیل گردیده است. بسیاری از دولتمردان به دقت آن را می‌خوانند، تا به حدی که در طی این سالها بازخوردهای مثبت و منفی زیادی را به همراه داشته است. خوانساری افزود: من دقیقاً ۴۰ سال است در هیأت مدیره خدمتگزار سندیکا بوده‌ام که ۱۰ سال از این مدت را نیز دبیر سندیکا بوده‌ام، اکنون تلاش می‌کنیم نسل جوان را ساماندهی کنیم و علاقمند نماییم که در مسائل مربوط به حرفه حضور یابند. ما امیدوار بودیم در کنار افرادی که سالیان سال زحمت کشیده‌اند جوانان تازه نفس کم کم وارد کار شوند و با فکری نو سندیکا را اداره کنند. تا حدی هم در این مورد موفق شدیم. در هر دوره از هیأت مدیره، تعدادی از جوانان وارد شدند و شروع به همکاری کردند که این امر نتایج خوبی داشت و به اعتقاد من این جوانان بسیار با انگیزه و پشتکار در حفظ و توسعه سندیکا زحمت می‌کشند.

لزوم تداوم در پیگیری مطالبات

مهندس مصطفی زاده با بیان این نکته که همکاران ما انتظارات زیادی از سندیکا دارند که انتظارات برحق هستند اگرچه خیلی وقتها عملی نیستند، نظر مهندس

مهندس خوانساری:

با تداوم و پیگیری است که موانع رفع می‌شود و شرایط مناسبی برای کار فراهم می‌گردد، در سندیکا همواره سعی کرده ایم با پیگیری‌های مکرر تا برای حفظ حق و حقوق صنف بجنگیم، تمامی اعضای هیأت مدیره در این صنف مشغول به کار و فعالیت هستند و دردها و مشکلات را می‌دانند و در کارهای خود نیز به طور جداگانه با آنها مواجه هستند، تلاش و پیگیری مکرر و مداوم کاری است که سندیکا برای گرفتن حقوق بخش خصوصی انجام می‌دهد.

خوانساری را درباره اقدامات بیشتری که سندیکا می‌تواند انجام دهد جویا شد که مهندس خوانساری در پاسخ شما به این سوال عنوان کرد: پاسخ شما را با یک مثال از گذشته بیان می‌کنم. در سالهای اول انقلاب به خصوص در دولت آقای بازرگان و میرحسین موسوی، افرادی بودند که به مصادره اموال بخش خصوصی گرایش داشتند و حق و حقوق بخش خصوصی را به شدت زیر پا می‌گذاشتند، در نتیجه همانگونه که پیش‌تر نیز اشاره کردم، بسیاری از افرادی که در این بخش زحمت می‌کشیدند از این مملکت رفتند. ما برای حفظ و بهبود شرایط تلاشهای زیادی انجام دادیم، برای نمونه بنده به همراه آقای مهندس دادخواه دبیر انجمن تاسیساتی‌ها و آقای دکتر نواب معاون سرمایه گذاری وزارت دارایی بارها و بارها بیرون از جلسات هیأت دولت می‌نشستیم تا بتوانیم با سران دولت دیدار کنیم و بخواهیم که مجوزهایی را برای ما فراهم کنند که شرایط کار در خارج از کشور را تسهیل کند. برای مثال یکی از این مجوزها مربوط به مالیات خروج و ورود مرزی ماشین آلات بود، در آن برهه هم برای بردن و هم برای آوردن یک بولدوزر مالیات و عوارض اخذ می‌شد که هزینه کار برون مرزی را بسیار بالا می‌برد. زمانی که شرکت استراتوس برای انجام یک پروژه راه‌سازی در پاکستان قرارداد بست ما به طور جدی‌تر پیگیر این کار شدیم تا توانستیم مجوز قوانین و مقرراتی را از هیأت دولت بگیریم که به پیمانکاران اجازه دهد ابزار و ماشین‌آلات خود را به آسانی ببرند و بیاورند و کار برون مرزی انجام دهند. اما با همه این تلاشها تا سالها اوضاع برای کار مساعد نبود تا اینکه در سالهای اخیر تا حدی امکان صدور خدمات فنی و مهندسی فراهم شد و انجمن صدور خدمات فنی و مهندسی هم تشکیل شد.

این مثال را در پاسخ به سوال جنابعالی زدم تا بگویم با تداوم و پیگیری است که موانع رفع می‌شود و شرایط مناسبی برای

کار فراهم می‌گردد، در سندیکا همواره سعی کرده ایم با پیگیری‌های مکرر تا برای حفظ حق و حقوق صنف بجنگیم، تمامی اعضای هیات مدیره در این صنف مشغول به کار و فعالیت هستند و دردها و مشکلات را می‌دانیم و درکارهای خود نیز به طور جداگانه با آنها مواجه هستیم، تلاش و پیگیری مکرر و مداوم کاری است که سندیکا برای گرفتن حقوق بخش خصوصی انجام می‌دهد.

لزوم واگذاری مالکیت طرحهای نیمه

تمام به بخش خصوصی

در بخش دیگری از این نشست صمیمانه، مهندس مصطفی زاده عنوان کرد: شما و همکارانتان زمان زیادی را صرف کردید تا سازمانی را که مدافع حقوق پیمانکاران بود حفظ کنید. امروزه که اقتصاد کشور مخصوصاً در ۶ ماه اخیر بسیار به هم ریخته است، سوال این است که در سطح دولت و در سطح حرفه باید چه اقداماتی صورت بگیرد؟

مهندس خوانساری در پاسخ به این سوال عنوان کرد: امروز غریب به ۱۷۰۰ هزار میلیارد تومان نقدینگی رایج در کشور وجود دارد. هرچه این نقدینگی گردش بیشتری داشته باشد مسلماً درآمد دولت نیز بالا می‌رود. درباره اینکه امروز این روند مختل شده جز این که دولت‌های ما توان انجام کار و برداشت درست از این پول را نداشته اند چیز دیگری نمی‌توان گفت. دولت‌های ما در سالهای اخیر نتوانستند پول را به نوعی به گردش درآورند که پروژه‌های عمرانی و غیرعمرانی مانند گذشته از این درآمد تامین شده و انجام شود در عوض این پولها در دست عده‌ای را کد مانده‌اند و گردش اقتصادی نداشته‌اند.

وی افزود: متأسفانه در سالهای اخیر علاوه بر عدم مدیریت پول، حیف و میل‌های نابجایی انجام شده است. مسئولان ما به کار نادرست، درست اجرا نکردن قوانین، حل نکردن درست مسائل و تامین نکردن بودجه عادت کرده‌اند و با این رویه بخش خصوصی را هم شدیداً گرفتار کرده‌اند.

طرحهای عمرانی متوقف شده‌اند، که این امر بیش از این که به تحریمها ربط داشته باشد به بی‌تدبیری مسئولان و ناتوانی مدیریتی آنها مربوط است. مسئولان ما به صورت یک سازمان واحد کشور را اداره نمی‌کنند و در اداره کشور ناهماهنگی دیده می‌شود. این ناهماهنگی و چند دستگی موجب نابسامانی اقتصادی و ناتوانی در اداره کشور شده است. در این میان عده‌ای هم با کار خلاف حساب شخصی خود را پرمی‌کنند بدون اینکه پر کردن این حسابها تمامی داشته باشد. مهندس خوانساری افزود: اگر بودجه‌های عمرانی در مسیر برخی اهداف ایدئولوژیک هزینه نمی‌شد و خرج کارهای عمرانی می‌شد قطعاً پروژه‌ها سر و سامان می‌یافت. متأسفانه چنین مسائلی آنقدر ادامه یافته که بسیاری از شرکتهای ما بالاجبار تعطیل شدند چون دولت پرداختهای مربوط به کارهای عمرانی را که از سالهای قبل در دست پیمانکاران مانده بود انجام نداده است. تاخیر در پرداختها سالیان سال طول کشیده و بخش خصوصی که توان محدودی داشته از سرناچاری و برای اداره پروژه‌ها به بانکها رو می‌آوردند و با استقراض از بانکها و دادن بهره روز به روز ضعیف‌تر می‌شوند، نتیجه این امر این بوده که کارهای عمرانی به درستی انجام نمی‌شوند، شرکتهای مستاصل هستند و کارها را رها می‌کنند، پروژه‌ها نیز متوقف می‌شوند و می‌شوند. عضو هیات مدیره سندیکا افزود: در ۱۰ سال اخیر بیش از ۷۲۰۰ پروژه نیمه کاره مانده و به ثمر نرسیده است و احتمال به ثمر رسیدن آنها هم بسیار اندک است. تنها راه برای سرو سامان دادن این کارها واگذاری مالکیت این پروژه‌ها به بخش خصوصی است در غیر این صورت امکان سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در این پروژه‌ها نخواهد بود چرا که کمتر کسی پیدا می‌شود که مایل باشد روی زمینی که مالکیت آن متعلق به کس دیگری است سرمایه‌گذاری شخصی کند. اگر دولت خواهان استفاده از سرمایه بخش خصوصی برای اتمام این پروژه‌ها است باید مالکیت آنها را به این بخش واگذار

کند تا فعالان صنعت احداث برای قدم پیش گذاشتن اطمینان کافی داشته باشند. آنگاه مطمئن باشید که می‌بینیم چطور رونق کسب و کار افزایش می‌یابد و سازندگی نیز از نو جان می‌گیرد.

تدبیری برای بخش خصوصی

مهندس مصطفی زاده در ادامه بحث با بیان اینکه درآمد ارزی ما ثابت است و با توجه به ثابت بودن آن افزایش نقدینگی باعث بالا رفتن نامتعارف قیمت ارز در این چند ماه گذشته شده است، تصریح کرد: در شرایطی قرار گرفته‌ایم که تاکنون تجربه آن را نداشته‌ایم. همه چیز به خرید و فروش نقدی تغییر شکل داده است. دولت درآمدی ندارد و بدهی‌های خود را با اوراق و اسناد خزانه پرداخت می‌کند و پیمانکار برای نقد کردن آن باید تن به تنزیل بدهد. در حال حاضر مشکل اصلی کشور و پیمانکاران نبودن نقدینگی است. کارفرمایان و مجربان هم در این شرایط بحرانی به جای این که دست پیمانکار و مشاور را بگیرند و کار را سامان دهند به طور مداوم تهدید به خلع ید می‌کنند. ما به عنوان سندیکا تلاش زیادی کردیم جلوی این کار ناشایست را بگیریم ولی نهایتاً امروز گرفتاریم. به نظر شما با همه مشکلات موجود بهتر است شرکتهای چه مسیری را برای بقای خود انتخاب کنند تا از بحران نجات یابند؟

مهندس خوانساری در واکنش به این سوال عنوان کرد: از ۱۰ ماه گذشته تا کنون قیمت آهن دو برابر شده یعنی از ۲۱ هزار ریال به ۴۳ هزار ریال رسیده است. در عین حال قطعات ماشین‌آلات و اجناس وارداتی نیز افزایش سرسام‌آوری داشته‌اند. این امر نه تنها از افزایش دلار متأثر بوده بلکه به عدم نظارت و بی‌کنترلی مربوط بوده است. این امر باعث شده فروشنده‌ها تا از پیش، کل پول اجناس را نگیرند حتی قسمتی از تحویل را انجام ندهند. یعنی پیمانکار باید اوراق وعده‌دار را با خون دل از دولت بگیرد - که اینها امروز از ۲ تا ۴ سال وعده دارند - در بازار تنزیل کنند و بابت خرید خود بدهند، تا زمانی که کار انجام شود

را به طور اساسی سامان داد، گردش مالی منطقی را به وجود آورد و تغییرات لازم را در نحوه مدیریت خود اعمال کرده و نهایتاً به سراغ طرحهای عمرانی بازآید. در ارتباط با پروژههای نیمه تمام باقی مانده، با ادامه روند ناکارآی کنونی، ممکن است این تعداد به ۱۲ هزار پروژه برسد. قطعاً هیچ فردی تأیید نمی‌کند که برای پیشرفت حتی یک قدمی و اندک پروژه‌ها، بخش خصوصی یک کشور نابود شود.

با کمبود نیروی انسانی مواجه خواهیم شد

مهندس مصطفی زاده در قسمت دیگری از این مصاحبه موضوع اشتغال را پیش کشید و عنوان کرد: از یک طرف پیمانکاران در حال از بین رفتن هستند از طرفی شرکای اجتماعی ما در معرض بیکاری و از دست دادن حرفه‌مندی خود هستند. اینها سالیان سال یاد گرفته بودند در تخصص‌های مختلف مانند اجرای آسفالت، ساخت تونل و غیره کار کنند، ولی اکنون با رکود صنعت ساختمان چنین حرفه‌هایی در حال از بین رفتن هستند. در واقع هم اشتغال ما با مشکل مواجه شده و هم افرادی که سالیان سال برای این حرفه آموزش دیده بودند ناچارند به سراغ کارهای کوچک تری

با این شرایط و با این روند پیش رو، تداوم بخش خصوصی در کشور ما غیر ممکن شده است. وی درباره راه‌حل‌های قابل بحث نیز عنوان کرد: یکی از راه‌کارهای قابل طرح این است که دولت تمام کارهای عمرانی را متوقف کند، بابت این امر هزینه توقف کار را به کارگاههای عمرانی پرداخت نماید و بعد از این که قوانین و مقررات اقتصادی

مهندس خوانساری:

طرحهای عمرانی متوقف شده‌اند، که این امر بیش از این که به تحریمها ربط داشته باشد به بی‌تدبیری مسئولان و ناتوانی مدیریتی آنها مربوط است. مسئولان ما به صورت یک سازمان واحد کشور را اداره نمی‌کنند و در اداره کشور ناهماهنگی دیده می‌شود. این ناهماهنگی و چند دستگی موجب ناپسامانی اقتصادی و ناتوانی در اداره کشور شده است. در این میان عده‌ای هم با کار خلاف حساب شخصی خود را پرمی‌کنند بدون اینکه برگردن این حسابها تمامی داشته باشد.

و صورت وضعیت شود و مصیبت مجدد برای گرفتن پول آغاز شود، روندی که قدرت مالی و اجرایی بخش خصوصی را تحت تأثیر قرار داده است. به اعتقاد من در این شرایط راه حلی وجود ندارد مگر این که دولت مصمم شود و در تصمیمات و فعالیت‌های مالی و اقتصادی خود نظم لازم را ایجاد نماید. وی افزود: وزیرداری چندین بار تغییر کرده است، مدیرعامل بانک مرکزی ما هم چند بار تغییر یافته، این امر صورت گرفته تا کارایی لازم در سیستم به وجود آید که نیامده است، در حالی که به عنوان یک راه حل ابتدایی و حداقلی می‌توانستیم از الگوهای مدیریت در اقتصاد دنیا استفاده کنیم. حتی می‌توان از گذشته دور و نزدیک همین کشور و نحوه مدیریت نقدینگی‌ها عبرت گرفت. متأسفانه هر جایی کسی را گذاشته‌اند که کار کند بدون اینکه این افراد با هم هماهنگ باشند یا تفکر درست اقتصادی داشته باشند. در نهایت این بخش خصوصی است که آسیب می‌بیند و بخش خصوصی هم یعنی مردم. بخش دولتی در نهایت از جیب دولت خرج می‌کند یا از بانکهای دولتی قرض می‌کند اما بخش خصوصی تا کجا می‌تواند از بانکها وام بگیرد و بهره پرداخت کند؟ از این روی من فکر می‌کنم

بروند. بنابراین سندیکای ما وظیفه خود می‌داند از این حرفه‌مندان دفاع کند و دولت محترم را وادار کند به آنها توجه بیشتری نشان دهد.

مهندس خوانساری نیز در این باره عنوان کرد: همه چیز به دولتمردان ما برمی‌گردد، زمانی که اقتصاد به درستی مدیریت شود سایر مشکلات مردم نیز حل خواهد شد اما زمانی که دولت توان اداره اقتصاد را ندارد چگونه می‌تواند روی فضای کسب و کار تاثیرگذار باشد و حرفه‌های مختلف را سر و سامان دهد. به درستی اشاره کردید که با توقف پروژه‌های عمرانی، تکنسین‌های حوزه احداث به دلیل بیکاری و نیاز به امرار معاش ناچار شده‌اند به کارهای روزمزد روی آورند، مزد روزانه خود را صرف زندگی کنند و این مصیبتی است که گریبانگیر بخش خصوصی شده است و نه تنها بخش خصوصی مشکل مالی دارد بلکه نیروی انسانی آن با سرعت در حال از بین رفتن است. به خصوص این که فارغ‌التحصیل‌ها و نسل جوان ما که باید برای اداره مملکت آماده شوند در کارهای نابجایی مشغول به کار شده‌اند تا زندگی روزمره خود را بگردانند، بسیاری از این جوانان نیز - اگر تاکنون مهاجرت نکرده‌اند - در حال خروج از کشور هستند و اگر روزگاری دروازه‌ها باز شود و سرمایه‌گذاری وارد کشور شود با کمبود شدید نیروی انسانی متخصص مواجه خواهیم بود.

قیمت تمام شده پروژه‌ها اعلام شود

مهندس مصطفی‌زاده درباره نقش شرکت‌های خصوصی و دولتی در ایجاد این بحران پرسید که مهندس خوانساری عنوان کرد: در سالهای گذشته وضع مالی دولت خوب بود و ارزعاید دولت می‌شد به خصوص در دولتهای نهم و دهم که بیشترین درآمد نفتی در ۶۰ سال اخیر در آن دوران حاصل شد، اما با ارزوارده شده نه اندوخته‌ای حاصل شد نه پروژه‌ای مناسب اجرا شد، نه توانستیم راه‌ها را آباد کنیم و نه توانستیم شهرها را بازسازی کنیم. به عبارتی همه این پولها تلف شد و

زمانی که دولت دهم کنار رفت موجودی صندوق سپرده ارزی ما صفر بود، اما هیچ‌گاه رسیدگی نشد که ۷۰۰-۸۰۰ میلیارد دلاری که در این دوره درآمد داشته‌ایم کجا خرج شده است، تمام پروژه‌هایی که در دولتهای نهم و دهم شروع شد به دلیل این که هزینه‌های آن به موقع پرداخت نشد، خسارتی به همراه داشت که بخش خصوصی هنوز آن را به دوش می‌کشد.

خوانساری تصریح کرد: متأسفانه اکثر افرادی که در کشور ما مسئول شدند هر کاری خواستند کردند و رفتند و تنها نابسامانی را برای نسل جوان به جای گذاشتند، به خصوص در دولتهای نهم و دهم شرکت‌های دولتی همه کارها را در دست گرفتند و برای نمونه قرارگاه ۳۵ میلیارد دلار پروژه در دست اجرا داشت همچنین با شهرداری تهران قراردادی بسته شده بود مبنی بر این که هر پروژه‌ای را که قصد اجرا دارند به قرارگاه بدهند، و قرارگاه هر ماه به جای صورت

مهندس خوانساری:

متأسفانه هر جایی کسی را گذاشته‌اند که کار کند بدون اینکه این افراد با هم هماهنگ باشند یا تفکر درست اقتصادی داشته باشند. در نهایت این بخش خصوصی است که آسیب می‌بیند و بخش خصوصی هم یعنی مردم.

وضعیت صورتحساب ارائه می‌داد. بنده در یکی از جلسات شورای هماهنگی از رئیس سازمان برنامه و بودجه و معاونت فنی سازمان پرسیدم آیا آماری از زمان تحویل، قیمت واگذاری و قیمت تمام شده پروژه‌هایی که به این نیروها واگذار می‌شود دارید که صراحتاً عنوان کردند هیچ آماری در این زمینه ندارند.

مهندس خوانساری خاطرنشان کرد: هیچ وقت درباره قیمت اولیه و تمام شده پروژه‌هایی که به شرکت‌های شبه دولتی واگذار می‌شد شفاف‌سازی نمی‌شد، ما به عنوان بخش خصوصی به این وضعیت نگاه می‌کردیم و زجر می‌کشیدیم. در برابر هشدارهای ما درباره از بین رفتن سرمایه ملی نیز کسی به داد ما نمی‌رسید. متأسفانه در دولتهای بعدی هم این روند ادامه یافت و شرایط روز به روز بدتر شد.

مهندس مصطفی‌زاده نیز درباره سرمایه ملی عنوان کرد: آقای فریدمن معتقد است درآمد مشروع باید با تولید ثروت حاصل شود، افرادی مانند بابک زنجانی که توسط نماینده مجلس به بخش خصوصی منتسب شد، کجا ثروتی تولید کرده‌اند؟ البته و متأسفانه در حرفه ما هم پیمانکارانی هستند که از رانت‌هایی استفاده می‌کنند و جلوی شفاف‌سازی را می‌گیرند.

مهندس خوانساری در بخش پایانی سخنان خود عنوان کرد: متنی را می‌خواندم که مربوط به نطق آیزنهاور درباره ایران بود، اگرچه وی درباره بیم خود از بازگشت ایران به گذشته دور خود و تبدیل شدن آن به یک قدرت نظامی حرف زده بود اما در همان نطق عنوان کرده بود «گمان نمی‌کنم منطقه‌ای مهم‌تر از ایران روی کره زمین باشد، ایران هم منابع زیرزمینی فراوانی دارد و هم در چهارراه جهان قرار گرفته است و هم مردمان باهوشی دارد». این امر نشان می‌دهد که پتانسیل و ثروت فراوانی در این مرز و بوم نهفته است و آنچه به مشکلات دامن زده، فقدان هماهنگی در مدیریت و اداره این ثروت طبیعی و انسانی است.

بخش خصوصی؛ در اولویت واگذاری پروژه‌ها

آماده کرده که نظر شما را به خواندن آن جلب می‌نماییم.

در بخش ابتدایی این جلسه **دکتر ایرج گلابتونچی** با خیر مقدم به رئیس سازمان برنامه و بودجه استان تهران و همکاران ایشان عنوان کردند: پیرو هماهنگی که از قبل داشتیم قرار شد نشست مشترکی بین سازمان مدیریت و برنامه ریزی تهران و سندیکا برای همکاری‌های بیشتر برگزار شود. در این نشست قرار است درباره محورهای مختلفی که مدنظر ما است و انتظاراتی که سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان تهران از تشکلهای مهندسی کشور به ویژه سندیکا دارد، بحث شود. امیدواریم این جلسه ثمرات خوبی برای صنعت احداث کشور داشته باشد و سازمان بتواند از اعتماد به قدیمی‌ترین تشکل بخش خصوصی بهره‌مند شوند.

سندیکا طرف مشورت برای نهادهای مختلف

وی افزود: یکی از محورهای رسمی که برای همکاری پیگیری می‌کردیم و هفته قبل

در سندیکا حاضر شدند. ماهنامه پیام آبادگران نیز همچون همیشه و در راستای رسالت خود برای اطلاع‌رسانی به اعضای محترم سندیکا گزارش کاملی از این دیدار

دکتر گلابتونچی:

سندیکا طرف مشورت خوبی
برای نهادهای مختلف از جمله
سازمان مدیریت، مجلس، وزارت‌ها
و... است.

تمام کسانی که در سندیکا
حضور دارند تلاش می‌کنند امور
پیمانکاری کشور روان‌تر ادامه
یابد.

اواخر آذر ماه در دفتر دکتر نعمت‌الله ترکی رئیس سازمان مدیریت استان تهران تفاهم‌نامه همکاری جهت انجام امور پایش پرونده‌های تشخیص صلاحیت رتبه‌های ۳، ۴ و ۵ استانی تهران، بین سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران و سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان تهران امضا شد. در جلسه‌ای که این تفاهم‌نامه امضا شد دکتر ترکی، رئیس سازمان مدیریت استان تهران، دکتر ایرج گلابتونچی دبیر سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران، پرویز قوامی نژاد معاون نظام فنی و اجرایی سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان تهران و مهندس سید ابراهیم طاهری نماینده سندیکای شرکت‌های تاسیساتی و تجهیزاتی ایران حاضر بودند.

در پی امضای این تفاهم‌نامه و ابراز علاقه رئیس سازمان مدیریت و برنامه ریزی تهران برای بازدید از سندیکا و تعامل بیشتر در راستای بسط روابط طرفین، سندیکا از ایشان دعوت کرد تا در جمع هیات مدیره این تشکل قدیمی حاضر شوند، دعوتی که روز شنبه اول دی ماه اجابت شد و دکتر ترکی به همراه چند تن از همکاران خود

به نتیجه رسید و تفاهم نامه آن نیز امضا شد بحث این بود که در فرایند تشخیص صلاحیت، کارهای کلی فرایند تشخیص توسط سندیکا انجام شود و در نهایت برای صدور گواهی نامه به سازمان برود. محورهای بعدی را در مذاکرات با آقای مهندس مرور کردیم، و همانجا بود که هم نظرایشان و هم تاکید من این بود که به سندیکا تشریف بیاورند تا محورهای مدنظر ما به همکارانمان در سازمان منتقل شود و ما نیز در جریان انتظارات سازمان قرار بگیریم.

دبیر سندیکا عنوان کرد: هیات مدیره ما ترکیبی از ۱۶ عضو بعلاوه ۳ بازرس است، این ۱۶ عضو هر سه سال از طریق مجمع و با انتخابات آزاد انتخاب می شود. اکنون در میانه دوره بیست و سوم هیات مدیره هستیم. سال آینده انتخابات ما برگزار می شود که همواره تحت نظر وزارت کار و اتاق بازرگانی برگزار می شود. جمعی از مدیران و اعضای هیات مدیره بزرگترین

زیادی به ویژه در شرایط فعلی داریم که با هم انجام دهیم. اما قبل از ورود به بحث های جزئی باید رویکرد خود را برای همکاری مشخص کنیم تا مسیر گفتگو مشخص شود. ما فکر می کنیم با توجه به محدودیت در بودجه و تقلیل درآمدهای نفتی، مشکلاتی که در کارهای عمرانی ایجاد شده و باید به ساز و کاری مناسب فکر کنیم چرا که با ادامه این شرایط موجود هم به لحاظ محدودیت بودجه و هم به لحاظ این که اعتبارات به طور اوراق پرداخت می شود و اوراق هزینه های قابل ملاحظه ای به پیمانکاران تحمیل کرده و موجب تضعیف و تحلیل آنها را فراهم کرده است. اگر این شرایط ادامه یابد و فکری به حال آن نشود طی سالهای آینده از این سرمایه ملی که ۷۰-۸۰ سال روی آن سرمایه گذاری شده محروم می شویم.

وی افزود: ما فکر می کنیم باید رویکرد خود را در این جهت بگذاریم. بحث هایی مانند

مهندس خوانساری: در هر کجای دنیا که پیشرفتی دیده شده به خاطر این بوده که بخش خصوصی آنها سازندگی کرده است نه بخش دولتی. در ۴۰ سال گذشته و در همه دولتها ما با مسئولان کشور گفتگو داشته ایم، صحبتها همیشه شیرین و خوب که بوده اند اما در زمان اجرا به بوته فراموشی سپرده شده اند.

پیام آبادگران
آذر دی ۱۳۹۷
شماره ۳۷۳ و ۴

انحلال و تجمیع سازمان درگیر هستیم، دستگاهاهی اجرایی و اداری به تناسب این امر درگیر بوده اند. طی این سالها یکبار هم از خودمان سوال نکرده ایم خروجی این تغییرات برای آینده چه خواهد بود. برای نمونه سازمانی به نام سازمان برنامه و بودجه، سازمانی به نام امور اداری و استخدامی را به ترتیب شاهد احیا و اصلاح و ادغام بودید. دو سال قبل هم نتیجه گیری شد دو سازمان مستقل به نام سازمان برنامه و بودجه و سازمان مدیریت و برنامه ریزی (مربوط به استانها) داشته باشیم، در واقع سازمان توسعه منابع انسانی زیرمجموعه سازمان مدیریت و برنامه ریزی قرار گرفته است. اما وظایف ذاتی خود مجموعه یکی است. ترکی تصریح کرد: زمانی که من در این مسئولیت قرار گرفتم به این نتیجه رسیدم که ما با ساختار، منابع و آدمها سرو کار داریم تا بتوان بر مبنای آنها برنامه ریزی کرد و اگر برای این ساختار و منابع که در اختیار مجموعه قرار می گیرد برنامه ریزی نشود به بیراهه رفته ایم. آسیب شناسی کردیم چرا باید دولت همیشه و هر جا پاسخگو باشد و آیا ملزم به پاسخگویی است؟ پاسخ مثبت بود. دولت باید پاسخگو باشد چون هر آنچه را هست وایسته به خود کرده است. اما سوال این است که دولت قادر به بلند کردن وزنه سنگینی که اینجا گذاشته هست یا نه؟ اگر قادر به این کار نباشد قطعاً به چالش کشیده می شود. من فکر می کنم یکی از جاهایی که بخش خصوصی باید به کمک دولت و نظام بیاید این است که بگویند من می توانم این بار را بردارم.

وی افزود: با احیای سازمان ما به این نتیجه رسیدیم در استان تهران اثرگذار هستیم، تهران علاوه بر استان بودن پایتخت جمهوری اسلامی هم هست. ۱۷ درصد جمعیت کشور در آن متمرکز هستند. اگر گوشه ای از مشکلات در استان تهران حل شود روی کل کشور تأثیرگذار خواهد بود. ما برای این که منتظر دستور از بالا برای انجام کار باشیم چند کار انجام دادیم، اولین کار ما در استان تهران

رتبه بندی نیز در میان این بحث ها سامان دهیم. مهم ترین بحث امروز ما اوراق مشارکت و شیوه ای است که آن را در اختیار پیمانکاران قرار می دهند، و از آنجایی که این شیوه بدهی را به نسلهای آینده منتقل می کند برای کوتاه مدت کاربردی است اما شیوه ای نیست که در بلند مدت بتوان با آن طرح های زیربنایی را اجرا کرد و در عین حال سرمایه ملی مانند پیمانکاران و مشاوران را حفظ کرد.

مهندس نعمت الله ترکی رئیس سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان تهران نیز عنوان کرد: برای ما توفیقی بود که در خدمت بزرگان و بلندپایگان عرصه تولید و خدمت باشیم. مستحضر هستید که ما سالها است در بحث احیا، ادغام،

شرکتهای مهندسی کشور در زمینه پیمانکاری در این هیات مدیره و انتخابات هر ساله آن حاضر هستند، در سندیکا علاوه بر هیات مدیره، دبیرخانه ثابت با ۲۰ کارمند داریم، علاوه بر آن کمیسیونهای مختلف تخصصی در زمینه های مختلف داریم که اقدامات لازم را از طریق دبیرخانه پیگیری می کنند. سندیکا طرف مشورت خوبی برای نهادهای مختلف از جمله سازمان مدیریت، مجلس، وزارتها و... است. وی تصریح کرد: تمام کسانی که در سندیکا حضور دارند تلاش می کنند امور پیمانکاری کشور روان تر ادامه یابد.

انتقال بدهی به نسل های آینده
مهندس بیژن سعیدآبادی نائب رئیس هیات مدیره نیز عنوان کرد: ما کارهای

که پایلوتی برای کشور شد تهیه سند آمایش استان تهران بود چرا که به نظر ما این نابسامانی‌های موجود در کشور نتیجه نبود آمایش در کشور است. یعنی چون ما درباره ظرفیت و پتانسیل استانها، شهرها و روستاهای مختلف اطلاع نداشتیم هر کس به سلیقه خود اقدام می‌کرد. اکنون ما تلاش داریم این سند به سایر استانها هم تعمیم یابد تا سند ملی آمایش کشوری داشته باشیم.

۸۰ درصد منابع ایران در نیمکره غربی کشور

وی تاکید کرد: براساس همین سند آمایش، اگر طی چند سال توزیع عادلانه بودجه، ثروت، منابع و... را که شاخصهای اثرگذاری هستند بررسی کنیم و کشور را به دو نیمکره شرقی و غربی تقسیم کنیم که در مرکز نیمکره غربی تهران قرار دارد تقریباً ۸۰-۹۰ درصد خدمات منابع و توسعه ما در حوزه نیمکره غربی است و در نیمکره شرقی ما چند استان واقعا محروم قرار دارند در حالی که ظرفیت‌های بسیار بالایی از لحاظ منابع دارند. این امر مسئولیت ما و شما را سنگین می‌کند چرا که باید برای آینده تصمیم بگیریم.

ترکی ادامه داد: آیا نیمکره شرقی ما ظرفیت ندارد؟ و رها است؟ اگر رها است چه دلیلی دارد که همه جمعیت را در بخشی که منابع هست جمع نکنیم؟ کما این که خیلی جاها به عنوان رویکردی برای آینده این کار را کرده‌اند. چین را ببینید، یک ایالت آن که به اندازه ۳ استان خراسان ما است ۷۵ میلیون نفر جمعیت دارد، اما ما ۸۰ میلیون جمعیت را در کل کشور و بر اساس ظرفیتهایی که قبلا وجود داشت توزیع کرده‌ایم و اکنون بدون توجه به شرایط کنونی آنها را رها کرده‌ایم. اگر بدون توجه به ظرفیت هر منطقه برنامه‌ریزی شود قطعاً فاجعه بار خواهد شد.

وی با اشاره به استان تهران عنوان کرد: برای نمونه در تهران یک ظرفیت خدادادی وجود دارد، می‌گوییم در هر

کیلومتر مربع می‌توانیم ۴۰ نفر را استقرار دهیم، اما در تهران این عدد به طور میانگین هزار نفر است و در برخی شهرستانهای آن ۱۰ هزار نفر. که این امر به معنای فاجعه و گذاشتن بار سنگین بر دوش بخش‌ها است. ۱۰ هزار نفر در هر کیلومتر مربع به معنی افزایش جمعیت ۶ میلیون نفری در شهرهای پیرامون تهران و ۲ میلیون نفری در تهران است. این مسائل باید دغدغه‌ای برای همه ما باشد. کسی که می‌خواهد در بخش خصوصی کار کند باید این اطلاعات را از ما بگیرد تا بتوانیم به گفتگو ادامه دهیم و امور را رهبری کنیم.

رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان تهران افزود: یک سری بحران هم برای برخی از استانها ایجاد شده از جمله بحران آب، و حدود ۱۳-۱۴ استان ما دچار کم‌آبی هستند. ریشه این مشکل کجاست؟ اگر مای دولت و بخش خصوصی ۴۰ سال قبل دور یک

با اصول علمی و قانون کشور تهیه کنیم تا در نهایت بر مبنای آن بتوانیم برای آینده تصمیم بگیریم. در سازمان مدیریت بحث‌های زیادی در این باره شد از جمله این که آیا استان تهران قرار است ۲۰ سال دیگر هم پایتخت بماند؟ آیا قرار است این افزایش جمعیت ادامه یابد و با مدیریت چند پارچه‌ای که در تهران حاکم است چه باید کرد. ما سند آمایش را با کمک مراکز علمی از جمله دانشگاه تهران تدوین کردیم.

مناطق مختلف کشور روی پای خود بایستند

وی با اشاره به این که این سند آمایش ۴ سناریو به ما ارائه می‌دهد عنوان کرد: بر مبنای این سند، بخش خصوصی که می‌خواهد فعالیت کند باید بدانند در آینده چه اتفاقی خواهد افتاد. ما این سند را که در آن بحث جمعیت، توسعه، کسب و کار و... مطرح شده در اختیار

مهندس ترکی: دولت باید پاسخگو باشد چون هر آنچه راهست وابسته به خود کرده است. اما سوال این است که دولت قادر به بلند کردن وزنه سنگینی که اینجا گذاشته‌هست یا نه؟ اگر قادر به این کار نباشد قطعاً به چالش کشیده می‌شود. من فکر می‌کنم یکی از جاهایی که بخش خصوصی باید به کمک دولت و نظام بیاید این است که بگوید من می‌توانم این بار را بردارم.

میز نشسته بودیم شاید امروز مشکلات کمتری داشتیم. این مشکلات باعث شده ما به زیرساختها توجه نکنیم، سند آمایشی نداشته باشیم، استانی مانند استان اصفهان که می‌توانست پایتخت گردشگری باشد امروز به یک واحد صنعتی آب بر تبدیل شود که یک لیتر هم خودش آب ندارد، خسارت‌های زیادی دیده و دچار بحران شده است.

توجه به سند آمایش برای فعالیت بخش خصوصی

وی گفت: اگر زمینه فراهم باشد ما قادر به حل این مشکلات داخلی هستیم. با احیای سازمان ما متوجه شدیم زمینه خالی است، باید اطلاعات را به دست آوریم و سند آمایش خود را مطابق

شما قرار خواهیم داد. شاید سوال باشد که ما ۵ سند قبل از انقلاب و ۵ سند بعد از انقلاب داشتیم اما به کجا رسیده‌اند، در پاسخ باید گفت شاخص‌های موجود قابل ملاحظه با ۴۰ سال قبل نیست و ما پیشرفت داشته‌ایم اما نکته اینجاست که باید بهتر از اینها عمل می‌کردیم. چرا بهتر عمل نشده است؟

ترکی خاطرنشان کرد: آن ۵ برنامه بعد از انقلاب که در همه قانونها هم به آن توجه شده، قوانینی جامع هستند اما چون قانون بالادستی هستند ظرفیت زیرساخت و فرابخش در آن در هم تنیده شده و کسی حاضر به تفکیک آن نیست. ما سعی کردیم برعکس کار کنیم و قبل از تصمیم‌گیری از بررسی ظرفیت شروع کنیم. طی هماهنگی

با سازمان شرایط ۱۶ شهرستان را در کارگروه‌های مختلف اقتصادی، زیربنایی و اجتماعی و... بررسی کردیم. برای نمونه در شهرستان ۳۰۰ هزار نفری پاکدشت، که ماهیتا شهرستان مستقلی است و باید بتواند روی پای خود بایستد. این کار تا کنون تمرین نشده بود اما ما در این سند برنامه با این رویکرد جلو رفتیم که هر کدام از بخشها و شهرستانها به تناسب ظرفیتی که دارد روی پای خود بایستد. در خود پاکدشت ما ۴-۵ پیشران توسعه را شناسایی کردیم که یکی از آنها قابلیت تبدیل شدن به بزرگترین مرکز تولید گل زینتی کشور بود یعنی ۱ میلیارد و ۴۵۰ میلیون گل شاخه بریده در آن تولید می‌شود، اما شما از آنجا که رد می‌شوید به جز تعمیرگاه ماشین چیز دیگری نمی‌بینید. وی گفت: در قالب توسعه و برنامه کسی به ظرفیت شهرستانها و استانها توجه

می‌کنند اما در کشور ما برای نمونه در مورد چند روستای حصاربن، و محمودآباد که در مسیر رفتن به گرمسار قرار دارند با وجود بهترین ظرفیت گردشگری، توجه لازم صورت نمی‌گیرد. جاده اصلی سمنان به فیروزکوه می‌تواند در این مسیر ساخته شود، یا راه آهنی که از بیخ گوش این روستاها می‌گذرد و آنها فقط صدای بوق آن را می‌شنوند. وی افزود: منابع مالی دولت محدود است اما این ظرفیت در کشور وجود دارد که ما کنار هم قرار بگیریم و کار کنیم. در همان پاکدشت یک کمربندی ۳۵ کیلومتری دارد که ما ۱۰ سال است درگیر آن هستیم. دولت هر سال در لایحه بودجه قرار می‌دهد اما به اجرا نمی‌رسد. اگر کمربندی ساخته می‌شد مسیر ۲/۵ ساعته به ۲۰ دقیقه تقلیل می‌یافت. پایین دست کمربندی هم شهرک صنعتی به نام وجود دارند که در هر کدام از آنها حدود ۸۰۰-

بیاوریم نتیجه نخواهد داد. منابع ما محدود به نفت و مالیات است و اگر یک سال نتوانیم از این منابع استفاده کنیم کشور تعطیل می‌شود. آیا کشورهای دیگر که نفت و گاز ندارند مانند ما کشور داری می‌کنند؟ نه. آنها مالیات را از منابع خود مردم با شفافیت و عدالت اخذ می‌کنند و برنامه هزینه کرد آن را هم به مردم اعلام می‌کنند. ما در سازمان و مدیریت و برنامه‌ریزی ۱۶ مشکل اصلی استان تهران را استخراج کرده‌ایم، در اختیار دانشگاه‌های استان قرار داده‌ایم و گفته‌ایم اگر قرار است کار اجرایی انجام شود پروژه‌ای مورد قبول ما است که پیوست علمی داشته باشد.

وی با بیان این که در بخش پروژه‌ها اولویت صد درصد بخش خصوصی است، تصریح کرد: نزدیک ۳ میلیون نفر در بافت فرسوده زندگی می‌کنند. اگر ما و شما توافق و برنامه‌ریزی در این باره داشته باشیم امکان حل مشکل بافت فرسوده شدنی است. در سایر موارد هم می‌توان با همکاری هم به بررسی مسئله، ارائه راهکار و برنامه‌ریزی بپردازیم.

بی‌نظمی‌ها باعث آزدگی و کناره‌گیری بخش خصوصی می‌شود

در این بخش از نشست مهندس جواد خوانساری عضو هیات مدیره سندیکا عنوان کرد: این ملاقات باید زودتر از اینها صورت می‌گرفت. همه گرفتاری ما از این است که راحت با هم حرف می‌زنیم اما به مرحله اجرا که می‌رسیم بخش خصوصی فراموش می‌شود. در هر کجای دنیا که پیشرفتی دیده شده به خاطر این بوده که بخش خصوصی آنها سازندگی کرده است نه بخش دولتی. در ۴۰ سال گذشته و در همه دولت‌ها ما با مسئولان کشور گفتگو داشته‌ایم، صحبت‌ها همیشه شیرین و خوب بوده‌اند اما در زمان اجرا به بوته فراموشی سپرده شده‌اند. وی افزود: با کمبود اعتبارات و درست توزیع نکردن آن مقدار زیادی از پروژه‌های کشور خوابید، با نگاهی ساده متوجه می‌شوید بودجه سایر بخش‌ها به راحتی پرداخت می‌شود اما به کارهای عمرانی

مهندس عطاردیان: خیلی وقتها هست که ما در بالا با هم توافق می‌کنیم اما بدنه با آن مشکل دارد. در کشور ما دربارن یک وزارتخانه اگر بخواهد کار یک وزیر را کنسل کند قادر به این کار می‌شود چه برسد به افرادی که پست دارند. اگر قصد بر همکاری است باید این مسائل جنبی برطرف شود.

پیام آبادگران
آدرودی ۱۳۹۷
شماره ۳۷۳ و ۴

۹۰۰ نفر کار می‌کنند، که بخش خصوصی می‌تواند با سرمایه‌گذاری خود وارد این پروژه شود.

اولویت صد درصدی بخش خصوصی در واگذاری پروژه‌ها

وی افزود: در حوزه مشارکت عمومی- خصوصی دولت به این نتیجه رسیده است که کارها را از دوش خود بردارد و اگر به بخش خصوصی مشارکت می‌دهد این مشارکت واقعی باشد. ما در سازمان برنامه و بودجه استان تهران این راه را باز کرده‌ایم که بخش دولتی هر آنچه در اختیار دارد حتی پروژه که در دست دارد قابل واگذاری باشد، اصلا دولت برای موفقیت باید تصدیگری را منتقل کند و گرنه هر سرمایه‌ای هم من و شما

نکرده است، در مورد نمونه پاکدشت ما نشست تخصصی با بخش خصوصی پاکدشت گذاشتیم و عنوان کردیم ما می‌توانیم از آنها حمایت کنیم، آنها عنوان کردند پایانه صادراتی برای محصولات خود ندارند که محصول تولیدی در پایانه با نگاه صادراتی بسته‌بندی شود. علاوه بر پایانه صادراتی لازم بود مراکز مالی برای حمایت از این بخش وجود داشته باشد که ما پیشنهاد دادیم در اتحادیه یا صنف خود صندوقی داشته باشند و دولت در مقام کمک تسهیلاتی به صندوق ارائه دهد.

وی گفت در پیشران توسعه توجه به بخش خصوصی هم مهم است. همه دنیا برای ساخت ۱ متر زیرساخت جهت قرار گرفتن در حوزه پیشران توسعه تلاش

دارند. اگر قصد بر همکاری است باید این مسائل جنبی برطرف شود.

طرح دو مسئله مهم

مهندس عباس وفایی عضو دیگر هیات مدیره نیز عنوان کرد: هیات وزیران سال گذشته مصوبه ای برای تسهیل در تشخیص صلاحیت پیمانکاران مصوب نمود که در هیات مدیره سندیکا پس از بحث مقرر گردید از دکتر نوبخت و همکاران ایشان به خاطر آن تشکر کنیم. روح مصوبه این بود، با توجه به این که از حدود ۱۰ سال قبل در اثر کاهش بودجه های عمرانی بسیاری

که توافق شده به بخش خصوصی واگذار شود و با این که همه اقدامات هم انجام شده بوده دست آخر آن را به خاتم الانبیا داده اند. این مسئله برای بخش خصوصی بسیار دردناک است.

وی افزود: پیشنهاد من تشکیل کمیته ای است که مورد به مورد مسائل را بین سازمان مدیریت و برنامه ریزی تهران و سندیکا بررسی و تصمیم گیری کنند. شهر تهران مانند دریایی پر از کار است، شما پول ندارید، بودجه هم به شما نمی دهند، می گویند اوراق می دهیم

که می رسند می گویند بودجه ندارند و تمام شده است و اوراق قرضه چند ساله پرداخت می کنند. بخش خصوصی همواره این نوع رفتاری ها را در جدال با دولت داشته است، که باید برای حل آن به جای حرف زدن عمل کنیم.

مهندس خوانساری نیز گفت: تا کنون از تعامل با دولت نتیجه مثبتی نگرفته ایم. از شما خواهشمندم اگر قرار بر همکاری است بر اساس تفاهم نامه و قدم به قدم باشد. زمانی که آقای نوبخت مدیر شد از ایشان خواهش کردیم که گروه شورای عالی فنی را عوض کنند، که در نتیجه یک نفر از بخش خصوصی به شورای عالی فنی راه پیدا کرد، و تا حد زیادی این حضور تاثیرگذار بود. اگر بخش خصوصی و دولتی در تصمیم گیری ها همگام شوند نتایج آن همان چیزی خواهد بود که امروز در شورای عالی فنی می بینیم. ما از شما می خواهیم فراتر از درد دل با هم تعامل کنیم، تصمیماتی عاجل بگیریم و اجرایی کنیم. باید مواردی را مورد به مورد طرح، تصمیم گیری و اجرا کنیم. عضو هیات مدیره سندیکا درباره اوراق قرضه نیز گفت: متأسفانه دولتی ها می خواهند هر چقدر که زورشان می رسد به پیمانکاران زور بگویند، این اوراق اول ۶ ماهه بود. بعد یک ساله کردند، بعد دو ساله، بعد سه ساله و اکنون ۴ ساله. یک پیمانکار با اوراق ۲ یا ۴ ساله چه باید بکند؟ چه کسی این اوراق را از او می گیرد؟ چک های خود ما را بهتر از این اوراق قبول می کنند. این بی نظمی ها باعث آزرده گی و کناره گیری بخش خصوصی می شود. از شما خواهشمندم که گفتگوی ما را به دولت انتقال دهید تا شاید در تصمیم سازی آنها موثر باشد

مهندس وفایی:

بایستی مطابق گذشته که مصوبه ای برای تمدید وجود داشت با درخواست تمدید رتبه شرکت های ثبت شده در سامانه ساجات به شرط عدم تغییر در اکثریت اعضای هیات مدیره شرکت ها موافقت شود

از پروژه ها متوقف و یا به کندی اجرامی شدند، رتبه شرکتی در اثر توان مالی نزول نیابد. این مصوبه تیر ماه سال گذشته مصوب شد اما تفسیر مجریان از آن برخلاف روح مصوبه بود. آنها با تاکید بر کلمه "به روز رسانی" در مصوبه، برای شرکت هایی که به هر دلیل در سایت ساجات در مدت مقرر به روز رسانی ننموده اند اشکال تراشی می کنند و از اعمال این بخشنامه خودداری می نمایند. طبق اطلاعات داده شده به سندیکا تاکنون شرکت های اندکی از این مصوبه استفاده نموده اند.

مهندس وفایی افزود: همکاران ما با تفسیر کلمه به روز رسانی در مصوبه مشکل دارند. بایستی مطابق گذشته که مصوبه ای برای تمدید وجود داشت با درخواست تمدید

که آن را هم نمی دهند در نتیجه بخش خصوصی می آید و درمی ماند. در این مورد چه کاری می توان کرد؟ شما یک سری کارها را تعهد می کنید پرداخت کنید وقتی نمی توانید پرداخت کنید کار انجام نمی شود، فرد مایوس می شود و می خواهد کار را رها کند، اما با رها کردن کار هم گرفتار می شود. وی تصریح کرد: مشکل ما با رتبه بندی آشناست، ساز و کار آن را هم دارد اما بیم آن وجود دارد که رتبه بندی کنند و بعد ببینند همین کار در سازمان شما هم انجام می شود. خیلی وقتها هست که ما در بالا با هم توافق می کنیم اما بدنه با آن مشکل دارد. در کشور ما دربان یک وزارتخانه اگر بخواهد کار یک وزیر را کنسل کند قادر به این کار می شود چه برسد به افرادی که پست

مهندس محمد عطاردیان عضو دیگر هیات مدیره سندیکا نیز عنوان کردند: اگر تعامل و همکاری را شروع می کنیم آن را ادامه دهیم! ما تجربه بدی در این مورد داریم. معمولاً می آیند و بحث می کنند بدون این که کنش عملی داشته باشند، در شرایطی هم که آنها قصد عمل دارند در مراحل بالاتر به مشکل برمی خورند. کارهایی بوده

رتبه شرکت های ثبت شده در سامانه ساجات به شرط عدم تغییر در اکثریت اعضای هیات مدیره شرکت ها موافقت شود. خواهشمندم این دو مسئله را مورد توجه قرار دهید خصوصا مسئله تمدید رتبه شرکت ها با ثبات در هیات مدیره.

هروقت دولت پول ندارد سراغ بخش خصوصی می آید

مهندس محمدپور شیرازی عضو دیگر هیات مدیره نیز با اشاره به آمادگی بخش خصوصی برای ساخت زیربنای کشور تاکید کرد: نباید نگاهها به این صنف پولی باشد، پیمانکاران از آبادانی کشور لذت می برند، شرکتهای این صنف سرمایه کشور هستند و فعالیت آنها منجر به خلق ثروت می شود.

مهندس شعبان یوسفیان عضو دیگر هیات مدیره سندیکا نیز اعلام کرد:

داده آید.

با اقتصاد من درآوردی نمی توان کار کرد

مهندس محمود مصطفی زاده عضو دیگر هیات مدیره نیز عنوان کرد: درباره SME صحبت شد چنانچه می دانید در دنیا ایتالیا با SME شناخته می شود و ۹۵-۹۰ درصد اقتصاد آن SME است. ساخت اتحادیه از نظر اقتصادی روش دارد، هیچ وقت هم اینها نمی توانند برای خود پایانه صادرات درست کنند، معمولا دولتها این سازمان را برای آنها ایجاد می کنند و در قبال آن آنها را بدهکار می کنند. در هیچ کجای دنیا چنین چیزی نیست.

وی افزود: اگر دولت سر جای خود بنشیند و به جای تصدیگری واگذاری و حمایت انجام دهد تمام کارهایی که فرمودید اتفاق می افتد اما دولت ما دولتی تاجر است و هر جا احساس کند

ببینیم. اگر علم را پذیرفتیم و از تجربه دنیا استفاده کردیم قادر می شویم منابع و ثروت فراوان خود را با بهترین شیوه مناسب به درآمد تبدیل کنیم. با اقتصاد من درآوردی نمی توان کار کرد. متأسفانه سازمان مدیریت و برنامه ریزی و دولت به علم اقتصاد اعتقاد ندارند. برای راه اندازی صنعت و رونق اقتصاد آنها باید بپذیرند که از تجربه چندصدساله جهان در این زمینه استفاده کنند و چرخ چاه را از نو نسانند.

عوامل تضعیف بخش خصوصی رفع شود

بیژن سعیدآبادی نیز عنوان کرد: وظیفه سازمان مدیریت و برنامه ریزی، مدیریت درست منابع است تا بتواند اهداف خاصی را محقق کند. یکی از بزرگترین چالشهای این روزها در فضای کسب و کار این است که یکی از عوامل اصلی این فضا دارد از بین می رود و اگر برای این موضوع فکر نکنید مدیریت چه چیزی را انجام خواهید داد. اگر از بخش خصوصی صحبت می شود به طور سهو یا عمد، بخش بزرگی از آن در حال از بین رفتن است. بنابراین در اولین قدم از همکاری باید عوامل تضعیف بخش خصوصی شناسایی و رفع شود تا بتوانیم روی سایر مسائل برنامه ریزی و کار کنیم.

دولت نباید قانون بنویسد

مهندس نعمت الله ترکی پس از شنیدن سخنان هیات مدیره سندیکا عنوان کرد: من پیشنهاد تشکیل کارگروهی مشترک را داریم تا در جلسات آن محورهای مختلف موضوعات مورد طرح بررسی شود. در کوتاه مدت می توان با تمرکز بر روی بودجه سال ۱۳۹۸ و در بلند مدت با محوریت برنامه توسعه وارد گفتگو شد. وی افزود: در کشور ما قانون خوب نوشته می شود ولی ما مطالبه گری خوبی برای اجرای آن نداریم. متولی نظارت بر قانون هم خود قانونگذار است. در کمیته پیشنهادی می توان چنین قوانینی را احصا کرد. نباید دولت چیزی را به عنوان قانون برای خود بنویسد و خودش هم آن

مهندس مصطفی زاده:

ما باید اقتصاد را علم ببینیم. اگر علم را پذیرفتیم و از تجربه دنیا استفاده کردیم قادر می شویم منابع و ثروت فراوان خود را با بهترین شیوه مناسب به درآمد تبدیل کنیم. با اقتصاد من درآوردی نمی توان کار کرد

تحقیقات رکن اساسی توسعه است و باید از سازمان برنامه تشریح کرد که به تحقیقات اهمیت می دهد. به نظر من یک چیز مشکل اساسی جامعه ما در سیستم دولتی و خصوصی عدم التزام به قانون است، قانون در این کشور فقط اسم است و به هیچ وجه اجرا نمی شود. بخش خصوصی هم فقط یک اسم است و جایگاهی در این کشور ندارد. ده دوازده سال است که دولت هروقت پول ندارد اسم بخش خصوصی را می آورد تا از امکانات این بخش برای رفع گرفتاری خود استفاده کند، هروقت پول دارد خصولتی ها سر صف هستند. جناب آقای مهندس ترکی، شما نشان داده آید آدم توانمندی هستید و اگر بتوانید بخش خصوصی را تعریف کنید کار بزرگی انجام

چندرغاز منفعتی وجود دارد خودش برای برداشتن آن می رود. اما چون از جیب خود هزینه نمی کند و قصد دارد از جیب مردم هزینه کار را بدهد در نهایت هزینه ای می کند و برمی گردد. شما افکار خوبی را مطرح کردید اما باید کسانی که برای این کار ساخته شده اند و می دانند چگونه SME ها را دور هم جمع کنند مشاوره بگیرید. این کار می تواند درآمدزا باشد و به درآمد مالیاتی کمک کند. اما من مطمئن هستم تا چنین کاری را شروع کنید دوستان دولتی به سرعت خودشان را می رسانند و نه اجازه صادرات به آنها می دهند، نه خودشان صادرات می کنند، آن اندک درآمدی هم که قبلا حاصل می شد از بین می رود.

مصطفی زاده گفت: ما باید اقتصاد را علم

برخی موارد با مجری طرح توافقی داریم که جانشین مجری طرح زیر آن می‌زند. برای این مسئله هم باید راه حلی یافت که تغییر مدیریت به همه چیز لطمه نزند. در واکنش به این سخنان مهندس ترکی عنوان کرد: ما نیز در آسیب شناسی خود به این نتایج رسیدیم. متأسفانه تعداد دستگاه مجری ما زیاد است، ما حدود

می‌گنجیم اما به سمت نظم دهی آن نرفته‌ایم. وظیفه این کمیته‌ها بررسی نقش همین SME‌های صنعت احداث در اقتصاد حاکمیت است تا بتوان کاری انجام داد. باید جایگاه خود را در صادرات غیر نفتی بررسی و از آن سهم خود را مطالبه کنید. وی افزود: امیدوارم کمیته‌ها مسائل را

را اجرا کند بلکه باید قوه مقننه قانون را تدوین کند و ابلاغ نماید تا دولت آن را اجرا نماید، تا کنون سوال نشده قانون بودجه عمومی کشور که در مجلس تصویب می‌شود توسط چه کسی نوشته می‌شود. بله. پیشنهاد دهنده آن دولت است، چطور است که نمی‌توانید بودجه پیشنهادی دولت را در مجلس اصلاح کنید؟ چرا به این مسائل توجهی نمی‌شود و مدام از وظیفه دولت صحبت می‌شود، در این شرایط سخت دولت اگر بتواند خود را مدیریت کند کار بزرگی کرده است.

ترکی افزود: به نظر من باید کمیته‌ها را تشکیل دهیم که فعلاً می‌تواند شامل کمیته قوانین و مقررات، کمیته آمایش و کمیته مشارکت عمومی - خصوصی باشد. در این کمیته‌ها باید قوانین را تطبیق دهیم یعنی ببینیم قوانین ابلاغ شده چقدر در حوزه بخش خصوصی چقدر تأثیرگذار است، و در نهایت نتایج را به قانونگذاران منعکس کنیم. از طرفی شما می‌توانید شرایط مورد نظر خود را برای همکاری، با دولت توافق کنید. شرایط امروز مناسب است و دولت متوجه شده است که اگر سراغ بخش خصوصی نیاید شرایط روز به روز سخت‌تر خواهد شد.

مهندس سعیدآبادی:

یکی از عوامل اصلی این فضا دارد از بین می‌رود و اگر برای این موضوع فکر نکنید مدیریت چه چیزی را انجام خواهید داد. اگر از بخش خصوصی صحبت می‌شود به طور سهو یا عمد، بخش بزرگی از آن در حال از بین رفتن است

۷-۸ دستگاه مجری را به ۲ دستگاه تقلیل دادیم یعنی این دو دستگاه متولی اجرای پروژه‌ها هستند. اگر این تعداد کم شود نظارت و اجرا بهتر خواهد بود. ما سعی داریم کارها از حوزه سلیقه افراد بیرون بیاید تا با جایگزینی افراد مشکلات این چینی ایجاد نشود. در پایان این دیدار مهندس سعیدآبادی از آمادگی سندیکا برای تشکیل کمیته‌ها خبر داد، دکتر ایرج گلابتونچی نیز با تشکر از مهندس ترکی و همراهان ایشان ابراز امیدواری کرد که این دیدار و توافق و تعامل ناشی از آن در رونق صنعت احداث، پیشبرد اهداف سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی، و بهبود شرایط اقتصادی کشور ثمربخش باشد.

بررسی کنند و به جلسات ما که به نظر من بهتر است هر ماه برای جمع‌بندی مطالب برگزار شود منعکس کنند تا بتوانیم تصمیم بگیریم. یکی از گله‌مندی‌های من از اتقاق بازرگانی این است که به جای حل مشکل اعتراض می‌کند، فریاد زدن برای فردی که در کف خیابان اعتراض می‌کند اشکالی ندارد اما تشکله‌ها باید بروند و حق خود را بگیرند.

حل مسئله ناشی از تغییرات مدیریتی

مهندس عطاردیان با بیان این که بخش خصوصی به اعتبار گفتگو با مسئولان دولتی وارد عرصه‌ای می‌شود از طرفی تغییرات در سازمانهای دولتی می‌تواند آنها را گرفتار کند. ما در پروژه‌ها با چنین مسائلی به وفور روبرو می‌شویم، در

مهندس ترکی گفت: شما باید میزان حضور موثر بخش دولتی را در اقتصاد را بررسی و میزان آن را به دولت اعلام کنید و از دولت بخواهید در صورت تمایل خود به استفاده از ظرفیت بخش خصوصی، تناسبی در حوزه اقتصاد بین حضور بخش خصوصی و دولتی ایجاد کند، برای نمونه نقش بخش خصوصی را از ۲۰ درصد در اقتصاد به ۴۰ درصد برساند. یکی از این فرصت‌ها بهبود و اجماع میان ارکان حاکمیت و دولت است. همه ما جزو حاکمیت هستیم و بخش خصوصی باید جایگاه خود را در حاکمیت بیابد، اگر آقای مهندس می‌فرماید SME‌ها در همه دنیا حرف اول را می‌زنند برای این بوده که جایگاه خود را در حاکمیت یافته‌اند. بیش از ۹۰ درصد ما هم در حوزه SME‌ها

مسئله اشتغال و تامین معیشت در لایحه بودجه ۹۸

دولت کاسته و مقرر شد که در صورت تامین اعتبار - افزایش درآمدهای نفتی - به سقف بودجه افزوده شود. آنچه در بررسی این لایحه از منظر توسعه و عمران کشور اهمیت دارد، میزان دقت و توجه دولت به تامین هزینه تملک دارایی‌های سرمایه‌ای است. بنابراین یکی از این ارقام مهم و کلیدی در لایحه، میزان بودجه عمرانی است که کارشناسان و اهل فن نسبت به آن حساسیت ویژه دارند. چرا که محل مصرف اعتبارات عمرانی، توسعه امور زیربنایی و زیرساخت‌های کشور است و دولت به عنوان بزرگترین کارفرمای اقتصادی می‌تواند نقش مهمی را در به حرکت درآوردن چرخ اقتصادی و سازندگی کشور ایفا نماید. به عبارت روشن‌تر بودجه عمرانی می‌تواند نقش بسزایی را در ایجاد رونق و توسعه اقتصادی ایفا کند. برغم این اهمیت، در لایحه تدوین شده دولت، اعتبارات بخش عمرانی در مجموع قریب به ۶۲۰ هزار میلیارد ریال برآورده شده که نسبت به سال گذشته تفاوت چندانی ندارد و در صورت افزایش درآمدهای نفتی به میزان سی هزار میلیارد ریال افزایش دیگر خواهد یافت.

برآورد اولیه عملکرد دولت در تدوین مهمترین سند راهبردی کشور در سال آتی، نشان دهنده تضعیف بخش عمرانی و زیرساختی کشور است. به رغم اینکه یکی از دلایل بازنگری اولیه لایحه در شورای سران سه قوه تقویت حوزه اشتغال کشور و معیشت مردم بوده است، اما تخصیص ۱۴ میلیارد دلار از ۲۱ میلیارد دلار درآمدهای پیش‌بینی شده ارزی (نفتی) به کالاهای اساسی با نرخ تسعیر ۴۲۰۰ تومان بیانگر آن است که دولت هدف خود برای کاهش فشار بر تامین نیازهای اولیه مردم را به ساده‌ترین شکل ممکن یعنی تعیین نرخ مبنا برای تبدیل ارز به کالا در نظر گرفته است. در بخش اشتغال نیز تمرکز اصلی خود را بر اشتغالزایی در ترمیم بافت‌های فرسوده گذاشته است. صرف نظر از اینکه این

جلوگیری از افزایش فشارهای معیشتی بر مردم به خصوص اقشار آسیب‌پذیر و تقویت حوزه اشتغال کشور از اهداف اصلی بررسی مجدد پیش‌نویس لایحه بودجه بود که منجر به بازنگری مجدد در آن شد. این لایحه در نهایت با تاخیر چند روزه در چهارم دی ماه به مجلس ارائه شد و هم‌اکنون در کمیسیون تلفیق مورد دقت و تامل نمایندگان محترم قرار دارد. در لایحه ارائه شده دولت به مجلس رقم بودجه عمومی کشور بالغ بر ۴۰۷ هزار میلیارد تومان است و بودجه شرکت‌های دولتی نیز از ۱۲۰۰ هزار میلیارد تومان فراتر رفته است. البته رقم اولیه بودجه عمومی کشور در لایحه پیشنهادی ۴۴۷ هزار میلیارد تومان بود که در بازنگری صورت گرفته حدود ۴۴ هزار میلیارد تومان از سطح هزینه‌های

● **حسن وزینی - کمیسیون انتشارات سندیکا:**
تهیه و تدوین لایحه بودجه پیشنهادی دولت برای سال ۱۳۹۸ با التهابات اقتصادی و رشد افسارگسیخته قیمت‌ها همزمان شد. پیش‌نویس این لایحه طبق روال همیشگی با پیشنهادات متعارف و تکراری شده دستگاه‌هایی اجرایی تهیه شد اما نکته مهم این بود که پس از تدوین پیش‌نویس آن در نشست شورای عالی هماهنگی سران سه قوه مورد بررسی قرار گرفت. بررسی این لایحه در شورای سران سه قوه به دلیل آن بود که این سند راهبردی حساسیت کافی نسبت به مسائل اصلی کشور در سال آتی داشته و برای مدیریت اقتصادی سال ۱۳۹۸ که بر اساس پیش‌بینی‌ها سال پرچالشی خواهد بود، برنامه‌ای نتیجه بخش داشته باشد.

روش یعنی تزریق یارانه به کالاهای اساسی موجب ایجاد رانت در واردات آن کالا، فساد در ساختار توزیع آن و بی عدالتی در میزان دسترسی برابر مردم به آن خواهد شد. اساساً میزان یارانه پنهان موجود در آن به نرخ تبدیل فعلی (سنا) حدود ۶۰۰ هزار میلیارد ریال یعنی برابر با اعتبارات حوزه عمرانی و تملک دارایی‌های سرمایه‌ای دولت است. حال آنکه هدف از تخصیص آن ۶۰۰ هزار میلیارد ریال تامین بخشی از معیشت مردم از طریق مقابله با افزایش قیمت کالاهای اساسی اما هدف اعتبارات عمرانی تامین زیرساخت‌های حیاتی کشور است. گرچه عزم دولت برای توجه به ضرورت تامین معیشت مردم امری ضروری و اقدامی استراتژیک در سال پرچالش ۹۸ است اما به نظر می‌رسد این قدم مهم دولت در پرتو غفلت از راه حل علمی و اساسی، مسیر تحقق هدف اصلی را که همان تامین معیشت است، مسدود خواهد کرد.

با توجه به افزایش هزینه‌های زندگی مردم و رشد خطر فقر و گسترش دامنه آن که در پایتخت به حدود ۳۰ میلیون ریال و در شهرستان‌ها نیز به رقمی بالغ بر ۲۰ میلیون ریال رسیده است و با توجه به افزایش نگرانی‌ها درباره نمودار اشتغال و افزایش جمعیت آماده به کار، به نظر می‌رسد که منظومه اقدامات دولت برای کاهش آسیب‌های معیشتی خانوارها در لایحه بودجه دولت کامل نیست و هر اقدامی که مبتنی بر تولید و خلق ثروت از طریق افزایش درآمدهای جامعه نباشد هدف اولیه از بازنگری در لایحه را محقق نخواهد کرد که امید است مورد توجه نمایندگان محترم مجلس قرار گیرد.

از آنجایی که بوروکراسی حاکم بر دستگاه‌های اجرایی دولت و ذهنیت دولتمردان ساده‌سازی مسئله است، در چرخه پاسخگویی به چالش‌های موجود نیز دولت سراغ آسان‌ترین اما کم‌بهره‌ترین روش‌ها می‌رود. نمونه این ادعا همانی

است که در سطور فوق ذکر شد. پیش‌بینی حدود ۶۲۰ هزار میلیارد ریال اعتبار برای طرح‌های عمرانی - البته در مرحله تخصیص هیچ‌گاه به طور کامل تامین نمی‌گردد- با فرض تورم رسمی قریب به ۳۰ درصدی معنایی جز کاهش یک سوم اعتبارات عمرانی برای سال آتی در قیاس با سال جاری ندارد.

مناقشه در عملکرد برنامه ریزی و تخصیص اعتبارات دولتی با اهدافی که تعقیب می‌کند آشکار می‌کند راه تقویت اشتغال و تامین معیشت مردم امری پیچیده‌تر از آن است که در این لایحه تدوین شده است. متأسفانه بوروکراسی محافظه کار دولتی مانع از ابراز شهامت در تدوین برنامه‌های راهبردی و کلان کشور می‌شود و میل به پاسخگویی فوری به مطالبات مردم و گرایش ذهنیت دولتی به سرکوب خرد بخش خصوصی و ترس از تحدید مرزهای حاکمیتی دستگاه‌های اجرایی مانع از آن می‌شود که راهکارهای منطقی، کارشناسی و شجاعت محور در دستور کار قرار گیرد. به عنوان مثال در حالی که بیش از ۶۰۰۰ هزار میلیارد ریال طرح‌های نیمه‌کاره در گوشه و کنار کشورها شده‌اند، پیش‌بینی ۶۰۰ هزار میلیارد ریال بودجه عمرانی که اتفاقاً رابطه مستقیمی

متأسفانه بوروکراسی محافظه کار دولتی مانع از ابراز شهامت در تدوین برنامه‌های راهبردی و کلان کشور می‌شود و میل به پاسخگویی فوری به مطالبات مردم و گرایش ذهنیت دولتی به سرکوب خرد بخش خصوصی و ترس از تحدید مرزهای حاکمیتی دستگاه‌های اجرایی مانع از آن می‌شود که راهکارهای منطقی، کارشناسی و شجاعت محور در دستور کار قرار گیرد

با بحث اشتغال و تامین معیشت کارگران، تکنسین‌ها و متخصصین کشور در حوزه عمرانی دارد، معنایی جز سرکوب ظرفیت‌های اشتغال آفرینی و تعویق گشایش طرح‌هایی که موجب افزایش تولید ناخالص ملی و افزایش درآمدهای خانوار می‌شود، ندارد. در ذهنیت دولتی راه چاره مشکلات کشور تثبیت مشکلات، انباشت چالش‌ها و در نهایت تعویق بحران‌هاست که البته خود را در قالب مدیریت پرهزینه و روزمره نشان می‌دهد و دولتمردان دانسته یا نادانسته در چنبره راهکارهای آزموده شده گرفتار آمده‌اند اما هیچ ابزار یا اراده‌ای برای خروج از این وضعیت ندارند. متأسفانه در ذهنیت مبتلا به اقتدار دولتی، چالش‌ها و راهکارها به درستی طرح مسئله نمی‌شود و شهامت کافی و درایت مبتنی بر نتیجه علمی در آن وجود ندارد. این ذهنیت به گونه‌ای است که هر تفکری غیر از خود را با قدرت برآمده از سلطه مالی و حاکمیتی طرد می‌کند. چنانچه دستگاه‌های برنامه‌ریز در نهاد دولت توجه ندارند که عمق تفکر و برنامه‌ریزی در حوزه عمرانی سابقه و پیشینه تاریخی بیشتری نسبت به دولت یعنی سازمان برنامه دارد و زمانی که هنوز سازمان برنامه در دولت شکل نگرفته بود جمعی از فعالان این حوزه در کنار همدیگر سندیکایی را تشکیل دادند تا با برنامه‌ریزی، آینده‌نگری و کارجمعی نسبت به آبادانی و سازندگی کشور همت بگمارند. ما به عنوان وارثان آن پیشگامان معتقدیم که توجه به حوزه عمرانی از جنس هزینه نیست بلکه اعتقاد داریم سرمایه‌گذاری در این بخش علاوه بر مهیا ساختن زیرساخت‌های کشور در جهت توسعه و رونق اقتصادی، به طور مستقیم به تقویت اشتغال منجر می‌شود و افزایش اشتغال نیز تامین معیشت بخشی از جامعه را تضمین می‌کند. امیدواریم نمایندگان مجلس با چنین نگاهی به بررسی و تصویب لایحه بودجه بپردازند.

در پنجمین میزگرد پیمانکاری امروز و گذر از بحران بررسی شد

بحران‌ها ناشی از سوء مدیریت نهادهای دولتی است

پنجمین میزگرد از سلسله میزگردهای «شرایط پیمانکاری امروز و راههای گذر از بحران» روز سه‌شنبه اول آبان ماه با حضور مهندس فرخ جمالی مدیرعامل شرکت پارس یکم، مهندس سیدمحسن مقدس‌زاده مدیرعامل شرکت بتن شانتیه، و مهندس تقی ابراهیمی مدیرعامل شرکت الموت در سالن هیات مدیره سندیکا برگزار شد تا به بررسی وضعیت موجود، مسائل و مشکلات پیمانکاران در این برهه و پیشنهادات لازم برای عبور از این بحران پرداخته شود.

پیام‌آبادگران
آذرودی ۱۳۹۷
شماره ۳۷۳۰۴

کرد: طبیعتاً ما از صنف خود انتظار داشتیم در شرایط خاصی که مشکلی برای صنف پیش می‌آید نشست‌ها و همفکری‌ها بیشتر باشد تا در کنار هم بتوانیم از منافع صنف خود دفاع کنیم. منافع صنفی ما به طور کلی با منافع ملی گره خورده است و آسیب به ما آسیب به همه اقشار جامعه است. متأسفانه آمار مقایسه‌ای با بقیه اصناف وجود ندارد اما همین آمار موجود نشان می‌دهد درصد کارآفرینی بخش عمران بسیار بالا است و پروژه‌های انجام شده و نیروهایی که به طور مستقیم و غیرمستقیم در این پروژه‌ها جذب می‌شوند موبید همین نکته است. صدمه به این صنف بسیار جدی است و

موجود و ارائه ایده‌هایی است که به سندیکا در عبور از چالش‌های موجود کمک کند و راه حل‌هایی هم فراروی دولت قرار دهد، عنوان کرد: برای ادامه بررسی این روند با توجه به این که چند ماه از این وضع گذشته و چند میزگرد در رابطه با آن برگزار شده می‌توان به اقدامات دولت و نهادهای مرتبط پرداخت و نتایج این اقدامات را بررسی کرد.

مشکلات صنف

از مشکلات کشور جدا نیست

در پاسخ به این سوال مهندس ابراهیمی مدیرعامل شرکت الموت عنوان

در ابتدای این میزگرد مهندس محمود مصطفی‌زاده سردبیر ماهنامه پیام‌آبادگران ضمن خیرقدم به حاضران، عنوان کرد: در قالب این میزگردها سؤالاتی را از همکاران خود درباره شرایط اقتصادی کنونی می‌پرسیم تا شاید راه حلی برای عبور از بحران بیابیم. علاوه بر این ما از رهنمودهای شما صاحب‌نظران درباره تلاش سندیکا در ارتباط با نظام فنی و اجرایی و دولت برای حل بخشی از مشکلات که در توانایی سندیکا است بهره می‌بریم از جمله مسائلی مانند تعدیل و ما به التفاوت ارز و ... آقای حسن وزینی معاون سردبیر نیز با بیان این که هدف ما آسیب‌شناسی وضع

علاوه بر اینکه به رکود و بیکاری می‌انجامد باعث عدم توسعه زیرساخت‌های کشور هم خواهد شد. ما هم نمی‌توانیم به شکل مجرد و جدای از این که در کشور چه اتفاقی می‌افتد مسائل صنف خود را بررسی کنیم. وی درباره مسائل اقتصادی کشور نیز عنوان کرد: مولانا می‌گوید دانی که چرادار مکافات شدیم؟ ناکرده گنه، چنین مجازات شدیم؟ کشتیم خرد؛ دار زدیمن دانش را، دربند و اسیر صدخرفات شدیم! واقعا این اتفاق افتاده و ما اسیر خرافات شده‌ایم. آب از جوی رفته و برگرداندن آن بسیار دشوار است. کار به جایی رسیده که دولتمردان ما نیز نگران شده‌اند، بعد ما می‌خواهیم بنشینیم و بررسی کنیم که چگونه روی دولتمردان تاثیر بگذاریم، یعنی می‌خواهیم روی کسانی اثر بگذاریم که خود می‌گویند هیچ کاره‌اند. اما از آنجایی که این امر رافع مسئولیت ما نیست حتما باید این راه را برویم. بررسی مشکلات صنف از مشکلات کشور جدا نیست. در این باره باید دلایل ایجاد این شرایط که مربوط به مجموعه عملکرد دولتهاست بررسی شود. ما که نمی‌توانیم یک بیماری را بدون درک علت آن درمان کنیم. مسئله زمانی حل می‌شود که صورت مسئله را فهمیده باشیم، کسی که صورت مسئله را نفهمیده باشد نمی‌تواند مسئله را حل کند.

مهندس ابراهیمی افزود: صورت مسئله پیش روی ما در عین سادگی بسیار پیچیده است. در یک بیان کلی می‌توانیم بگوییم عملکرد نادرست دولتها، اما همین مسئله جزئیات بسیار زیادی دارد. دلایل به وجود آمدن این بحران از نظر من شامل موارد زیر است:

- ۱- عدم استفاده از مدیران ارشد با تخصص مرتبط در تدوین و اجرای برنامه‌های توسعه
- ۲- عدم پیش‌بینی صحیح پیامدهای سیاست‌های کلان اجرایی و اقتصادی و رخدادهای سیاسی و اقتصادی بین‌المللی بر اقتصاد داخلی و در نتیجه عدم اتخاذ سیاست‌های متناسب با آنها
- ۳- فقدان سیاست حمایتی از بخش تولید و خدمات در برنامه‌های اقتصادی
- ۴- تعدد بسیار زیاد قوانین و مقررات موجود در زمینه مسائل اقتصادی و گاه تناقض در آنها

۵- عدم کارایی قوانین و سیاست‌های بانکی در راستای حمایت واقع‌بینانه از بخش تولید

۶- هزینه‌های تحمیلی ناشی از وجود رانت و فساد اقتصادی و فقدان برنامه و اراده لازم برای مقابله با آنها

۷- هزینه‌های تحمیلی ناشی از اجرای پروژه‌های فاقد توجیه اقتصادی لازم بر اقتصاد کلان کشور

۸- عدم پیروی بخش‌های قابل توجهی از نهادهای اقتصادی موازی با دولت از سیاست‌های کلان اقتصادی

۹- عدم توجه به منافع ملی در رقابتهای حزبی و جناحی داخلی

۱۰- تحریم‌های بین‌المللی ناشی از سیاست‌های خارجی کشور و عدم اتخاذ راهکارهای اصولی برای رفع و مقابله با آن

۱۱- فقدان کارایی سیستم‌های کنترلی و نظارتی در مقابل فسادهای اقتصادی و در نتیجه تحمیل هزینه‌های کلان بر دولت (از قبیل جبران خسارت وارده به مردم در موسسات بانکی و اعتباری از محل درآمدهای دولت و بیت‌المال)

بحران زاییده سوء مدیریت نهادهای دولتی است

مهندس فرخ جمالی مدیرعامل شرکت پارس یکم نیز عنوان کرد: نباید به خودمان دروغ بگوییم. به نظر من هیچ کدام از ما نمی‌توانیم راهگشا باشیم. بحرانی که حاصل شده زاییده سوء مدیریت نهادهای دولتی و حاکمیتی است و به این علت که ما به وجود آورنده آن نیستیم قادر نیستیم جهت حل آن خط مشی بدهیم و تعیین تکلیف کنیم و بگوییم چگونه باید از این بحران گذر کرد. تنها به عنوان اعضای صنف می‌توانیم گرفتاری‌های صنف خود را مطرح کنیم و بگوییم در صنف ما چه می‌گذرد. که آن هم باید بصورت اساسی و زیربنایی باشد و دگرگونی و بازسازی کلی در متحول ساختن امور صنف و سندیکاصورت پذیرد، تا بتوانیم در آینده حرفی برای گفتن داشته باشیم.

با دیدگاه قبلی به راه حل نمی‌رسند

مهندس مصطفی زاده با بیان این که تفکری که مشکلات را به وجود آورده نمی‌تواند با

همان تفکر مشکلات را حل کند، تاکید کرد: باید دیدگاهها عوض شود. ما با بیان راه حل‌های مورد نظر خود و ارائه دیدگاههای جدید در نظر داریم به دولتمردان بگوییم با دیدگاه قبلی خود نمی‌توانند به راه حل برسند. وظیفه ما گفتن است امیدواریم گوش شنوایی برای توجه به این تذکرات پیدا شود.

لزوم پرداختن به ریشه بحران

در ادامه این نشست مهندس ابراهیمی مدیرعامل شرکت الموت اظهار داشت: بررسی مشکلات ما به شکل مجرد و از طریق صنف بسیار خوب است، ولی ما بدون شناخت علل مشکلات اصلی و رفع آنها نمی‌توانیم به کار خود ادامه دهیم. ما اینجا نیستیم که هر روز چند دولتمرد بیایند و بحران بسازند و ما فکر کنیم چگونه در شرایط بحرانی زنده بمانیم، نهایتا باید فکر کنیم چه کار باید بکنیم که بحران به وجود نیاید. طرح این سخنان ممکن است موقعیت ما را به خطر بیناندازد اما بالاخره یک جایی باید مسئولان بدانند متخصصان جامعه متوجه شرایط موجود هستند. من معتقدم گزینش آدمهای نامناسب در مسئولیتهای بزرگ اصلی‌ترین عامل بروز بحران در کشور است که باعث می‌شود در پی خطاهای آنها ما بنشینیم و فکر کنیم چگونه از سیل راه افتاده جان سالم به در ببریم.

وی با بیان این که این بحث، موضوع مرگ و زندگی است عنوان کرد: همه ما با صرف اندوخته‌هایمان برای زنده ماندن شرکت‌های خود تلاش می‌کنیم و چاره‌ای نداریم جز این که یک روز به ریشه این بحران بپردازیم. ما باید ببینیم می‌توانیم تاثیرگذار باشیم یا نه. تاریخ را بخوانیم و ببینیم در اروپا و حتی آسیای شرقی و در کشورهای همسایه ما چه اتفاقاتی افتاد؟ آیا دانش پیشرفته‌ای داشتند یا یک سری آدم کاردان به مرور آدمهایی کارنابلد را به شنیدن حرفهایشان تشویق کردند و آنها را قانع کردند که با شنیدن این حرفها نه تنها منافع آنها آسیب نمی‌بیند بلکه منافع کشور هم حاصل می‌شود.

در این بخش از میزگرد آقای وزینی گفت: بحث اینجا است که به مسائل در سطح

خرد پردازیم یا مسائل کلان را مطرح کنیم؟ هر دوی این مباحث در طول همدیگر هستند و نمی‌توان این دو مورد را از هم جدا کرد. کارگروهی که قرار بوده ماموریت سندیکا را برای سال جاری تدوین کند پس از بررسی‌های فراوان به این نتیجه رسیده است که دستور کار خود را حفظ وضع موجود قرار دهد. بنابراین خواه ناخواه حفظ وضع موجود و ارزیابی شرایط بسیار مهم است. باید بررسی کنیم وضع صنعت احداث در چند ماه اخیر چگونه بوده است. به باز کردن راه فکر کنیم

در ادامه می‌گردد، مهندس مقدس‌زاده مدیرعامل شرکت بتن شانتیه گفت: ما مشکل‌هایی داریم از مجموع کسانی که هر کدام فکر کلاه خود هستند و نتوانسته‌اند جمعی کار کنند. هر کدام از آنها به فکراین هستند که چگونه برای شرکت خود کار بگیرند. هر وقت ما توانستیم جمعیتی شویم پشت به پشت هم، آن وقت می‌توانیم حرفی برای گفتن داشته باشیم. درست مانند اینکه شما در بهمن گیر کرده‌اید و هر کدام منتظرید دیگری راه را باز کند تا شما عبور کنید، اگر هر کدام از ما فکر کنیم که از راه را باز کنیم و آخرین نفری باشیم که از آن عبور می‌کند مشکل حل خواهد شد. هر کدام از ما تنها افق خود را می‌بینیم و به طور متفرق مسیر خود را بررسی می‌کنیم و به ارزیابی مسیر دیگران و تبادل نظر درباره آن نمی‌پردازیم.

وی افزود: در مقابل ما شرکتهایی قرار دارند که ید واحده‌ای شده‌اند و کارهایی که در تخصص ما است انجام می‌دهند، در این باره سندیکا مسئول است و در قدم اول باید برای به وجود آمدن جمع حرکت کند. اگر سندیکا می‌خواهد موفق باشد باید به شرکتها کمک کند و برای نمونه آنها را در قالب ۵۰ گروه کنسرسیوم تعریف کند، به عنوان لیدر وارد بازار شود و کارها را بین این گروهها تقسیم کند و گرنه شرکتها در سراسری دادن قیمت پایین برای برنده شدن می‌افتند.

مقدس‌زاده تصریح کرد: یک زمانی در کشور مناقصات به شکل شاخصی بود که باید به همان دوران بازگشت. مشخص است که دولت به دنبال واگذاری کار با کم‌ترین قیمت است که این رویه هم به پیمانکاران

هم به مشاوران لطمه می‌زند و در تضاد با منافع ملی است.

لزوم پذیرش سیاست اقتصادی

مهندس مصطفی‌زاده نیز عنوان کرد: در انجمن راهسازها برای تبادل نظر با دکتر آخوندی رفته بودیم که ایشان هم به طور ضمنی معتقد بود تا مسائل اقتصاد کلان حل نشود نمی‌توان مسائل اقتصاد خرد را حل کرد. متأسفانه اقتصاد ما دست سیاستمداران است و آنها سیاست اقتصادی را نمی‌پذیرند و اقتصاد سیاسی را پیش می‌برند. آقای مهندس ابراهیمی به این موضوع اشاره کردند که امیدوارم سخنان خود را تکمیل کنند.

مهندس ابراهیمی نیز گفت: بزرگترین اشکال ما ناشایسته سالاری است. وقتی تصمیم‌ها سیاسی گرفته می‌شود نه با کارشناسی، افرادی مسئول می‌شوند که فرمانبرداری بیشتری دارند و نگاه کارشناسی در آنها کم‌رنگ است. این افراد قادر به پیش‌بینی اثر تصمیمات خود در آینده هم نیستند. به تصمیمات اقتصادی ۶ ماهه اخیر نگاه کنید، کدام یک از این تصمیمات بیش از ۲ ماه دوام آورد؟ این تصمیمات نتیجه چه تفرکی بود. اگر ما در شرکت خود این گونه تصمیم‌گیری کنیم دیگر پرسنل ما به حرف ما گوش نمی‌دهند. متأسفانه در کشور ما تصمیمات اینگونه گرفته می‌شود.

وی افزود: من معتقدم اگر در مسیر گفتگو

مهندس ابراهیمی:

ما اینجا نیستیم که هر روز چند دولتمرد بیایند و بحران بسازند و ما فکر کنیم چگونه در شرایط بحرانی زنده بمانیم، نهایتاً باید فکر کنیم چه کار باید بکنیم که بحران به وجود نیاید. طرح این سخنان ممکن است موقعیت ما را به خطر بیندازد اما بالاخره یک جایی باید مسئولان بدانند متخصصان جامعه متوجه شرایط موجود هستند

آسیب‌شناسی نشود به نتیجه نخواهیم رسید. بنده معتقدم صنف ما در ایجاد آسیبی که در نهایت دامن اعضای صنف را گرفته تأثیرگذار بوده است، برخی از شرکتهای صنف ما در چند سال گذشته جاده صاف کن ورود شرکتهای خصولتی به عرصه پیمانکاری و نابودی پیمانکاری مستقل بوده‌اند. در همین سندیکا جلسه‌ای برگزار شد و شرکتهای خصولتی وعده دادند که در پروژه‌های زیر ۱۰۰ میلیارد تومان ورود نخواهند کرد اما به این وعده وفادار نماندند. از طرفی دعوت از این آقایان و تلاش برای گفتگو با آنها تنها به استفاده تعداد اندکی از افراد صنف از این مسئله و صاف شدن جاده کار برای آنها انجامید.

مهندس جمالی در واکنش به سخنان مهندس ابراهیمی عنوان کرد: بحران موجود در کشور توسط مجموعه دولتها در کشور ایجاد شده و ما تنها قادریم برای مدیریت آن در حوزه پیمانکاری تلاش کنیم. متأسفانه طی سالهای اخیر مفاسد اقتصادی زیادی کشف شده است. برای خروج از بحران اولین گام روراست بودن دولت با مردم و روراست بودن تشکل‌ها با اعضای خود است.

در ادامه مهندس ابراهیمی تصریح کرد: من معتقدم تنها راه عبور از این شرایط گفتگو است و نمی‌توان گفت اتفاقی که باید می‌افتاد افتاده و دیگر کاری نمی‌توان کرد.

در این بخش مهندس مصطفی‌زاده سردبیر ماهنامه پیام آبادگران عنوان کرد: اصلاً ما بر این اساس در قالب میزگردها و گفتگوها به بررسی شرایط اقتصادی کشور و وضعیت صنف می‌پردازیم که در گذشته دولت ما، و صنف ما اشتباهاتی رخ داده است. امروز وارد بحرانی شده‌ایم که طی آن در عرض ۶ ماه قدرت خرید ما یک چهارم شده و دولتها از اداره سیستم‌های موجود تا حدود زیادی عاجز شده‌اند. ما باید به عنوان یک صنف کارفرمایی که بخش زیادی از کارگران کشور را شاغل کرده‌ایم و به نوعی در اداره امور کشور نقش داریم، ضمن در نظر گرفتن این نکته که گذشته چراغ راه آینده است، به آینده بیاندیشیم و با توجه به شرایط کنونی برای آن برنامه‌ریزی کنیم.

مهندس مقدس‌زاده مدیرعامل شرکت بتن شانتیه نیز عنوان کرد: متأسفانه ما پنداشتیم گفتگو با شرکتهای خصولتی

ممکن است و آنها در جلسه مجمع ما عنوان کردند می‌توانند در ائتاق دولت را باز کنند و هر چه پول لازم دارند بگیرند. زعمای ما پای صحبت آنها نشستند. در آن دوران ما خودمان را فراموش کردیم. اما در حال حاضر باید آینده را ببینیم.

وی افزود: ما باید بزرگ شویم تا بتوانیم در برابر شرکتهای خصولتی قرار بگیریم. من معتقدم مهندسی مانند جریان آب است و وقتی به سنگلاخی برمی‌خورد باید به مناسبترین شکل مسیر خود را عوض کند.

قولها و وعده‌های نامشخص

مدیرعامل شرکت الموت نیز خاطرنشان کرد: هیات مدیره سندیکا باید طی جلساتی از مدیران شرکتهای دعوت کند تا نقدها و نظریات خود را ارائه دهند. در این باره من هم حرفهای زیادی برای گفتن دارم از جمله این که با برخی روش‌های گذشته نمی‌توان به نتایج مطلوب رسید.

مهندس ابراهیمی افزود: بحران به وجود آمده حاصل عملکرد ما نیست اما تاثیر آن بر روی صنف ما محسوس است. دولت از سالها قبل آسیب زدن به بخش خصوصی مستقل را آغاز کرد، مسائل مربوط به اوراق، صورت وضعیت پیمانکارها، پاسخگو نبودن پرداختها و... نیز در ۲-۳ سال اخیر به این خسارتهای دامن زد. متأسفانه با وجود شرایط مبهم اقتصادی، پیمانکاران را با قولها و وعده‌های نامشخص در دام کار کردن می‌اندازند بدون اینکه هیچ کدام از این قولها و وعده‌ها مکتوب شود. بنده با فهرست ۱۳۸۴ در پروژه‌ای کار می‌کنم که در آن آرمانتور کیلویی ۳۵۰ تومان است که با ضرایب و تعدیل‌های اعلامی و دستمزد آن امروز ۲ هزار تومان می‌شود اما ما باید آهن را کیلویی ۵ هزار تومان بخریم، می‌گویند این تفاوت را مساعدت می‌کنند در حالی که آنها زمانی که وظیفه خود را هم انجام می‌دهند، بازرسی آن را عودت می‌دهند و پرداخت نمی‌کند یعنی وقتی تصمیم قانونی یک ارگان محترم شمرده نمی‌شود چگونه می‌توان وعده وی برای مساعدت را پذیرفت. در قرارداد ما جایی سخن از تایید بازرسی نرفته است و نوشته شده اگر مشاور و کارفرما تایید کرد باید پرداخت شود. اگر کارفرما اشتباه کرده یا تخلف نموده، نباید

جلوی پرداخت پیمانکار گرفته شود. وی تاکید کرد: متأسفانه ما پیمانکارها جایگاهی برای احقاق حق خود نداریم. حقوق ما را نمی‌دهند و می‌گویند بروید شکایت کنید. وقتی هم شکایت می‌کنیم علاوه بر پرداخت هزینه‌ای بیشتر از آنچه طلبکار هستیم و صرف زمان طولانی در نهایت با حمایت دادگاه از سیستم حاکم مواجه شویم.

آینده‌نگری داشته باشیم

مهندس مقدس‌زاده در این بخش از میزگرد عنوان کرد: با کمال تأسف هر کدام ما در صنف بیشتر به دنبال حل مسائل و مشکلات خود هستیم. باید بیشتر به دنبال این باشیم که آینده‌نگری داشته باشیم،

صداقت داشتن با آنها، مبارزه با فساد، که نهادینه شده، دروغ نگفتن به مردم، کوتاه کردن دست ارگانهای غیرخصوصی از پروژه‌های مختلف.

وی گفت: پیمانکاران قادر به رقابت با شرکتهای خصولتی نیستند چرا که رقابت با شرکتهایی که ضمانت‌نامه و مالیات نمی‌دهند بسیار دشوار است. در یک مورد یکی از همین شرکتهای نسبت به برآورد قیمت اولیه ۳۰ درصد مینوس داد و کار را گرفت. مدتی بعد ما را از طریق ارگان مربوطه دعوت کردند که به عنوان کارشناس کار را تحویل بگیریم، و ما دیدیم که دیوار ۶ متری از بالا تا پایین ۱۸ سانت کج است که من عنوان کردم زیر صورتجلسه را امضا نمی‌کنم و این کار را تحویل نمی‌گیرم. ولی دوستان همین

با هم جمع شویم، با هم صادق باشیم و برای حل مسائل جامعه پیمانکاری قدم برداریم. ایجاد این نگاه و آینده‌نگری وظیفه سندیکا است.

مهندس ابراهیمی نیز عنوان کرد: تصمیمات اشتباهی که در ۱۰ سال گذشته در صنف گرفته شده باید به نقد گذاشته شود. برای بازنگری و ادامه مسیر باید روش‌های گذشته آسیب‌شناسی شود.

دو گانه عمل نکنیم

مهندس جمالی در ادامه سخنان خود در بخش‌های قبلی، تصریح کرد: برای عبور از بحران در سطح کلان نیز راه‌هایی وجود دارد از جمله کسب اعتماد مردم و

کار را با فشار به وزارتخانه مربوطه تحویل دادند.

وی ادامه داد: من و شما در این مملکت خیانت نمی‌کنیم و معتقدیم باید جلوی خیانت و خیانتکار گرفته شود. اگر این کار انجام نشود هیچ راهی برای بهبود شرایط نمی‌ماند. متأسفانه در جامعه مهندسی هم خطاهایی دیده می‌شوند از جمله توافق پنهانی در مورد پیشنهاد قیمت در برخی پروژه‌ها، که گاهی همین امر باعث می‌شود شرکتهای خصولتی کار را بگیرند و بعداً آن را به شکل دست دوم به برخی شرکتهای خصوصی بدهند.

وی در پایان این بخش از سخنان خود از حضور گسترده شرکتهای خصولتی در

کند. در نهایت برای کنترل فساد و ایجاد کارایی در سیستمهای نظارتی اقدام عاجل صورت دهد.

وی افزود: برای خروج از بحران در سطح صنف هم، باید میزان نفوذ صنف خود را در ارگانهای تصمیم‌گیر افزایش دهیم، کاری که طی دو سال گذشته به خوبی در صنف انجام شده است. سندیکا باید درباره حضور در مناقصات به شرکتها اخطار دهد و از آنها بخواهد در این باره حدی را رعایت کنند. سندیکا باید تلاش کند بندی در مورد شرایط عمومی پیمان بگنجد که طبق آن اگر تعدیل جواب نداد پیمانکار حق داشته باشد کار را متوقف کند. متأسفانه دولت با این که موظف است تعدیل را براساس تورم واقعی اعلام کند اما سعی در پنهان کردن بحران دارد و با اعلام نرخ‌های غیر واقعی ما را دچار مشکل می‌کند، و ما نمی‌دانیم این تورم را چگونه پوشش دهیم. در شرایط کنونی پیمانکاران ورشکسته هستند و اگر به کار خود ادامه می‌دهند بر اساس اندوخته‌های گذشته آنها است.

مهندس ابراهیمی عنوان کرد: برخی همکاران ما در پروژه‌های نیمه تمام درگیر هستند که سندیکا باید با تشکیل یک موسسه حقوقی به این مسئله ورود کند یعنی اهرمی در دست پیمانکار باشد که اگر حق و حقوق‌اش را ندادند از طریق آن اقدام کند.

گنجاندن شرایط خاص در پیمانها از طرف کارفرمایان

مهندس جمالی نیز عنوان کرد: با وجود داشتن رتبه بندی شرکتها از طرف سازمان برنامه، کارفرمایان شرط و شروط زیادی را در پیمانها قرار می‌دهند که سندیکا باید به طور جدی این موضوع را پیگیری کند. برخی کارفرمایان فکر می‌کنند هر کاری بخواهند می‌توانند انجام دهند. شرایط

و کاهش تعداد قوانین و مقررات دست و پاگیر در زمینه مسائل اقتصادی و تغییر کلیات آنها بپردازد آن هم به نحوی که منجر به حمایت از بخش تولید و خدمات در برنامه‌های اقتصادی باشد. اصلاح قوانین و سیاست‌های بانکی در راستای حمایت واقع‌بینانه از بخش تولید بسیار ضروری است. وی افزود: حذف زمینه‌های ایجاد رانت و سوء استفاده از قوانین کلان اقتصادی و ایجاد برنامه و اراده لازم برای مقابله با آنها از دیگر موارد لازم برای خروج از بحران است. پروژه‌های فاقد توجیه اقتصادی باید حذف شود. باید با اقتصاد تک محصولی و دولت محور که بر مبنای درآمد نفت و خام فروشی است خداحافظی کنیم و قوانین لازم را برای حمایت از سرمایه‌گذاری تدوین نماییم، امنیت اقتصادی را برای سرمایه‌گذاران تامین کنیم. دولت باید از تصدیگری دولت و نهادهای شبه دولتی و سیاستهای دستوری اقتصادی اجتناب کند و به یکپارچه سازی و تمرکز نهادها، بنگاهها و بخشهای اقتصادی دولت توجه کند. دولت باید منافع ملی را در اولویت رقابتهای حزبی و جناحی داخلی قرار دهد. از سیاستهای تنش‌زای خارجی بپرهیزد و برای رفع تحریمها چاره جویی

مهندس مقدس زاده:
اگر سندیکا می‌خواهد موفق باشد باید به شرکتها کمک کند و برای نمونه آنها را در قالب ۵۰ گروه کنسرسیوم تعریف کند، به عنوان لیدر وارد بازار شود و کارها را بین این گروهها تقسیم کند و گرنه شرکتها در سراسر کشور دادن قیمت پایین برای برنده شدن می‌افتند.

همه کسب و کارها و بنگاههای اقتصادی گلایه کرد و افزود: همکاری با این شرکتها خیانت به صنف است. ما انسانهای آزاده و متخصصی هستیم که باید به جای همراهی با این شرکتها در جایگاه همکار دست دوم، درباره کیفیت پایین و قیمت تمام شده بسیار زیاد این بنگاه‌ها اطلاع‌رسانی کنیم و خودمان همراهی کننده این شرکت‌های خصولتی نباشیم.

پروژه‌هایی برای بخش خصوصی تعریف شود

مهندس مقدس زاده با بیان اینکه زمان آن رسیده که مسیر حرکت خود را عوض کنیم، عنوان کرد: سندیکا باید در قالب ۵۰ کنسرسیوم شرکت‌های رتبه ۱ تا رتبه ۵ خود را تجمیع کند، سپس با دولت وارد گفتگو شود تا دولت یک سری پروژه برای بخش خصوصی تعریف کند. علاوه بر این با توجه به مسئولیت اجتماعی و وطن دوستی که در شرکت‌های پیمانکاری وجود دارد، این بخش باید به طور مستقل وارد تعریف پروژه شود. در این مورد با تمرکز بر روی برخی واردات که قدرت ساخت آنها در کشور وجود دارد، فراهم کردن زیرساختها و زیربنای لازم برای تولید را بر عهده بگیریم و دولت را به سمت آبادانی روستاها و شهرهای کوچک سوق دهیم. وی افزود: ما سالها تعهد را بر تخصص ترجیح داده‌ایم و از اهمیت تخصص غافل بوده‌ایم. مسکن مهر و پرداخت یارانه نمونه‌ای از کار غیرکارشناسی بود، و بهتر بود به جای مسکن مهر روی بافت فرسوده کار می‌شد.

راه حل‌ها و پیشنهادها

مهندس ابراهیمی در پاسخ به این سوال که راه‌های گذر از بحران کدامها هستند عنوان کرد: در سطح کلان، دولت باید بر شایسته‌سالاری تمرکز کند، به حذف

خاصی که از سوی کارفرماها در مناقصات گنجانده می شود باید حذف شود، لازم است سازمان برنامه به عنوان متولی این امر وارد میدان شود و اجازه ندهد خارج از شرایط پیمان چیزی از پیمانکار طلب شود. پیمانکاران نیز به جای رقابت برای گرفتن پروژه‌هایی با چنین شرایط خاص باید برای جلوگیری از چنین اموری اقدام کنند.

وی افزود: سندیکا وظیفه دارد سوء مدیریت‌هایی که گاه در سازمان برنامه دیده می شود یا توسط کارفرمایان اعمال می شود پیگیری و برای جلوگیری از آن تدابیر قانونی بیاندیشد.

مهندس مقدس زاده با اشاره به سخنان مهندس جمالی عنوان کرد: اگر برای گرفتن کار همه شرایط را چشم بسته قبول کنیم هر بلایی سرما بیاید تقصیر خودمان است و برای جلوگیری از آسیب بیشتر باید با دقت بیشتری قدم برداریم. لازم است کمیته‌هایی در صنف ایجاد شود که مواردی مانند قید کردن شرایط خاص از طرف کارفرما در پیمانها را پیگیری کند. اما در حال حاضر با توجه به بی پولی دولت باید تدبیری بیندیشیم و برای گرفتن کارهای موجود با دولت وارد تعامل شویم. با سرمایه‌های سرگردان ارتباط برقرار کنیم مهندس ابراهیمی با اشاره به پیشنهاد مهندس مقدس زاده درباره تشکیل کنسرسیوم‌ها عنوان کرد: یک زمانی دولت درآمدی داشت و انتقاد ما این بود که بودجه عمرانی را دست شرکت‌های خصولتی می دهد اما امروز اصلاً بودجه‌ای وجود ندارد و اگر شرکت‌های دولتی و خصولتی هم کار می کنند از ته مانده موجودی آنها است. در سال ۱۳۹۶ بالای ۷۰ درصد بودجه به کارهای جاری فرهنگی اختصاص یافته و از ۳۰ درصد باقی مانده درصد مصوب برای کار عمرانی است که آن هم به طور کامل تخصیص نمی یابد.

وی گفت: در حال حاضر شرکت در مناقصات دولتی به دو دلیل مورد تردید است. یکی این که به خاطر شرایط خاص ورود ما به این پروژه‌ها با آسیب همراه است و دیگر این که دولت پول ندارد که پروژه را به طور کامل حمایت کند. پس ما باید در قالب تشکلهای و کنسرسیوم‌ها

با سرمایه‌های سرگردان مملکت ارتباط برقرار کنیم. تا کی این سرمایه‌های سرگردان در جیب‌ها بماند یا در بازارهای مختلف بچرخد. ما باید تشکلهایی ایجاد و پروژه‌هایی تعریف کنیم که بتوانیم این سرمایه‌ها را جذب و کارآفرینی کنیم. اگر تا کنون در این مسیر قدم نگذاشته‌ایم به این خاطر بوده که در ۲۰ سال گذشته بانکها با سرمایه‌های ما همین کار را کرده‌اند.

ابراهیمی تصریح کرد: ما توان تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی داریم اما برای به نتیجه رسیدن این تصمیمات لازم است دولتمردان ما تصمیماتی متناقض با استراتژی شرایط بحران نگیرند. بی شک تصمیمات مستقل ما در تضاد با سیاستهای دولت شکست می خورند. برای نمونه ۲۰ سال قبل تعدادی از دوستان ما سعی کردند کارخانه ظروف استیل بزنند و با کیفیت خوب و قیمت مناسب جای خود را در بازار یافتند. اما به محض این که پا گرفتند یک کشتی چینی قاشق و چنگالهایی با قیمت بسیار پایین وارد بازار کرد و ظرف ۶ ماه کارخانه یاد شده طوری بسته شد که ماشین آلات آن را جای آهن قراضه فروختند تا دیون خود را بپردازند. تصمیمات ما زمانی به نتیجه می رسد که بخش خصوصی و تشکلهای دولت وارد گفتگو شود، و برای تصمیمات و اقدامات خود مصوبات و تضمین قانونی بگیرد.

منافع ملی در محور توجه سندیکا

سردبیر ماهنامه نیز عنوان کرد: ما به عنوان سندیکا یک وظیفه ملی و یک وظیفه

مهندس جمالی:

پیمانکاران قادر به رقابت با شرکت‌های خصولتی نیستند چرا که رقابت با شرکت‌هایی که ضمانت‌نامه و مالیات نمی دهند بسیار دشوار است متأسفانه در جامعه مهندسی هم خطاهایی دیده می شوند از جمله توافق پنهانی در مورد پیشنهاد قیمت در برخی پروژه‌ها

صنفی داریم که به موازات هم هستند. تا امروز روی وظیفه صنفی خود متمرکز بوده‌ایم اما هیات مدیره این دوره توجه به وظیفه ملی را جدی گرفته است و با تمام ارگانها در این محور وارد بحث شده است. واقعیت این است که دولت پول ندارد به ما یا خصولتی‌ها بدهد، راهی که به نظر سندیکا رسیده همصدایی و همگرایی است که می توان از طریق فدراسیونهای یا تشکیل کنفدراسیون آن را دنبال کرد. درباره کنسرسیوم مورد نظرهای مهندس مقدس زاده هنوز قانونی در کشور وجود ندارد. از طرفی با جمع شدن چند شرکت دور هم کنسرسیوم تشکیل نمی شود. اول باید قوانین کنسرسیوم حداقل در بین خودمان، نحوه اداره و نحوه شرکت در آن را بررسی کنیم.

مهندس مقدس زاده نیز عنوان کرد: من از حضور شرکت‌های درجه ۱ تا ۵ در کنسرسیومها حرف زدم که این شرکتها هر کدام در حد توان و تخصص خود در پروژه ایفای نقش خواهند کرد. بعد از شکل‌گیری این کنسرسیومها که در نهایت توان مالی و فنی آنها بالا خواهد رفت می توان به کار برون مرزی فکر کرد. با تجمع سرمایه‌هایی نظیر چیزی که هر کدام از شرکتها برای تجهیز کارگاه خود استفاده می کنند می توان وارد یک پروژه بزرگ شد. از طرف دیگر سندیکا باید با بانکها مذاکره کند تا با کنسرسیومها وارد تعامل شوند. بانک ماشین آلات هم می تواند پشتوانه‌ای برای اجرای کارها باشد.

مهندس ابراهیمی در این مورد عنوان کرد: تجربه امروز نشان می دهد ما به عنوان کشور جهان سومی هنوز کار گروهی را یاد نگرفته‌ایم. باید در این باره فرهنگ سازی و صورت بگیرد و کار مشارکتی آموزش داده شود. بسیاری همکاران ما در تدوین یک فرمت مشارکت مشکل دارند. سندیکا می تواند در این باره تجربیات موفق دنیا و فرمت‌های رایج را به اشتراک بگذارد. ما نیاز به آموزش داریم. تا زمانی که الفبای یک کار را ندانیم نمی توانیم در آن موفق باشیم. در یک کلام ما راهی جز پیوستن به هم و تعریف روشهای مشارکت با هم را نداریم.

کارگاه آموزشی دعاوی شرایط عمومی پیمان برگزار شد

پیمانکاران باید تیم قوی دعاوی داشته باشند

مستقیم و غیرمستقیم دارد و ... را مورد توجه قرار خواهد داد و اساساً هدف ما این است که شما با استفاده از این تکنیک و تلفیق و طرح آن زودتر به نتیجه برسید.

گاهی وقتها «و» و «ویرگول» است که مبنای دعوی می شود

دبیر سندیکا تصریح کرد: تغییر الزامات کارفرما، تغییر در مبنای پیمان یا تغییر در خواسته یا نرخ پیمان می تواند دعاوی را ایجاد کند اما یکی از موضوعات اصلی و مورد بحث ما برداشت هایی است که از متون قراردادی می شود و می تواند مبنای CLAIM باشد. گاهی وقتها «و» و «ویرگول» است که مبنای دعوی می شود، از همین منظر یکی از تکنیک های قراردادنویسی و قراردادخوانی این است که تا جایی که امکان دارد از عوامل ایجاد کننده

دعوی طرح کند و برای آن ادله محکمه پسند ارائه کند به کار خود اعتبار می دهد. وی افزود: کارگاه حاضر چالش های حقوقی دعاوی و اختلاف هایی که می تواند بین کارفرما و پیمانکاران به وجود آید را بررسی می کند. بیشترین دعوی که پیمانکاران مطرح می کنند در چارچوب قرارداد و برداشت آنها از قرارداد است. طرح دعوی می تواند در بازه زمانی گسترده ای موضوعیت داشته باشد و از زمانی که شما یک دعوتنامه شرکت در مناقصه دریافت می کنید تا زمانی که یک قرارداد تمام می یابد را شامل شود. این کارگاه موضوعاتی چون بررسی اظهارنامه های ارسالی توسط پیمانکار یا کارفرما، بررسی حقوق خاتمه پیمان، بررسی اختلاف در زمینه فصل تفاسخ پیمان، بررسی حقوق نوسانات ارز که در قراردادهای ما تاثیر

کارگاه آموزشی «دعاوی شرایط عمومی پیمان مرتبط با کارفرما و پیمانکار» روز چهارشنبه ۱۲ دی ماه در سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران برگزار شد. طی این کارگاه آموزشی که با استقبال حضاران مواجه شد، دکتر محمدجواد کاظمی به ارائه سرفصل های مورد نظر خود پرداخت، و به پرسش حضاران درباره دعاوی پیمان پاسخ داد.

دکتر ایرج گلابتونچی دبیر سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران در بخش ابتدایی این کارگاه ضمن خیرمقدم به حضاران، با بیان این که طرح دعوی یک تخصص است، عنوان کرد: قصد ما از برگزاری این کارگاه پرداختن به موضوع دعاوی از دید حقوقدانان است. طرح دعوی یک تکنیک است و کسی که بتواند

تفسیرهای مختلف جلوگیری کنیم. اگر متن ایی قابل تفسیر باشد و دو نفر از آن برداشت مختلفی داشته باشند امکان آغاز دعوی وجود دارد.

وی افزود: به نظر من «دعوی» می‌تواند یکی از شیرین‌ترین و بهترین قسمت‌های کار باشد، اگرچه کارفرمایان و مشاوران خیلی با این دیدگاه من موافق نیستند و اساساً قرارداد را به ترتیبی تهیه می‌کنند که به قول خودشان «سوراخ‌های قراردادی بسته شود» ولی هیچ پیمانکاری نیست که نتواند در یک قرارداد سوراخ قراردادی پیدا کند مگر این که خوب به اصطلاحات فنی و مسائل حقوقی وارد نباشد.

اهمیت آشنایی با حقوق پیمان داخلی و خارجی

محمدجواد کاظمی، مدرس این کارگاه که دارای دکتری تخصصی حقوق خصوصی از دانشگاه تهران و کارشناس ارشد حقوق مالی - اقتصادی است نیز در سخنان آغازین خود عنوان کرد: متاسفانه وکلا و قضات محترم دادگاه فکر می‌کنند شرایط عمومی پیمان مربوط به مهندسان است، از طرفی مهندسان مسائل مربوط به شرایط عمومی پیمان را برای قضاوت به دادگاه می‌برند بدون این که برای آشنایی با مباحث حقوقی تلاش کافی کرده باشند و یک قاضی که دید مهندسی ندارد مسئول قضاوت درباره دعوی می‌شود. هدف من این است که شما مهندسان برای آشنایی با حقوق پیمان تلاش کنید و یا از تجربه فردی که با این حقوق آشنایی دارد بهره ببرید.

وی افزود: آنچه بیش از هر چیز اهمیت دارد تعریف پیمان است. در ادبیات حقوقی ما دو مفهوم «قرارداد» و «عقد» وجود دارد و در ادبیات بین‌الملل نیز دو مفهوم AGREEMENT و CONTRACT وجود دارد که عقد همان CONTRACT یا عقود معین

است. عقود غیر معین نیز AGREEMENT یا قرارداد است. اما بسیاری از متخصصان هنوز معنای پیمان را نمی‌دانند.

از این رو تصور این که وکلا و قضات ما به حقوق پیمان مسلط باشند تصور منطبق بر واقع نیست. وقتی یک وکیل نداند صورت وضعیت چیست نمی‌تواند رویکرد درستی درباره مسائل شما پیمانکاران داشته باشد.

وی در بخش دیگری از سخنان خود با بیان این که لازم است حقوقی‌ها و مهندسان برای آشنایی با حوزه تخصص هم‌دیگر به ویژه در بخش‌هایی که همپوشانی دارد گام بردارند، عنوان کرد: علاوه بر راهبرد اول که تلاش برای آشنایی مهندسان و وکلا با حوزه تخصصی هم‌دیگر در زمینه است، راهبرد دوم در زمینه تجارت بین‌الملل است و ضرورت دارد مهندسان و وکلای ما برای آشنایی با حقوق بین‌الملل پیمان تلاش کنند. دوستان پیمانکار ما باید از تخصص افراد دیگر در زمینه حقوق بین‌المللی پیمان استفاده کنند تا دعوی ایجاد نشود، جالب این که در اغلب این دعاوی به قوانین فیدیک ارجاع داده

دکتر گلابتونچی :

تغییر الزامات کارفرما، تغییر در مبانی پیمان یا تغییر در خواسته یا نرخ پیمان می‌تواند دعاوی را ایجاد کند اما یکی از موضوعات اصلی و مورد بحث ما برداشت‌هایی است که از متون قراردادی می‌شود و می‌تواند مبانی Claim باشد. گاهی وقتها «و» و «ویرگول» است که مبانی دعوی می‌شود، از همین منظر یکی از تکنیک‌های قراردادنویسی و قراردادخوانی این است که تا جایی که امکان دارد از عوامل ایجاد کننده تفسیرهای مختلف جلوگیری کنیم

می‌شود.

پیمانکاران باید مراقب نقاط حادثه خیز باشند

وی تصریح کرد: نباید وکلا و پیمانکاران فقط در دادگاه کنار هم قرار بگیرند بلکه باید از آغاز پروژه تا روز تسویه حساب نهایی در کنار هم باشند. وکلا هم به جای ارائه مواد قانونی به پیمانکاران باید به آنها راهکارهای قانونی را ارائه دهند.

وی با اشاره به تفاوت بین CLAIM و DISPUTE نیز عنوان کرد: DISPUTE اختلافی است که به دادگاه ارجاع داده شده، اما دعوی هنوز به عرصه دادگاه نرسیده است. پیمانکار نباید بگذارد کار به مرحله DISPUTE برسد، چرا که ماندن در مرحله دعوی از لحاظ هزینه - فایده به نفع پیمانکار است. اما اگر کار به دادگاه رسید ارائه مستندات اهمیت دارد. پیمانکاران باید به مستندسازی توجه کنند، چرا که تجربه نشان داده پیمانکاران ما در جلسات مستندات خوبی برای ارائه ندارند.

وی با اشاره به منشأ دعاوی عنوان کرد: سند اول یک قرارداد، مناقصه است. نباید ریل اول را اشتباه گذاشت و گاه لازم به اصلاح اسناد مناقصه است. بازدید از محل پروژه یا کارگاه هم اهمیت دارد و ادعای این که «محل را ندیده‌ام» اعتراف به جهل است. در مورد تاخیرات هم از جمله تاخیر در تحویل کارگاه، تاخیر در تحویل ارائه مدارک، تاخیر در پرداخت، تاخیر در ترخیص کالا، تاخیر در صدور تأییدات و... مستندسازی اهمیت فراوان دارد. پیمانکاران باید مراقب این نقاط حادثه‌خیز باشند و برای آنها اسناد و مدارک تهیه کنند. مستنداتی که شاید به نظر آنها بی‌اهمیت باشد اما از نظر حقوقی اهمیت دارد.

دکتر کاظمی افزود: پیمانکاران در قراردادها باید به دو نکته توجه ویژه داشته باشند، چیزهایی که در قرارداد نبوده و به آن اضافه شده و چیزهایی که در قرارداد بوده

روز تولد پروژه، در زمان حیات و تا زمان ممات پروژه توسط پیمانکاران گردآوری شود.

وی در بخش دیگری از سخنان خود گفت: پیمانکاران باید یک تیم قوی دعاوی متشکل از متخصصان مالی، فنی و حقوقی داشته باشند اگرچه احتمال ایجاد CLAIM بسیار کم باشد. پیشگیری همواره بهتر از درمان است.

وی افزود: دعاوی یا کیفری هستند یا حقوقی. از جمله دعاوی حقوقی می‌توان به دعوی پیمانکار علیه کارفرما، دعوی کارفرما علیه پیمانکار، و دعوی شخص ثالث علیه کارفرما یا پیمانکار اشاره کرد. در دعاوی حقوقی علیه کارفرما عموماً اعتراض به فسخ پیمان یا لغو فسخ پیمان مطرح بوده است. فسخ پیمان با اراده یک طرف است، گاهی وقتها شرایط عمومی پیمان تمام تجربه حقوقی را نادیده می‌گیرد، برای نمونه در ماده ۴۸ عنوان شده کارفرما می‌تواند بنا به برخی مصالح پیمان را خاتمه دهد در حالی که خیار شرط بدون تعیین زمان باطل است.

وی با بیان این که دعاوی نخست ما اعتراض به ماده ۴۶ و ۴۸ است عنوان کرد: پیمانکار می‌تواند درباره بی‌حقی کارفرما در فسخ قرارداد و مطالبه خسارت ناشی از فسخ بی‌مورد آن و حتی خلع ید پیمانکار

و درخواست‌های کارفرما رافع مسئولیت پیمانکار در حسن انجام کار نیست، به همین دلیل سفارشات و درخواست‌های کارفرما باید صورت جلسه شود.

مدرس این کارگاه خاطرنشان کرد: پیمانکاران باید به شرایط فیزیکی نامناسب پروژه و هزینه مربوط به آن، تحصیل اراضی و معارض‌های محلی آن توجه کنند. در مجموع اسناد مناقصه، مدارک زمانبندی، ابلاغیه‌ها، دستورات تغییر مخصوصاً نقشه‌ها و مدارک فنی، یادداشت روزانه، صورت جلسات، گزارشات مالی و صورت حسابها، صورت مجلس تحویل کالا، رسید کالا، اسناد حمل، سفارش خرید و... باید از

لازم است حقوقی‌ها و مهندسان برای آشنایی با حوزه تخصص همدیگر به ویژه در بخش‌هایی که همپوشانی دارد گام بردارند علاوه بر راهبرد اول که تلاش برای آشنایی مهندسان و وکلا با حوزه تخصصی همدیگر در زمینه است، راهبرد دوم در زمینه تجارت بین الملل است و ضرورت دارد مهندسان و وکلای ما برای آشنایی با حقوق بین الملل پیمان تلاش کنند

و حذف شده است. برای نمونه درباره تسریع در اتمام کار، در اغلب قراردادهای پاداش تسریع در کار گنجانده شده اما کارفرما روی آن خط می‌کشد، در برخی مواقع هم این مسئله در قرارداد لحاظ نمی‌شود و نمی‌توان درباره آن ادعای قانونی داشت.

وی گفت: انجام تغییرات هم می‌تواند باعث دعوی شود. برای نمونه تغییراتی توسط کارفرما درخواست می‌شود و پیمانکار بدون تهیه صورت جلسه این تغییرات را انجام می‌دهد که گاهی همین تغییرات مبنای ادعای کارفرما می‌شود. انجام دادن کارهای اضافه و هزینه‌بر بدون تهیه صورت جلسه نیز می‌تواند مشکل‌ساز باشد. این صورت جلسه باید توسط نماینده مجاز کارفرما و با اختیارات مجاز امضا شود.

وی افزود: تغییر و دستکاری در مشخصات فنی باید سریعاً توسط پیمانکاران گزارش شود چرا که این کار آثار مالی و زمانی دارد. کارفرما باید هزینه تغییر در مشخصات فنی را مکتوب کند چرا که سکوت در این باره می‌تواند به معنای مجانی بودن کار باشد، از لحاظ زمانی هم باید به مسئله تاخیر مجاز و غیرمجاز هم توجه کرد و ملاحظات مربوط به آن را قید نمود. طبق شرایط عمومی پیمان، سفارشات

جدید ادعا کند. پیمانکار می‌تواند الزام کارفرما به اعمال ماده ۴۸ به جای اعمال ماده ۴۶ را نیز بخواهد. در این باره درخواست دستور موقت برای آزادسازی تضامین و ابطال ضبط تضامین نیز از اولین اقداماتی است که باید مورد توجه پیمانکاران قرار گیرد.

کاظمی درباره احتمال تملک ماشین‌آلات بعد از فسخ پیمان به ویژه در ماده ۴۶ عنوان کرد: پیمانکار باید دستور موقت مبنی بر منع تملک کارفرما بگیرد. در این باره برخی پیمانکاران از راه حل متفاوتی استفاده می‌کنند یعنی از شخص ثالث برای نمونه پیمانکار جزء می‌خواهند زودتر از کارفرما و با ادعای بدهکار بودن پیمانکار اقدام به توقیف ماشین‌آلات کند. در ماده ۴۷ عنوان شده کارفرما می‌تواند تا چند ماه بعد از فسخ ماشین‌آلات را اجاره کند اما اگر بعد از این مدت باید با ارسال اظهارنامه اقدام اولیه را انجام داد و درخواست کرد که ماشین‌آلات را بازگرداند و گرنه خیانت در امانت کرده است به عبارتی مطالبه ماشین‌آلات باید با اظهارنامه مدلل شود. وی درباره ماده ۴۹ و دعوای مربوط به تعلیق نیز عنوان کرد: کارفرمایی که به دلیل نوسان نرخ ارزی یا ... امکان انجام پروژه را ندارد می‌تواند درخواست سه ماه تعلیق نماید. گاهی وقتها کارفرما بعد از اتمام زمان تعلیق، تعیین تکلیف نمی‌کند و به یکباره قرارداد را فسخ می‌کند که پیمانکار می‌تواند درخواست ابطال فسخ کند. اظهارنامه وسیله رسمی ابلاغ فسخ است و آثار آن از تاریخ تسلیم به دایره اظهارنامه است. اصل بر صحت قرارداد است و مواردی مانند فسخ، ابطال و انفساخ استثناء هستند و باید برای آنها دلیل ارائه شود.

کاظمی افزود: گاهی وقتها شرایط فورس‌ماژور باعث انفساخ قرارداد می‌شود یعنی از بین رفتن خود به خودی قرارداد. فورس‌ماژور بودن شرایط را برای اجرای

قرارداد غیر ممکن می‌کند. در این مورد شرایط غیر قابل کنترل، غیر قابل پیش‌بینی و غیر قابل دفع بودن مدنظر است. در این باره برخی عنوان می‌کنند نوسانات ارزی شرایط کار را طاقت فرسا کرده است و تحریم شرایط را فورس‌ماژور کرده است اما واقعیت این است که پیمانکاری که در این کشور زندگی می‌کند با تحریم آشناست و می‌تواند آن را پیش‌بینی کند. گاهی وقتها پیمانکار تقصیر می‌کند و به موقع کار خود را انجام نمی‌دهد و به شرایط فورس‌ماژور برخورد می‌کند که در نهایت تقصیر پیمانکار اولویت می‌یابد. وی عنوان کرد: نوسان غیرمتعارف

لاضرر و شرط بنایی (بنای طرفین بر ثبات شرایط بوده است) مراجعه کرد که روح قانون هستند. در این شرایط می‌توان از بررسی بخشنامه‌ها برای یافتن امکان جبران ضرر، یا تعلیق پیمان استفاده کرد. این مدرس دانشگاه عنوان کرد: در پیمان پیش‌بینی نشده است که اگر کارفرما فلان کار را انجام نداد چه باید کرد، اما این به معنای آن نیست که نمی‌توان علیه وی دعوی کرد، اگر با شرایط عمومی پیمان نتوان علیه کارفرما طرح دعوی کرد می‌توان با عمومات قانونهای دیگر این کار را انجام داد. در ماده ۳۷ ذکر شده کارفرما با پرداخت صورت وضعیت

قیمت‌ها را نمی‌توان جزو شرایط فورس‌ماژور دانست اما قاعده‌ای به نام روبوس در عرصه بین‌المللی مطرح است که به تغییر بنیادین شرایط اشاره دارد که اجرای قرارداد را متاثر و دشوار می‌کند. درباره تحریمها هم می‌توان به این نکته اشاره کرد و عنوان کرد انتظار ما در زمان قرارداد نوسان قیمت‌ها در حد معمول بوده است اما اکنون انتظار عقلایی طرفین به هم ریخته است. در این مورد می‌توان به قواعدی مانند نفی عسر و حرج، و قاعده

مالک می‌شود، معنای دیگر این حرف آن است که اگر کارفرما صورت وضعیت پرداخت نکند مالک نیست. درباره پر شدن سقف مالی قرارداد، پیمانکاران باید در قالب قراردادی جدید کار را ادامه دهد. پیمانکار باید درباره انقضای مدت قرارداد هم حساس باشد و برای تمدید آن الحاقیه بگیرد.

وی درباره دعوای حقوقی علیه پیمانکار نیز به مواردی مانند واگذاری پیمان به غیر اشاره کرد و عنوان کرد: شما می‌تواند

قرارداد توجه کنند و قبل از مراجعه به دادگاه روند قید شده در قرارداد را برای حل اختلاف طی کنند، روندی که می‌تواند شامل مذاکره، سازش، مراجعه به هیات حل اختلاف، رسیدگی شورای عالی فنی و ... باشد وگرنه ممکن است با قرار عدم استماع دعوا مواجه شوند.

پرسش و پاسخ

در بخش دیگری از این کارگاه آموزشی دکتر محمدجواد کاظمی درباره سایر سرفصل‌های مربوط به دعوی از جمله عدم پرداخت حق الزحمه پیمان مدیریت، عدم الزام به ایفای موضوع تعهد پیمان، عدم پرداخت مطالبات و صورت وضعیتها و خسارات آن، تعلل در تحویل قطعی، عدم پرداخت تعدیل، دعوای مالک معارض، دعوای مربوط به تعدیس در معامله، دعوای مربوط به منع مداخله کارکنان دولتی، دعوای مربوط به تبانی کارفرما و بانک برای ضبط ضمانت‌نامه پیمانکار، دعوای مربوط به ارتشا، و... توضیحاتی ارائه داد و در برنامه پرسش و پاسخ شرکت کرد که با استقبال حضاران در این کارگاه مواجه شد.

نظرسنجی این کارگاه در سایت سندیکا قابل ملاحظه است.

از کارفرما بخواهد در قبال مطالباتش اموال پیمانکار را توقیف کند. درباره کارمندان و کارگران کارگاه پیمانکاری هم اگر این افراد از مراجع قضایی حکم بگیرند کارفرما می‌تواند از مطالبات پیمانکاران به آنها پرداخت کند.

وی در پایان عنوان کرد: اگر کارفرما چند بار به نامه شما پاسخ نداد سریعاً به دفاتر خدمات قضایی بروید و آن را رسمی کنید، اظهارنامه وسیله رسمی اظهار حق شما است و به معنی شروع نبرد نیست. نبرد قضایی با ارائه دادخواست شروع می‌شود.

کاظمی در پایان با اشاره به تفاوت در معنای سه واژه حقوقی فسخ، تفاسخ (اقاله) و انفساخ عنوان کرد: با در نظر گرفتن رواج این اصطلاحات در فضای حقوقی کشور، فهم واژه خاتمه پیمان برای ما حقوقی‌ها دشوار است. باید مشخص شود خاتمه ناظر بر کدام یک از مفاهیم مطرح شده است، آیا به معنی فسخ یک طرفه قرارداد یا انفساخ آن در مقابل شرایط فورس ماژور است یا به معنی برهم زدن قرارداد بر مبنای رضایت طرفین یا همان تفاسخ است؟ وی با اشاره به مکانیسم حل اختلاف از پیمانکاران خواست به بندهای پایانی

بخش‌هایی از کار را به پیمانکار جزء بسپارید اما زمانی گفته می‌شود پیمان انتقال یافته که کار به پیمانکار دست دوم واگذار شود. گاهی وقتها دعوای الزام پیمانکار به انتقال مصالح و تجهیزات هم مطرح می‌شود و بعد از فسخ، کارفرما از پیمانکار می‌خواهد که قراردادهایی که با پیمانکاران جزء بسته شده نیز به کارفرما منتقل شود که با تبدیل تعهد و رضایت سه طرف ممکن است.

وی گفت: دعوی پرداخت وجه پیش پرداخت از پیمانکاری که کار را انجام نداده نیز از دیگر دعوای حقوقی علیه پیمانکار است. تاخیر در تجهیز پیمانکار یا شروع پیمان هم از دیگر موارد ادعایی کارفرما است که پیمانکار می‌تواند در برابر آن دادخواست متقابل بدهد که برای نمونه آماده به کار بوده و کارفرما شرایط را فراهم نکرده است. استفاده غیرمجاز پیمانکار از مصالح خریداری شده با حواله دولتی هم می‌تواند از موارد دعوی کارفرما علیه پیمانکار باشد. کاظمی عنوان کرد: پیمانکاران جزء نمی‌توانند علیه کارفرما اقامه دعوی کنند چرا که قرارداد آنها با پیمانکار است اما اگر حکم محکومیت پیمانکار اصلی صادر شد، پیمانکار جزء می‌تواند

نحوه پذیرش اوراق بهادار اسلامی به عنوان وثیقه تسهیلات

بانک مرکزی، دستورالعمل نحوه پذیرش اوراق اسناد مالی اسلامی به عنوان ضمانت اعطای تسهیلات به پیمانکاران مجری طرح‌های عمرانی را، برای اجرا به شبکه بانکی ابلاغ کرد.

بانک مرکزی در بخشنامه‌ای براساس قانون بودجه سال ۱۳۹۷ «دستورالعمل نحوه پذیرش اوراق اسناد مالی اسلامی به عنوان ضمانت اعطای تسهیلات به پیمانکاران مجری طرح‌های عمرانی» را برای اجرا به شبکه بانکی ابلاغ کرد.

طبق بند «ح» تبصره (۱۶) قانون بودجه سال ۱۳۹۷ کل کشور، «بانک‌های عامل مکلفند نسبت به پذیرش اوراق اسناد مالی اسلامی به عنوان ضمانت تسهیلات پرداختی به پیمانکاران مجری طرح‌های عمرانی اقدام نمایند». حسب فراز پایانی حکم قانونی مذکور، تدوین و ابلاغ دستورالعمل مربوط به آن، بر عهده بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران نهاده شده است؛ لذا در اجرای تکلیف قانونی مذکور، «دستورالعمل نحوه پذیرش اوراق اسناد مالی اسلامی به عنوان ضمانت اعطای تسهیلات به پیمانکاران مجری طرح‌های عمرانی» که با مشارکت دستگاه‌ها و نهاد‌های ذیربط از جمله سازمان بورس و اوراق بهادار تهیه شده و در سیزدهمین جلسه کمیسیون مقررات و نظارت مؤسسات اعتباری بانک مرکزی

به تصویب رسیده است، به شرح پیوست ابلاغ می‌شود. در این رابطه، شایان ذکر است توثیق برخی از انواع اوراق مالی اسلامی از جمله اسناد خزانه اسلامی نزد شبکه بانکی کشور در اجرای احکام و ضوابط اجرایی قوانین بودجه سالانه کل کشور، مسبوق به سابقه بوده و مدیریت کل اعتبارات بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران نیز سابقاً طی بخشنامه شماره ۹۶/۲۵۱۷۸۵ مورخ ۱۳۹۶/۸/۱۰ برای مهم تأکید کرده است.

فرآیند توثیق اوراق اسناد مالی اسلامی همچون سایر اوراق بهادار ثبت شده نزد سازمان بورس اوراق بهادار، باید از طریق مراجعه به «شرکت سپرده‌گذاری مرکزی اوراق بهادار و تسویه وجوه» و از راه فرم توثیق تکمیل شده و امضای طرفین (وثیقه‌گذار و وثیقه‌گیر) انجام پذیرد.

در این بخشنامه ضمن تأکید بر ضرورت و اهمیت اجرای حکم قانونی اشاره شده حسب درخواست پیمانکاران واجد شرایط، مقتضی است مراتب با لحاظ مفاد بخشنامه شماره ۹۶/۱۴۹۱۵۳ مورخ ۹۶/۵/۱۶ ۱۳۹۶ به تمامی واحدهای مربوط بانک‌ها و مؤسسات اعتباری ابلاغ شده و ضمن تدارک فوری تمهیدات و مقدمات لازم برای اجرای دقیق مفاد مصوبه مذکور، بر حسن اجرای آن نظارت به عمل آید. دی- مهر

تخصیص اسناد خزانه به پروژه‌های مسکن مهر پردیس

تسریع شود. نماینده مردم تهران، ری، شمیرانات، اسلامشهر و پردیس در مجلس شورای اسلامی با بیان اینکه از بانک عامل بخش مسکن می‌خواهیم تا سود مشارکت تسهیلات را ۱۸ ماه در نظر بگیرد، گفت: در حال حاضر به هسته سخت مشکلات پردیس رسیده ایم از جمله اینکه برای برخی از واحدها تأییدیه و پایان کار صادر نشده و در نتیجه شهرداری احساس مسئولیتی برای این واحدها نمی‌کند. معین شهرستان پردیس در مجمع نمایندگان استان تهران در مجلس با تأکید بر اینکه باید با پیمانکاران متخلف برخورد شود، گفت: وزارت راه و شهرسازی از مرجعی مانند شورای هماهنگی سران قوا برای برخورد با پیمانکاران متخلف در پردیس مجوز خاص درخواست کند، چرا که بیش از ۳۰۰ هزار نفر در این منطقه به زودی ساکن خواهند شد.

معین مسکن مهر پردیس مجمع نمایندگان استان تهران در مجلس، خواستار تسریع در اختصاص اسناد خزانه اسلامی برای تکمیل پروژه‌های مسکن مهر این شهر جدید شد.

سیدفرید موسوی در نشست بررسی مشکلات مسکن مهر پردیس که ۶ دی ماه با حضور وزیر راه و شهرسازی در این شهر جدید برگزار شد، گفت: شهر جدید پردیس شهر استانداری نیست و مشکلات زیست محیطی و کمبود آب داریم. هزینه‌ای که برای انتقال آب به پردیس می‌شود بالاتر از هزینه میانگین کشوری است.

وی با بیان اینکه لازم است شورای عالی شهرسازی و معماری نگاه دوستانه تری به افزایش محدوده شهر جدید پردیس داشته باشد، گفت: لازم است تا با مساعدت معاون اول رئیس جمهور در تخصیص اسناد خزانه به تکمیل پروژه‌های مسکن مهر پردیس،

شاخص های تعدیل سازمان برنامه

شعبان یوسفیان عضو هیات مدیره
سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران

سال ۱۳۹۱ و مشابه آن در طول بیست سال گذشته تند و نامتعارف می‌گردد سرنوشت قراردادهای دگرگون شده و همه چیز به شاخص‌های تعدیل و دیگر بخشنامه‌های جبرانی تورم‌گره خواهد خورد.

شاخص‌های تعدیل قطعی سه ماهه اول و دوم سال ۱۳۹۷ ابلاغی از سوی سازمان محترم برنامه و بودجه کشور با توجه به دقت نظر بالا و رعایت فرهنگ امانت داری صرفا قادر است پوشش دهنده تورم ردیف‌های پایه فهرست بهای‌های سازمان برنامه باشد و برای سایر ردیف‌های قرارداد از قبیل ردیف‌های ستاره دار در فهرست بهای پایه، قراردادهای خاص، اجناس تولید داخل که منشاء ارزی دارند و نظایر آن لازم است روش‌های دیگری اندیشیده شود.

با مقایسه شاخص‌های رشته‌ای تعدیل پانزده فقره فهرست بهای سازمان برنامه در ده سال گذشته مطابق جدول زیر مشخص می‌گردد که شاخص تعدیل سال ۱۳۹۷ در قریب به اتفاق رشته‌ها از بالاترین رشد برخوردار بوده که نمایانگر نا پایداری اقتصادی کشور و عدم اطمینان به پول ملی در دولت حاضر می‌باشد.

قراردادهای پیمانکاری در سالهای اخیر به دلیل کاهش درآمدهای عمومی کشور از یکسو و افزایش نامناسب هزینه‌های سازمانها و نهادهای وابسته به دولت از سوی دیگر که حاصل آن کاهش بی‌سابقه بودجه‌های عمرانی و ملی می‌باشد با معضل اساسی مواجه گردیده و این معضل در جایی نمود بیشتری پیدا می‌کند که دولتمردان ما با بی‌توجهی به وجود بخش خصوصی کشور و زیر پا گذاشتن قوانین جاری، باقیمانده بودجه طرح‌های عمرانی را بدون رعایت ضوابط قانونی در اختیار شرکت‌های وابسته و به تعبیری خصولتی قرار داده و بخش خصوصی را که در شرایط سخت اقتصادی توانسته است با هنر و تدبیر خود صنعت احداث را پا برجا نگه داشته تا نه تنها خود جیره خوار منابع عمومی کشور نباشد بلکه بتواند نقش خود را در شکوفایی اقتصادی و اشتغال زایی کشور ایفا نماید را به چالش نابودی دعوت نماید.

چنانچه به مشکلات فوق جهش‌های تورمی چند سال یکبار را که نتیجه همان بی‌توجهی به بخش خصوصی می‌باشد اضافه نماییم متوجه خواهیم شد که این قشر متکی به خود با بی‌مهری دولت نمی‌تواند به تنهایی بار مشکلات اقتصادی کشور را بدوش کشیده و نهایتا هم خود نابود خواهد شد و هم اقتصاد کشور به چنین روزی خواهد افتاد.

از آنجا که جبران آثار ناشی از تورم در قراردادهای پیمانکاری بر اساس بخشنامه‌های تعدیل سازمان برنامه و بودجه صورت می‌گیرد لذا تهیه شاخص‌های تعدیل عادلانه که ضامن تداوم پروژه‌های کشور در شرایط نا متعادل اقتصادی می‌باشد از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

در سالهایی که شاخص تورم به صورت نرمال و شیب ملایم متناسب با سالهای قبل خود افزایش می‌یابد ضرایب شاخص‌های تعدیل اگرچه بسیار مهم است ولی از حساسیت آنچنانی برخوردار نمی‌باشد لیکن در مقاطعی که شیب شاخص‌های تورمی نظیر سال ۱۳۹۷ و یا

تحقیقات در حوزه پیمانکاری حکایت از این دارد که با وجود اعلام بالاترین ضریب تعدیل توسط سازمان برنامه و بودجه کشور در پانزده سال گذشته کماکان دخل و خرج پروژه‌ها بالانس نبوده و بسیاری از پروژه‌ها با مشکلات عدم تطابق تعدیل به شرح زیر روبرو هستند.

۱- همگن نبودن تمامی ردیف‌های فهرست بهاء در بعضی فصول از قبیل فصل ۱۸ فهرست ابنیه بابت وجود کناف که وابسته به ارزش می‌باشد در مقایسه با سایر ردیف‌های این فصل و یا فصل یک فهرست تاسیسات مکانیکی بابت لوله‌های مانیسمان که تولید داخلی محدود داشته و افزایش نرخ آن متناسب با تغییرات نرخ ارز می‌باشد در مقایسه با لوله‌های فولادی درزدار تولید داخل سبب اشکال در بسیاری از قراردادها گردید.

۲- ردیف‌های ستاره دار داخل قراردادها غالباً اجناس خارجی هستند و یا قطعات آنها وارداتی می‌باشند به هیچ وجه با شاخص‌های تعدیل قابل جبران نمی‌باشند.

۳- تاسیسات و تجهیزات پروژه‌ها که مونتاز داخل کشور هستند ولی عمدتاً یا بطور کامل و یا بخش‌های مهم آنها وارداتی و وابسته به نرخ ارز می‌باشند قابل جبران با ضریب تعدیل نیستند. خلاصه اینکه عدم تناسب دخل و خرج دولت، استقراض از منابع مالی داخلی و خارجی، انتشار انواع اوراق بهادار برای به تعویق انداختن تعهدات معوقه و جاری دولتی، عدم اعتقاد به بخش خصوصی واقعی و ضعف در مدیریت ارز و نهایتاً ناپایداری و عدم شفافیت در اقتصاد کلان که نتیجه آن تورم نا متعارف سالهای اخیر و سالهای قبل می‌باشد گریبانگیر ملت و صاحبان حرف در کشور است که با هیچ راهکاری قابل جبران نمی‌باشد.

جدول مقایسه ای شاخصهای
تجدیل رشته ای

درصد رشد 4/4	90-4	90-3	90-2	90-1	درصد رشد 4/4	89-4	89-3	89-2	89-1	درصد رشد 4/4	88-4	88-3	88-2	88-1	درصد رشد 4/4	87-4	87-3	87-2	87-1	86-4	رشته	ردیف
22%	330.3	309.6	299.4	284.3	17%	271.1	258.5	248.5	244.6	6%	232.7	225.6	224.7	219.7	1%	220.1	235.2	264.8	250.0	217.3	انیمه	1
20%	313.3	284.4	282.3	279.5	15%	260.3	247.6	241.6	241.0	19%	227.0	219.5	209.9	199.6	-8%	190.4	184.2	223.0	222.7	206.3	برق	2
22%	343.3	330.1	306.6	302.0	10%	282.0	275.0	269.4	269.6	10%	256.1	248.1	245.5	241.3	13%	232.2	239.1	229.5	226.0	206.3	مکانیک	3
19%	346.6	329.4	312.4	298.6	27%	292.4	245.7	243.7	242.0	6%	229.4	226.0	225.6	221.5	7%	216.8	221.3	229.4	220.9	201.7	راه، راه آهن و باند فرودگاه	4
18%	364.9	352.6	341.6	329.3	20%	308.9	280.3	273.3	271.7	11%	256.8	252.9	248.0	242.9	15%	230.7	236.1	240.2	232.7	201.3	راهسازی	5
18%	362.3	344.9	330.4	318.8	24%	306.8	268.8	265.2	263.6	8%	247.2	243.9	241.7	238.3	13%	229.2	231.9	235.7	228.5	203.4	خطوط انتقال آب	6
20%	371.4	355.5	338.0	328.2	20%	310.3	282.9	277.3	275.3	9%	258.3	253.7	250.8	247.5	16%	236.3	239.8	246.0	239.1	203.7	شبکه توزیع آب	7
18%	362.9	346.9	330.3	317.7	27%	308.1	262.5	259.2	257.6	9%	243.0	240.7	238.5	233.6	11%	223.8	225.8	228.2	223.1	202.3	جاه	8
17%	320.9	305.6	300.5	288.1	15%	274.3	267.6	257.2	252.6	9%	239.2	228.7	229.1	225.2		219.0	234.8	272.7	-	-	ساخت و ترمیم قنات	9
19%	380.3	360.5	342.2	326.8	29%	319.4	266.1	263.4	261.5	7%	247.0	243.7	242.5	238.0	9%	231.0	234.9	242.7	233.9	211.6	آبیاری و زهکشی	10
18%	360.0	342.5	326.6	310.4	25%	304.0	261.8	258.7	256.9	6%	242.8	239.1	237.7	233.8	11%	229.1	233.9	239.5	226.8	206.1	سد سازی	11
15%	363.6	354.1	343.8	333.6	21%	315.7	286.2	280.5	278.9	11%	261.7	258.8	255.4	252.1	14%	235.1	234.5	231.6	228.7	206.5	آبیاری تحت فشار	12
18%	373.4	354.7	339.7	328.3	26%	316.6	272.9	269.7	268.1	7%	251.2	248.0	241.8	238.3	9%	235.1	237.9	245.4	239.7	215.9	سیکه جمع آوری و انتقال فاضلاب	13
25%	330.6	322.9	300.3	294.8	11%	265.4	250.0	251.9	248.4	8%	239.3	237.2	236.0	236.0	14%	222.2	222.3	209.0	204.5	194.9	انتقال و توزیع آب روستایی	14
14%	344.4	338.0	326.8	319.0	16%	302.3	286.4	280.9	278.1	9%	261.3	258.3	255.2	253.5	14%	239.7	240.3	239.2	234.6	210.5	آبچیرداری و منابع طبیعی	15

جدول مقایسه ای شاخصهای
تعديل رشته ای

ردیف	رشته	درصد رشته 4/4	91-1	91-2	91-3	91-4	درصد رشته 4/4	92-1	92-2	92-3	92-4	درصد رشته 4/4	93-1	93-2	93-3	93-4	درصد رشته 4/4	94-1	94-2	94-4	94-4	درصد رشته 4/4
1	ابیه	46%	358.8	403.4	462.4	481.9	46%	510.3	512.7	513.3	507.5	5%	549.9	554.3	557.2	545.4	7%	549.5	543.9	533.5	529.0	-3%
2	برق	67%	368.3	447.9	523.0	521.9	67%	556.4	548.5	543.4	551.1	6%	587.0	602.8	597.0	603.2	9%	606.6	612.1	595.9	597.1	-1%
3	مکانیک	57%	382.4	412.8	495.7	539.3	57%	562.4	560.9	566.7	567.6	5%	604.1	608.1	623.7	624.8	10%	639.4	637.4	633.7	634.3	2%
4	راه راه آهن و باند فرودگاه	36%	375.3	403.0	451.9	469.7	36%	503.8	515.8	525.0	529.5	13%	580.3	593.5	595.5	596.2	13%	626.1	627.7	623.8	621.3	4%
5	راهسازی	34%	401.8	422.5	456.9	489.7	34%	545.5	554.6	564.8	571.0	17%	644.2	657.0	653.7	650.5	14%	698.4	701.1	698.6	688.7	6%
6	خطوط انتقال آب	33%	395.8	421.6	464.4	483.4	33%	526.0	536.9	548.3	555.0	15%	616.3	632.0	637.8	640.6	15%	680.1	683.4	683.1	680.0	6%
7	شبكة توزیع آب	33%	408.9	436.7	472.3	493.0	33%	537.8	547.2	557.8	564.1	14%	631.5	643.6	647.4	649.6	15%	692.9	696.1	692.4	680.7	5%
8	چاه	37%	396.2	423.5	473.5	496.4	37%	537.2	549.4	560.4	569.1	15%	634.6	647.3	653.6	657.9	16%	702.3	706.0	705.0	705.3	7%
9	ساخت و ترمیم قنات	37%	357.8	394.6	432.1	439.5	37%	472.4	478.7	484.6	481.7	10%	540.1	550.6	552.3	544.3	13%	570.8	567.7	557.3	556.0	2%
10	آبیاری و زهکشی	36%	412.6	443.4	495.5	515.5	36%	557.3	572.0	585.7	591.9	15%	652.8	667.2	670.8	672.7	14%	711.0	713.6	711.2	709.3	5%
11	سد سازی	37%	390.8	418.1	474.2	492.0	37%	529.9	545.3	556.0	561.0	14%	613.8	633.7	633.3	635.1	13%	668.8	670.7	666.6	664.8	5%
12	آبیاری تحت فشار	29%	401.4	421.8	454.6	468.5	29%	524.1	534.4	545.5	556.5	19%	639.4	651.3	659.7	668.7	20%	730.9	736.3	740.3	744.5	11%
13	شبكة جمع آوری و انتقال فاضلات	33%	404.0	432.2	477.9	496.6	33%	538.2	551.6	559.4	565.6	14%	623.8	634.9	640.6	642.2	14%	675.9	679.6	677.2	675.4	5%
14	انتقال و توزیع آب روستایی	44%	377.3	391.1	464.5	475.9	44%	518.2	521.5	538.0	546.0	15%	607.0	612.9	619.2	621.3	14%	641.5	649.8	639.8	636.2	2%
15	آبچیرداری و منابع طبیعی	28%	381.1	403.1	427.5	439.3	28%	487.3	497.4	514.9	522.5	19%	594.0	606.7	611.8	618.6	18%	670.2	673.2	678.3	681.9	10%

جدول مقایسه ای شاخصهای
تعمیر رشته ای

ردیف	رشته	درصد رشد 4/4	95-4	95-3	95-2	95-1	96-1	96-2	96-3	96-4	درصد رشد 4/4	97-1	تیر 97	مردان 97	شهروز 97	درصد رشد 1/4	درصد رشد 2/4	درصد رشد 2/4	درصد رشد 2/4
1	انبیه	13%	599.1	592.6	568.2	565.2	626.7	670.9	691.8	714.2	19%	823.2	918.5	1054.8	1088.3	15%	29%	48%	52%
2	برق	17%	701.2	681.2	631.8	630.2	755.9	781.9	805.5	845.7	21%	1065.2	1216.6	1378.1	1544.4	26%	44%	63%	83%
3	مکانیک	11%	703.1	689.0	665.8	663.0	740.0	763.6	805.2	821.7	17%	942.2	1059.8	1190.6	1300.8	15%	29%	45%	58%
4	راه، راه آهن و باند فرودگاه	10%	682.6	676.1	663.0	656.9	721.9	733.7	752.9	763.1	12%	837.9	919.5	980.6	1016.5	10%	20%	29%	33%
5	راهداری	13%	777.7	763.4	748.5	739.4	834.6	843.9	867.8	888.2	14%	1011.3	1083.9	1133.2	1199.5	14%	22%	28%	35%
6	خطوط انتقال آب	10%	746.5	739.6	728.6	720.0	637.6	694.8	717.4	726.0	-3%	944.5	1032.2	1086.7	1128.8	30%	42%	50%	55%
7	شبکه توزیع آب	12%	761.3	751.2	737.9	728.4	818.3	831.1	849.0	865.7	14%	985.6	1061.1	1116.6	1178.1	14%	23%	29%	36%
8	چاه	10%	776.6	769.4	756.2	748.8	827.0	835.9	857.3	867.7	12%	975.8	1071.0	1133.8	1180.5	12%	23%	31%	36%
9	ساخت و ترمیم قنات	14%	631.5	629.7	615.9	614.8	683.3	722.0	733.9	747.6	18%	874.6	949.7	1035.0	1046.0	17%	27%	38%	40%
10	آبیاری و زهکشی	10%	777.6	771.1	757.8	750.2	826.0	837.4	858.2	869.1	12%	975.3	1084.5	1160.7	1208.3	12%	25%	34%	39%
11	سد سازی	10%	731.1	724.6	710.1	702.2	775.0	787.3	806.9	816.6	12%	916.7	1016.1	1084.5	1124.5	12%	24%	33%	38%
12	آبیاری تحت فشار	10%	820.6	812.9	805.2	798.0	889.7	892.2	909.9	918.8	12%	1047.0	1113.8	1137.3	1158.4	14%	21%	24%	26%
13	تیمه جمع آوری و انتقال فاضلاب	9%	734.5	728.8	719.4	711.4	783.8	798.3	818.1	829.0	13%	937.0	1053.5	1124.6	1176.4	13%	27%	36%	42%
14	انتقال و توزیع آب روستایی	6%	677.5	667.3	661.9	655.6	722.3	726.5	773.3	809.7	20%	904.7	1031.2	1103.3	1211.4	12%	27%	36%	50%
15	آبخیزداری و منابع طبیعی	11%	757.9	751.8	742.2	735.6	820.9	825.5	840.5	849.2	12%	968.7	1016.0	1039.6	1057.3	14%	20%	22%	25%

بررسی لایحه بودجه پیشنهادی دولت به مجلس برای سال ۱۳۹۸ در سندیکا

محدودیت‌های درآمدی افزایش هزینه‌های جاری و ابهامات مالیاتی

پیام آبادگران
آذرودی ۱۳۹۷
شماره ۳۷۳ و ۴

۱۳۰۰ هزار میلیارد تومان و بودجه عمومی دولت حدود ۴۷۰ هزار میلیارد تومان است. از این میزان اگر ۷۰ هزار میلیارد تومان را کم کنیم، منابع عمومی دولت حدود ۴۰۷ هزار میلیارد تومان است که پیش‌بینی شده از سه سرفصل کسب خواهد شد به عبارتی ۲۰۹ هزار میلیارد تومان در قالب نفت و مالیات و ... کسب خواهد شد، ۱۴۸ هزار میلیارد تومان از فروش اموال و دارایی‌ها کسب می‌شود و ۵۱ هزار میلیارد تومان هم استقراض جدید خواهد بود.

بودجه شرکتهای دولتی

مشخص است که حجم عظیمی از بودجه در اختیار شرکتهای دولتی است، البته گفته می‌شود نقدینگی هم ۱۷۰۰ هزار میلیارد تومان و معادل بودجه است اما

چگونگی تحقق و پرداخت آن از مباحث حائز اهمیتی است که می‌تواند مسیر را برای فعالان صنعت احداث در حوزه کسب و کار آنها روشن کند. در ادامه این جلسه شرکت کنندگان در کمیسیون اقتصاد با مطرح کردن نظرات خود جلسه را شروع کردند، سپس رئیس کمیسیون از کارشناسان بودجه دعوت شده به جلسه درخواست نمودند در حد امکان بودجه سال ۹۸ را تحلیل نمایند که مجله پیام آبادگران برای جلوگیری از اطاله کلام خلاصه‌ای از جلسه فوق را به منتشر می‌کند.

کلیات لایحه

در سال ۱۳۹۸ حدود ۱۷۰۰ هزار میلیارد تومان بودجه کل کشور است که بودجه شرکتهای دولتی از این میزان حدود

در آستانه ورود به سال ۱۳۹۸ و با مطرح شدن بحث مربوط به بودجه سال آینده کمیسیون اقتصاد سندیکا با دعوت از کارشناسان بودجه کمیسیونهای مختلف این تشکل قدیمی به بررسی بودجه سال ۹۸ پرداخت. این جلسه روز شنبه ۲۲ دی ماه برگزار شد و طی آن مباحثی مانند کلیات بودجه ۹۸، جزئیات درآمدها و هزینه‌ها، بودجه عمرانی و امکان تحقق آن، لزوم مدیریت بودجه شرکتهای دولتی و ... مطرح شد.

در ابتدای این جلسه مهندس بیژن سعیدآبادی نائب رئیس هیات مدیره و رئیس کمیسیون اقتصاد عنوان کرد: برای دیدن مسیر پیش رو باید نورا فکن یا شمعی در اختیار داشته باشیم، درباره بودجه سال ۹۸ مسائلی مانند کلیات بودجه، امکان تحقق بودجه عمرانی،

باید توجه کرد که این پیش‌بینی بودجه مربوط به سال ۱۳۹۸ است نه سال ۱۳۹۷ و احتمالاً تا پایان سال ۱۳۹۸ نقدینگی بیش از این مقدار خواهد بود تا حدود ۲ هزار میلیارد تومان برسد، از این مبلغ حدود ۱۷۰۰ هزار میلیارد تومان به نوعی به دولت مربوط است که نشان می‌دهد دولت و به ویژه شرکت‌های سهم بزرگی از اقتصاد ایران را برعهده دارند، برطبق آمار موجود بیش از ۹۰ درصد این شرکت‌ها نیز در عرصه انرژی فعالند از جمله شرکت نفت، توانیر، پالایش و پخش، ایدرو و ... در قانون بودجه سال ۱۳۹۷ بودجه لازم برای هدفمندی یارانه‌ها ۱۰۰ هزار میلیارد تومان و در قانون بودجه سال ۱۳۹۸ این بودجه ۱۴۳ هزار میلیارد تومان در نظر گرفته شده است. برطبق برآورد حداقلی دولت، سال آینده از فروش انرژی ۱۴۳ هزار میلیارد تومان منابع داریم که اصلاً در بودجه عمومی نیست و در خزانه‌ای دیگر است. ۸۰ هزار میلیارد تومان از این مبلغ در شرکت‌های دولتی هزینه خواهد شد، در حالی که سال گذشته هزینه این شرکت‌ها حدود ۵۵ هزار میلیارد تومان بود و این نشان می‌دهد هزینه شرکت‌ها ۴۶ درصد از محل درآمد آنها رشد داشته است. ۶۳ هزار میلیارد تومان از این مبلغ هم به سازمان هدفمندی یارانه‌ها پرداخت می‌شود.

کاهش در هزینه شرکت‌های دولتی دیده نمی‌شود. فارغ از بحث انحصار طبیعی، قرار بود شرکت‌های دولتی در ایران موتور رشد سرمایه‌گذاری باشند اما اکنون برای سرمایه‌گذاری و حتی بازپرداخت بدهی خود برنامه‌ای ندارند.

مقایسه بودجه ۹۷ و ۹۸

در مقایسه بودجه سال ۹۸ با ۹۷ می‌توان گفت در قانون سال قبل درآمدها حدود ۲۱۶ هزار میلیارد تومان بود که در بودجه سال ۹۸ به ۲۰۹ هزار میلیارد تومان رسیده است و می‌تواند خبر خوبی برای اصناف باشد که درآمدها که عموماً از منبع

مالیات هستند نه تنها رشدی نداشته بلکه کاهش هم داشته است. از طرفی واگذاری اموال سرمایه‌ای که تقریباً همه آن شامل نفت است از ۱۰۸ هزار میلیارد تومان به ۱۴۸ هزار میلیارد تومان رشد کرده است یعنی بالای ۳۷ درصد افزایش داشته است. استقراض جدید از ۶۱ هزار میلیارد تومان به ۵۱ هزار میلیارد تومان کاهش پیدا کرده، و در مجموع منابع عمومی دولت از حدود ۳۸۷ هزار میلیارد تومان در قانون سال قبل به ۴۰۸ هزار میلیارد تومان در قانون سال ۹۸ رسیده است.

در مورد اختصاص ۴۰۸ هزار میلیارد تومان، اول باید به هزینه‌ها نگاه کرد که از ۲۹۴ هزار میلیارد تومان به بالای ۳۲۱ هزار میلیارد تومان رسیده است، تملک دارایی سرمایه‌ای تغییری نداشته و امسال و پارسال ۶۲ هزار میلیارد تومان بوده و با تورم بالای ۳۶ درصدی امسال یعنی منفی ۳۰ درصد در خود پیش‌بینی لایحه داشته است. بازپرداخت بدهی یا تملک دارایی مالی از حدود ۳۰ هزار میلیارد تومان به ۲۵ هزار میلیارد تومان کاهش داشته است چرا که در سقف دوم لایحه منابعی برای بازپرداخت بدهی پیش‌بینی شده است. یعنی دولت اجازه گرفته اگر پول نداشت از این ۴۰۷ هزار میلیارد تومان ۴۰ هزار میلیارد تومان خرج کند. از ۴۰ هزار میلیارد تومان حداقل

مشخص است که حجم عظیمی از بودجه در اختیار شرکت‌های دولتی است دولت و به ویژه شرکت‌های سهم بزرگی از اقتصاد ایران را برعهده دارند شرکت‌های دولتی برای سرمایه‌گذاری و حتی بازپرداخت بدهی خود برنامه‌ای ندارند

۷ هزار میلیارد تومان برای بازپرداخت بدهی است یعنی به نوعی قرار است در نهایت ۴۰ هزار میلیارد تومان خرج شود. در قسمت منابع قرار است ۱۴۳ هزار میلیارد تومان فروش نقدی داشته باشد، ۱۵۳ هزار میلیارد تومان مالیات اخذ شود و ۴۴ هزار میلیارد تومان - با تعبیری جدید- استقراض شود و ۶۷ هزار میلیارد تومان از سایر موارد کسب شود تا ۴۰۷ هزار میلیارد تومان به دست آید.

هزینه‌ها در بودجه ۹۸

در باب هزینه نیز قرار است ۹۵ هزار میلیارد تومان برای جبران خدمات کارکنان دولت پرداخت شود، ۲۲ هزار میلیارد تومان بابت بازنشستگی و رفاه اجتماعی پرداخت گردد. ۲۲ هزار میلیارد تومان برای استفاده از کالا و خدمات است. ۱۸ هزار میلیارد تومان جهت یارانه‌ها و کمک بلاعوض (بدون احتساب هدفمندی یارانه‌ها) در نظر گرفته شده و ۶۱ هزار میلیارد تومان برای سایر موارد است که این «سایر موارد» رقم بزرگی است و می‌توان به عنوان ابهام بودجه درباره آن سوال کرد.

۶۲ هزار میلیارد تومان تملک دارایی سرمایه‌ای طرح‌های عمرانی است که ۲۴ هزار میلیارد تومان آن طرح ملی، ۱۱ هزار میلیارد تومان آن طرح استانی و ۲۶ هزار میلیارد تومان به صورت طرح متفرقه در اختیار دولت است که باز جای سوال و بررسی دارد. در اعتبارات تملک دارایی مالی ۱۹ هزار میلیارد تومان برای بازپرداخت اصل اوراق و ۵ هزار میلیارد تومان نیز برای سایر مصارف در نظر گرفته شده است.

وضعیت صندوق توسعه ملی

در حال حاضر سهم صندوق توسعه ملی از فروش نفت ۲۰ درصد در نظر گرفته شده که طبق قانون قرار بوده حداقل ۳۴ درصد به صندوق واریز شود ولی با اجازه مقام رهبری ۲۰ درصد شده است.

با این همه به این امر اکتفا نشده و برای تامین سقف دوم لایحه بودجه که ۴۰ هزار میلیارد تومان است منبعی جز صندوق توسعه ملی معرفی نشده، عملاً ورودی صندوق در سال آینده صفر خواهد بود چون مصارفی که برای این ۴۰ هزار میلیارد تومان دیده شده رانمی توان دست زد. ۲۰ هزار میلیارد تومان برای نیروی مسلح در نظر گرفته شده و ۲۰ هزار میلیارد تومان در قالب جدول بین دستگاها تقسیم شده است که حداقل ۷ هزار بازپرداخت بدهی دولت است، به نوعی باید این ۴۰ هزار میلیارد تومان تحقق یابد. یعنی عملاً هر چه سال آینده نفت فروخته شود مصرف خواهد شد. به نظر می رسد با روند موجود ۱۶۴ هزار میلیارد تومان درآمد که عمدتاً مربوط به مالیات است تحقق خواهد یافت. برای سال آینده نیز ۲۰۹ هزار میلیارد تومان از این محل پیش بینی شده است. احتمالاً ۱۰۱ هزار میلیارد تومان از محل نفت درآمد حاصل خواهد شد و برای سال آینده ۱۴۸ هزار میلیارد تومان پیش بینی شده است. استقراض جدید ۶۰ هزار میلیارد تومان خواهد بود و برای سال آینده ۵۱ هزار میلیارد تومان پیش بینی شده است. جمع منابع عمومی دولت امسال ۳۲۵ هزار میلیارد تومان و حدود ۴۰۷ هزار میلیارد تومان منابع برای سال آینده پیش بینی شده است.

در مورد مصارف نیز ۲۶۰ هزار میلیارد تومان هزینه عمدتاً برای حقوق و دستمزد خواهد شد که ۳۲۰ هزار میلیارد تومان پیش بینی شده است. تملک دارایی سرمایه ای و طرح عمرانی احتمالاً امسال ۳۲ هزار میلیارد تومان خواهد بود و برای سال آینده ۶۲ هزار میلیارد تومان پیش بینی شده است. احتمالاً باید برای بدهی ۳۱ هزار میلیارد تومان بپردازیم که ما ۲۵ هزار میلیارد تومان برای این مورد در نظر گرفته ایم.

کسری بودجه بدون نفت

برای محاسبه کسری بودجه انواع و اقسام روشها از جمله تراز عملیاتی وجود دارد. با نحوه محاسبه دولت کسری بودجه وجود ندارد و تراز آن صفر است اما باید دید کسری بودجه بدون نفت چقدر است. طبق توسعه IMF (صندوق بین المللی پول) به کشورهای نفتی لازم است بدون نفت و استقراض کسری بودجه را محاسبه کرد. با این الگوی IMF حدود ۵۰ درصد منابع سال آینده باید در زمره کسری بودجه محاسبه شود. در گزارشی با عنوان «بررسی لایحه بودجه سال ۱۳۹۸ کل کشور ۳. منابع بودجه (ویرایش اول)» که توسط مرکز پژوهشهای مجلس صورت گرفته کسری بودجه بدون نفت در سال آینده، ۱۶۸ هزار میلیارد تومان عنوان شده است. بر مبنای این گزارش و نظر کارشناسان دیگر از جمله کارشناسان سندیکا، لازم است به دولت توصیه شود کسری بودجه را صادقانه نشان دهد و برای جبران آن با همفکری صاحبان اندیشه ساز و کاری تعبیه نماید.

باید دید کسری بودجه بدون نفت چقدر است. طبق توسعه IMF (صندوق بین المللی پول) به کشورهای نفتی لازم است استقراض کسری بودجه را محاسبه کرد. با این الگوی IMF حدود ۵۰ درصد منابع سال آینده باید در زمره کسری بودجه محاسبه شود

مالیات ها، ایهامات و تبعض ها

در قانون ۱۳۹۷ مالیات اشخاص حقوقی حدود ۴۱ هزار میلیارد تومان بود که در قانون ۱۳۹۸ به ۳۷ هزار میلیارد تومان کاهش یافته که خبر خوبی برای شرکتها است. مالیات بردرآمد از حدود ۱۹ هزار میلیارد تومان به ۲۵ هزار میلیارد تومان افزایش یافته است. مالیات بر ثروت از ۳/۵ هزار میلیارد تومان به ۴ هزار میلیارد تومان افزایش داشته است. مجموعه مالیات از ۶۴ هزار میلیارد تومان به ۶۶ هزار میلیارد تومان رشد یافته است. مالیات بر کالا و خدمات از ۴۹ هزار میلیارد تومان به ۶۱ هزار میلیارد تومان رسیده است. مالیات بر واردات از ۲۹ هزار میلیارد تومان به ۲۷ هزار میلیارد تومان کاهش یافته است. مجموع مالیات غیر مستقیم از ۷۸ هزار میلیارد تومان به ۸۸ هزار میلیارد تومان رسیده است. با این کم و زیاد شدن ها، مجموع مالیات ۸ درصد افزایش داشته اما برای شرکتها تغییر مالیاتی ایجاد نشده است.

سهام مالیات بر سود شرکتها در ایران ۳۷ درصد است که این رقم نشان می دهد در کشور ما از افرادی که کار می کنند و فعالیت شفاف دارند بیشترین مالیات گرفته می شود. از زحمت کشان مالیات گرفته می شود و به آنهایی که زحمت نمی کشند رانت داده می شود. با این وجود نمی توان گفت در ایران مالیات گرفته می شود. در مجموع به دلیل معافیت ها و فرارهای مالیاتی، مالیات قابل توجهی در کشور ما پرداخت نمی شود. اما بخش عمده مالیات از افرادی گرفته می شود که باید با وجود تسهیلاتی چون بخشش یا تخفیف مالیاتی امکان فعالیت آنها فراهم شود تا کار کنند و اشتغالزایی نمایند. پیشنهاد کمیسیون اقتصادی سندیکا به دولت وضع پایه های مالیاتی جدید است تا فشار از روی شرکتها برداشته شود و با فعالیت آنها موتور اقتصاد کشور روشن شود و زمینه خروج اقتصاد از رکود فراهم شود.

پیش بینی قیمت نفت

قیمت هر بشکه نفت در قانون ۱۳۹۷ حدود ۵۵ دلار بود و برای سال آینده حدود ۵۴ دلار در نظر گرفته شده است اما درباره محقق شدن آن نمی توان نظر قطعی داد و به رفتار صادرکنندگان بزرگ نفت، و بازیگران عرصه سیاست بستگی دارد.

مقدار صادرات نفت خام و میعانات گازی از ۲/۶۸ میلیون بشکه نفت به ۱/۵ میلیون بشکه نفت کاهش یافته است که تحقق این ۱/۵ میلیون بشکه هم جای سوال دارد اگرچه ممکن است با تصمیمات سیاسی مخصوصا تصمیم جدی اروپا برای خرید نفت محقق شود. پیش بینی می شود خالص صادرات گاز با فروش به ترکها و عراقی ها بیشتر شود. در نهایت مجموع ارز حاصل، بین شرکت نفت، صندوق توسعه و بودجه عمومی تقسیم می شود. احتمالا حدود ۲۴ میلیارد دلار از منابع حاصل از صادرات نفت و گاز سهم دولت خواهد بود که دولت پیش بینی کرده ۱۴ میلیارد دلار را با ۴ دلار ۴ هزار تومان و ۱۰ میلیارد دلار را با ۸ هزار تومانی تسعیر کند. با این حساب میانگین وزنی ارز سال آینده ۵۸۰۰ تومان خواهد بود.

درآمدهای دولت از اوراق

انتشار اوراق توسط دولت و شرکتهای

دولتی همان ۶۶-۶۷ هزار میلیارد تومان است. مجموع اوراق ریالی دولت - به جز شرکتهای دولتی - از ۴۳ هزار میلیارد تومان به ۴۹ هزار میلیارد تومان رسیده است. مجموع اوراق ریالی لایحه بودجه تقریبا همان ۷۲-۷۳ هزار میلیارد تومان خواهد بود.

با کنار گذاشتن منابع نفتی، منابع نقدی دولت از حدود ۲۱۸ هزار میلیارد تومان بیشتر نیست. اگر این مبلغ با ۱۴۲ هزار میلیارد تومان جمع کنیم پولی که در دست دولت خواهد بود بیش از ۳۶۱ هزار میلیارد تومان نخواهد بود که ۳۲۱ هزار میلیارد تومان آن هزینه جاری، ۲۵ هزار میلیارد تومان برای بدهی است و تنها ۱۵ هزار میلیارد تومان برای کار عمرانی باقی می ماند. با این حساب دولت ناچار است برای پرداخت ۶۲ هزار میلیارد تومان که در بودجه برای تملک دارایی سرمایه ای در نظر گرفته شده دست به دامان اوراق شود.

راههای جبران کسری بودجه

اگر کسری بودجه شفاف شود امکان فکر کردن به راههای جبران آن ایجاد می شود. در این درباره پیشنهاد کمیسیون اقتصادی سندیکا اصلاح قیمت حامل های انرژی و نحوه اجرای هدفمندی یارانه ها، اصلاح سیاست های

ارزی، کنترل و مدیریت هزینه های دولت، وضع پایه مالیاتی جدید و جلوگیری از فرار مالیاتی، شناسایی هزینه های اجباری و غیر اجباری در بودجه، اصلاح فرایند پرداخت و پرداخت مستقیم خزانه به ذی نفعان، و ساماندهی معافیت های مالیاتی است که در این باره می تواند گره گشا باشد.

نقدها و نظرها

پس از اتمام گزارش کارشناسان محترم شرکت کننده نظرات خود را به شرح ذیل ابراز نمودند.

مهندس پور شیرازی: وزارت راه و شهرسازی پرداخت داخلی خود را در بودجه ۳۶/۵ درصد بیشتر کرده و بودجه عمرانی را ۶/۲ درصد کاهش داده است. بودجه جاری اکثر دستگاهها بالا رفته و بودجه عمرانی آنها پایین آمده است. کل بودجه وزارت راه ۳/۷ درصد کم شده است در صورتی که پروژه های نیمه تمام زیادی بر روی زمین مانده است. فارغ از اعداد تمام بودجه های جاری بالا رفته و بودجه های عمرانی کم شده است در حالی که کار عمرانی است که به اشتغال و رونق می انجامد. در مورد یارانه ها نیز به نظر بنده به جای دادن ماهی به مردم باید به آنها ماهی گیری یاد بدهیم، یعنی یارانه را به بخش تولید اختصاص دهیم

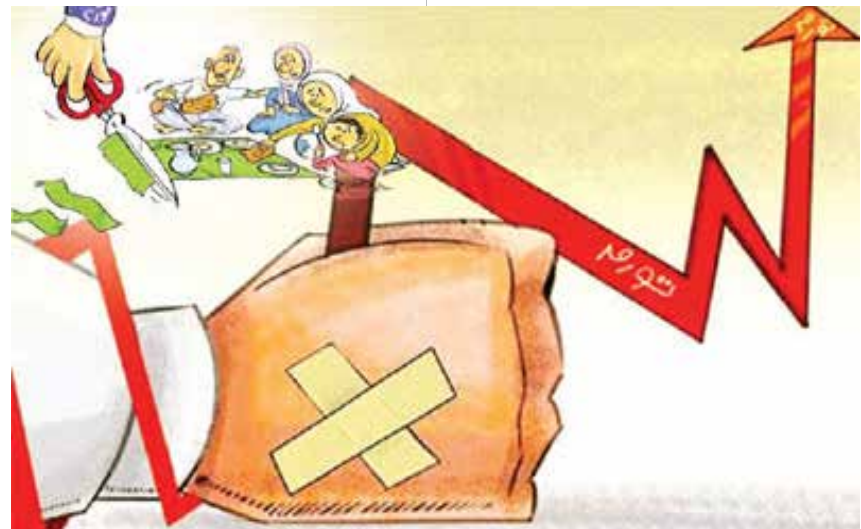
تا اشتغال ایجاد شود و مردم در قبال کار خود حقوق بگیرند و از این یارانه بی‌نیاز شوند.

مهندس سیامک مسعودی: مگر می‌توان با یک هزینه ثابت در همه شرایط از جمله با فروش ۲/۶ میلیون بشکه، ۱/۵ میلیون بشکه و حتی ۸۰۰ هزار بشکه کسری بودجه نداشته باشیم؟ در واقع ما بودجه را «اوستا برسون» می‌کنیم که نشان دهیم کسری بودجه نداریم. باید مسائل این بودجه و عدم تحقق آن توسط نمایندگان مجلس بررسی و اطلاع‌رسانی شود.

مهندس مجید شیخ بهایی: آیا نمی‌توان بودجه شرکت‌های دولتی را مدیریت کرد و آنها را کاهش داد. چرا این شرکتها به بخش خصوصی واگذار نمی‌شوند که

مخصوصا در بخش‌هایی است که اصلا نیاز نیست بودجه‌ای به آنها تخصیص یابد. حیف و میل بودجه باید به حداقل برسد و هزینه غیرضروری از آن حذف شود. در این باره مجلس باید جرات و قدرت لازم را نشان دهد. به نظر من یارانه نیز باید قطع شود و با ساز و کاری مناسب تنها از دهک‌های پایین حمایت شود.

از ۶۲ هزار میلیارد تومان در نظر گرفته شده برای کارهای عمرانی، ۱۵ هزار میلیارد تومان آن مشهود است و باقی مانده آن بستگی به این دارد که دولت محترم از کجا قرض خواهد کرد. دولت با چاپ اوراق، طلب پیمانکاران را پرداخت می‌کند و یک سری افراد و سازمانهای دلالی در فرابورس با ۲-۳ درصد بالاتر از

دولت مجبور نباشد حدود ۷۰ درصد از بودجه خود را به این شرکتها اختصاص دهد؟ البته بنده مستحضر هستم که در بودجه پیش‌بینی می‌شود که فلان شرکت دولتی چقدر درآمد دارد و چقدر هزینه می‌کند و از فعالیت خود چقدر سود به دولت می‌دهد، اما سوال اینجا است که آیا نباید این هزینه‌ها کنترل شود؟ آیا نباید انجمن‌های تخصصی و افکار عمومی از محل هزینه‌کرد شرکت‌های دولتی مطلع باشند؟

مهندس محمود مصطفی‌زاده: مشکل بودجه عمدتا در بالا بودن بودجه جاری

افزایش نرخ ارز بدهی خود را با بانکها تسویه کنند که عملا موجب افزایش تورم یا بی‌پولی می‌گردد.

حدود ۵۰ درصد افزایش قیمت در قراردادهای ریالی عمرانی اتفاق افتاده و اگر رویکرد دولت حفظ وضع موجود باشد امسال باید حداقل ۳۰ هزار میلیارد تومان بیشتر هزینه کند در حالی که همان ۶۲ هزار میلیارد تومان بودجه سال ۱۳۹۷ در بودجه سال ۱۳۹۸ هم آمده و با این حساب حفظ وضع موجود نیز ممکن نیست. پیمانکاران باید منابعی نصف منابع سال جاری را در سال آتی انتظار داشته باشند.

مهندس پرهام سیدین: ما قبلا با نرخ ارز سیگنال غلطی داده‌ایم و ساختار تولیدات ما واردات پایه شده است. و حالا بسیاری از صنایع ما توان ادامه فعالیت ندارند و سرمایه در گردش آنها ۲۰ برابر شده است. به نظر می‌رسد بیکاری سنگینی سه ماهه اول سال آینده دیده خواهد شد، مسئله‌ای که با رکود در فعالیتهای شرکت‌های عمرانی تشدید خواهد شد. ما حداقل ۶۶ هزار میلیارد تومان کسری بودجه داریم و به طبع آن مداوم در باتلاق فرو می‌رویم. برای عبور از این شرایط باید تصمیمات دردناکی بگیریم، تصمیمی که به قول آقای دکتر سرزعی در سال ۱۳۸۴ باید در مورد تامین اجتماعی گرفته می‌شد. یکی از این تصمیمات دردناک بازی نکردن با قیمت دلار است، امری که به رانت و فساد دامن زده است. علیرغم خطر بیکاری داستان یارانه‌ها هم یک جایی باید تمام شود. حرکت با این روند مجبورمان می‌کند به چاپ پول یا استقراض و بالا بردن پایه پولی خود اقدام کنیم که ما را به مشکل جدی خواهد انداخت.

درباره اوراق هم باید عرض کنم وقتی به پیمانکاران اوراق می‌دهند آنها را که نه تخصصی در زمینه اوراق دارند و نه تمایلی به آن، وارد این بازار می‌کنند که این کار به خودی خود می‌تواند آسیب‌زا باشد. دکتر غلامرضا علیزاده: به نظر من می‌توان

سود بانکی، دارایی ما را از ما می‌گیرند و احتمالا برای آن درصدها مالیاتی هم نمی‌دهند. شاید بهتر باشد دولت به جای اوراق از LC ریالی استفاده کند، در این صورت به جای پرداخت اوراق قرضه به شرکتها اوراق را به بانکها بدهد و عملا دست واسطه‌ها که عمدتا شرکت‌های بانکی هستند قطع می‌شود. باید بررسی شود چرا این اتفاق در ایران نمی‌افتد؟ شاید یکی از دلایل این امر آگاهی بانکها از عملکرد دولتها در نحوه پرداخت اوراق باشد و معمولا دولتها مخصوصا در سالهای پایانی خود سعی می‌کنند با

با یک تصمیم انقلابی حقوق‌های نجومی را محدود کرد و از محل صرفه‌جویی آن به کمک بودجه رفت. معمولاً ۱۰-۱۲ درصد سپرده بانکها در نزد بانک مرکزی است، اگر ما این میزان را تقلیل دهیم و صندوقی تشکیل دهیم و آن را به متخصصان واگذار کنیم که این منبع را به سمت پروژه‌های نیمه تمام سوق دهند می‌توانیم قدم موثری برداریم. مهندس محمد عطاردیان: مهندس مصطفی زاده بسیار خوب مسئله را توضیح دادند اما به نظر می‌رسد نمایندگان مجلس و دولت‌مردان مسائل را به خوبی می‌دانند اما خود را به ندانستن می‌زنند. در حال حاضر ۲۲ میلیون حاشیه‌نشین و بیکار وجود دارند که دائم در حال افزایش است. فاجعه‌ای در حال رخ دادن است اما در بودجه چاره‌ای برای این مسئله در نظر گرفته نشده است. زمانی هم که صحبت از ایجاد اشتغال می‌شود به طرح مشاغل خانگی اشاره می‌شود که دیگر گره‌گشا نیست.

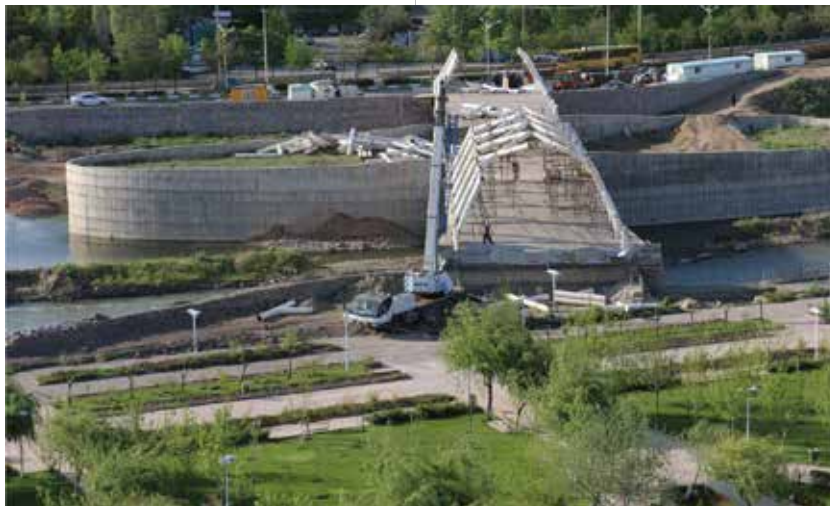
همه می‌بینیم سیلی در راه است، راه حل آن هم معلوم است، اما نشسته‌ایم و برای هم قصه می‌گوییم در حالی که برای ایجاد اشتغال باید طرح‌های زیربنایی را راه انداخت. ما روز اول با یارانه‌ها هم مخالفت کردیم و سرهمین مسئله سعی کردند قانون عالی کارفرمایی را منحل کنند. کسانی که دور این میز نشسته‌اند کارآفرین هستند و می‌توانند بیکاری را کم کنند اما روز به روز امکان کار از آنها سلب می‌شود.

مهندس شعبان یوسفیان: بودجه‌نویسی نیز مانند سایر کارها بستگی به سیاست‌های داخلی کشور دارد. دولت یک سری منابع در اختیار دارد که هزینه‌ها را پاسخ نمی‌دهد، امیدوار است کسری بودجه را از جیب مردم درآورد و وقتی این راه حل جواب نمی‌دهد دلار را چند برابر می‌کند، و باز هم درآمد حاصل را با مدیریتی نادرست هزینه می‌کند. ما هیچ‌گاه به منابع خارجی فکر نکرده‌ایم و

حتی در بودجه نگاهی به آن نداشته‌ایم. در واقع بودجه را کسی می‌نویسد که قادر به سیاستگذاری نیست. سیاست هم جای دیگری گذاشته می‌شود. این فاصله بین بودجه‌نویسی و سیاستگذاری نتیجه نامطلوبی دارد. باید هزینه و درآمد با هم منطبق باشد و سیاستگذاری با آن تلفیق شود.

مهندس عباس وفایی: صنعت احداث از دولت انتظار دارد در قبال این ۴۷ هزار میلیارد تومان به پیمانکاران اوراق ندهد، این مبلغ را جای دیگری نقد کنند و به پیمانکاران بدهد چرا که در کار پیمانکاری داشتن نقدینگی اهمیت دارد. مهندس سالار علیاری: به نظر می‌رسد اگر دولت نتواند نفت بفروشد و قرض

هستند که می‌توان این بدهی را با عرضه سهام آنها در بورس پرداخت کرد. مهندس عین‌الله ظاهری: آقای دکتر نوبخت فرموده‌اند می‌خواهند یارانه‌ها را استانی کنند و در آنجا یارانه‌ها را بین مردم تقسیم کنند و هر چه را توانستند صرفه‌جویی کنند، در کارهای عمرانی هزینه کنند. از دیدگاه سندیکا پرداخت یارانه از ابتدا اشتباه بود، حداقل حالا که یارانه‌ها را پرداخت می‌کنند و قصد استانی کردن یارانه‌ها را دارند این صرفه‌جویی‌ها را بابت اضافه‌کاری و پاداش و ... بین کارکنان تقسیم نکنند بلکه آن را برای اجرای پروژه‌ها استفاده کنند تا اشتغال ایجاد شود.

کند برای مخارج جاری خود نیز ۵۰ درصد کسری بودجه دارد. در واقع بودجه چشم‌انداز بدی دارد، و لازم است نمایندگان مجلس به این مسئله توجه جدی نشان دهند و در پی یافتن علت‌العلل این امر باشند. یکی از این علت‌العلل‌ها می‌تواند تعلق ۷۵ درصد بودجه به شرکت‌های دولتی باشد، این شرکت‌ها به دلیل برخی ملاحظات باید دولتی بمانند اما شاید بتوان با واگذاری برخی فعالیت‌ها به بخش خصوصی یا کنترل هزینه آنها از اتلاف بودجه جلوگیری کرد. برخی از این شرکت‌ها بسیار بدهکار

مهندس بیژن سعیدآبادی: بودجه‌نویسی بدون این که هدفی برای آن در نظر گرفته شود اشتباه است. برای نمونه اگر مسئله سال ۱۳۹۸ بیکاری است، بودجه باید بر اساس حرکت به سمت حل این مسئله تدوین شود. یا اگر مسئله ما مهاجرت است در راستای معکوس کردن جریان مهاجرت بودجه را تدوین کنیم. به نظر می‌رسد خروجی بودجه سال ۱۳۹۸ حفظ وضع موجود است و هیچ‌نگاهی به توسعه ندارد. نه تنها به توسعه نگاه ندارد بلکه به کم کردن هزینه‌ها و برطرف کردن کسری بودجه هم اهمیتی داده نمی‌شود.

فرصت‌های پنهان در تبصره ۱۹

در دیدار کمیسیون اقتصاد با نمایندگان بانک آینده بررسی شد

کمیسیون اقتصاد سندیکا روز ۱۴ آذر ماه میزبان نمایندگان بانک آینده بودند تا درباره امکان همکاری این بانک با اعضای سندیکا در تامین مالی و اجرای پروژه‌ها به گفتگو بپردازند. در این نشست که مهندس علی کبیری رئیس اداره بانکداری شرکتی بانک آینده، علیرضا صادقی مدیر امور ثروت بانک آینده، و پیمان شمس‌نژاد کارشناس بانکداری شرکتی بانک آینده به نمایندگی از بانک در آن حاضر بودند، دیدگاه دو طرف درباره امکان و نحوه همکاری در ورود به پروژه‌های عمرانی از جمله پروژه‌های نیمه کاره بررسی شد.

پیام آبادگران
آذرودی ۱۳۹۷
شماره ۳۷۳۰۴

اینها را برای ما بسازید. در صورتی که امروزه شرکت‌های رتبه ۲ و ۳ ما توان اجرای این نوع پروژه‌ها را دارند.

وی تصریح کرد: امیدواریم با همسو کردن امکانات مالی بانک شما و توان مهندسی شرکت‌های ما از رکود در صنعت احداث جلوگیری شود، موضوعی که تاثیر بسزایی در رونق اقتصادی دارد.

علیرضا صادقی مدیر امور ثروت بانک آینده نیز گفت: بانک ما حامی کار و تولید ایرانی است. ما سعی می‌کنیم با حداقل هزینه شرایطی را فراهم کنیم که پیمانکاران بتوانند در مناقصات شرکت کنند و حتی اگر تامین مالی نیاز داشته باشند در حد امکان به آنها کمک کنیم. دولت با انتشار اوراقی تلاش کرد بدهی خود را پرداخت کند و بازار بدهی هم در بورس تشکیل شد. ما

اندیشی با شما برای فعال کردن اعضای سندیکا است که با وجود پتانسیل بالایی که دارند بیش از ۷۰ درصد آنها بیکارند. صدور خدمات فنی و مهندسی مشکلاتی داشته که با وجود تحریمها تشدید شده و کار را برای پیمانکاران ما تنگ‌تر کرده است. این پتانسیل و توان فنی و مهندسی با سالها زحمت و پول مردم به وجود آمده است و باید برای حفظ آن تدبیری اندیشید.

وی افزود: بعد از انقلاب زمانی که شرایط سیاسی اجازه می‌داد شرکت‌های ما در کشورهای دیگر سد و نیروگاه می‌ساختند از جمله سد دوستی در ترکمنستان. در زمان انقلاب فرودگاه امام را به سران یکی از کشورهای آفریقایی نشان داده بودند معاون رئیس جمهوری آن گفته بوده واقعا این را شما ساخته‌اید؟ بیایید و یکی از

مهندس ورزنده عضو کمیسیون اقتصاد و رئیس کارگروه بانکها در ضمن خیرمقدم به نمایندگان بانک آینده عنوان کرد: با توجه به جایگاه خوب بانک آینده و شکوفایی آن و امکانات مالی خوب که منجر به دریافت بانک جایزه بنکر در دو دوره متوالی شده است وارد گفتگو با بانک آینده شدیم. ما در سندیکا ۷۰۰ عضو داریم که شرکت‌های اصلی سازندگی ایران هستند و تقریبا کلیه سازه‌های مهم در ۷۰ سال گذشته توسط آنها ساخته شده و می‌شود. سندیکای ما ۷۰ سال قدمت دارد. از طرفی شرایط اقتصادی را نگاه کنید متوجه می‌شویم در سالهای اخیر پروژه‌ها کاهش و بالای ۷۰۰-۸۰۰ هزار میلیارد تومان پروژه نیمه تمام روی دست دولت مانده است. وی افزود: هدف ما از این جلسه هم

می‌توانیم با شما در قبال توثیق این اوراق مشارکت کنیم یا فروش آنها را با قیمت مناسب در بازار تسهیل کنیم و یا شرایطی مهیا کنیم که مجموعه مالی گروه آینده این اوراق شما را با قیمت مناسب نقد نماید. و منابع را در اختیار شما قرار دهد. علاوه بر این نسبت به بازار رقابتی سعی می‌کنیم ضمانت‌نامه‌ها را با هزینه پایین‌تر برای شما در نظر بگیریم که با بنیه مالی قوی‌تر در مناقصات شرکت کنید.

وی افزود: علاوه بر امکانات فوق، اگر گردش مالی شرکتها به بانک ما بیاید بانک سعی می‌کند با نرخ سود مناسبی که در این حسابها اعمال می‌کند یک ارزش افزوده دیگر ایجاد کند تا فضای برد- بردی را برای بانک و شرکتها فراهم کند

زیر و بم پروژه «ایران مال»

مهندس ورزنده با اشاره به پروژه ایران مال و ابعاد گسترده آن عنوان کرد: اجرای چنین پروژه‌ای از عهده هر شرکتی بر نمی‌آید. اگر پتانسیل شرکت‌های ایرانی نبود شما برای به کار افتادن سرمایه خود باید به سراغ شرکت‌های خارجی می‌رفتید، در این پروژه شرکت‌های عضو سندیکا با شما همکاری دارند.

وی تصریح کرد: متأسفانه اوضاع اقتصادی داخل و وضعیت پروژه‌ها نامناسب است و تنها زمانی امکان استفاده از پتانسیل مهندسی و امکانات و تسهیلات وجود دارد که پروژه‌ای باشد، اگر بانک شما که توانسته امور مالی را به خوبی بسیج کند بتواند با انجام پروژه‌هایی دیگری از این دست در سازندگی نقش بیشتری داشته باشد و از شرکت‌های عضو سندیکا در به ثمر رساندن این نوع طرح‌ها استفاده کند نتایج خوبی به بار خواهد نشست.

در پاسخ به این سخنان آقای صادقی با بیان این که در این سرمایه‌گذاری‌ها شرکای دیگری وجود دارد و تصمیماتی مانند انتخاب پیمانکار مستقل از بانک گرفته می‌شود عنوان کرد: ما در این باره به عنوان سرمایه‌گذار یا تامین مالی کننده تنها قادر به ارائه پیشنهاد هستیم اما بهتر است سندیکا با خود این مجموعه‌ها مستقیماً وارد گفتگو شوند، ما می‌توانیم سندیکا را به

این مجموعه‌ها معرفی کنیم.

در بخش دیگری از این نشست علی کبیری رئیس بانکداری شرکتی بانک آینده نیز گفت: در پروژه‌هایی که بانک order آن است مثل پروژه ایران مال و مشهد مال، ما می‌توانیم تسهیل‌گر باشیم، درباره مشارکت بانک در پروژه‌ها باید گفت در این نوع پروژه‌ها گاه سندیکایی از چند بانک لازم است. اما در مجموع تا جایی که به حوزه معاونت سرمایه‌گذاری ربط دارد در خدمت شما هستیم. می‌توانیم در قالب کارگروهی مشترک حوزه‌های قابل همکاری سندیکا و بانک را بررسی کنیم که بانک کجاها می‌تواند تسهیل‌گر باشد یا در مجموعه هلدینگ خود پیگیر چه موضوعی باشد، و کجا می‌تواند مستقیم وارد شود. آنچه مشخص است ما در جاهایی می‌توانیم راساً به شما کمک کنیم از قبیل تامین مالی، تسهیل در امور و مدیریت گردش مالی. شاید بهتر باشد این بحث را در قالب کارگروه دنبال کنیم و تفاهنامه‌ای برای همکاری امضا کنیم.

دکتر غلامرضا علیزاده عضو کمیسیون اقتصاد نیز عنوان کرد: به نظر می‌رسد بیشتر بانکها دارای تراز منفی هستند، به همین دلیل برای سندیکا مهم است بدانند که بانک شما چه میزان نقدینگی

دارد. برخی عدم شفافیت‌ها در بانکها دیده می‌شود که اعتماد را از بین می‌برد. بانک باید مشخص کند تا چه سقفی می‌تواند برای شرکت‌های ما تسهیلات در نظر بگیرند. بزرگترین مهندسین کشور که ریسک‌پذیری بالایی داشتند وارد سندیکا شده‌اند، این شرکتها از سرمایه‌های با ارزش کشور هستند.

علیرضا صادقی نیز گفت: برنامه بانک این است که تا پایان سال تراز خود را بهبود ببخشد، شرکت ایران مال در شرف ثبت در بازار سرمایه است که به نقدینگی بانک کمک خواهد کرد، علاوه بر این، بانک تا سقف ۳۰ هزار میلیارد ریال افزایش سرمایه را در برنامه خود دارد که نهایتاً تا ۶ ماهه اول سال ۹۸ و در راستای بهبود ساختار بانک انجام خواهد شد. حدود ۴ هزار میلیارد ریال سقف تسهیلات قابل اعطا برای ذی نفع واحد است و بر اساس مقتضیات و نوع پروژه ممکن است از بازار سرمایه، فاینانس و تامین مالی باشد. البته اگر وارد بازار سرمایه شود سقف تسهیلات قابل اعطا برای ذی نفع واحد ۸ هزار میلیارد است. به هر حال بانک عزم خود را جزم کرده که در قالب بانکداری شرکتی از شرکت‌های پیمانکاری حمایت کند و در بستر یک فضای برد- برد بـه آنها کمک کند تا

بتوانند به فعالیت خود ادامه دهند. پس از آنکه مهندس ورزنده با بیان اینکه هر دوی ما از بخش خصوصی هستیم از امیدواری خود برای به نتیجه رسیدن این مذاکرات سخن گفت، مهندس عین‌الله ظاهری عضو کارگروه بانکهای کمیسیون اقتصاد نیز عنوان کرد: ما با چند بانک تفاهمنامه امضا کردیم که تقریباً هیچ کدام اجرایی نشد، بانکها شرایطی برای دادن تسهیلات در نظر گرفتند که برای ما مقبول نبود. تا کنون یکی از درخواستهای ما از بانکها این بود که در برابر صورت وضعیت‌های قطعی شده به ما تسهیلات دهند در حالی که امروز صورت وضعیت ما سریعاً به اوراق تبدیل می‌شود و این اوراق

برای مانگیزه ایجاد کند حساب خود را نزد بانک شما خواهیم آورد. وی افزود: در ذهن من بانکداری پروژه‌ای همواره بر بانکداری شرکتی اولویت داشته یعنی بهتر است صفر تا صد پروژه با بانک شما پیش برود. در زمینه صدور ضمانت‌نامه بانک قادر است در زمینه تسریع و تخفیف در صدور ضمانت‌نامه کسر، درصد سپرده، تسهیل در شرایط، صدور ضمانت‌نامه پیش پرداخت بدون سپرده یا با پیش پرداخت کمتر، تسریع در پرداخت تسهیلات، تخفیف در سود و تسهیل در شرایط آن، اعطای تسهیلات در برابر مطالبات از کارفرمایان، و در نظر گرفتن یک حد اعتباری برای هر شرکت

برای زمانی که شرکت مشکل نقدینگی پیدا می‌کند، تامین ماشین‌آلات شرکتها، پرداخت کارتهای اعتباری به شرکتها و... به شرکتها می‌کند.

وی افزود: سندیکا هم می‌تواند از بانک شما برای شرکت در همایش‌ها و سمینارها به منظور تقویت روابط بانک با اعضا دعوت کند. علاوه بر این همکاری با بانک برای طراحی بسته ویژه شرکتها عضو سندیکا، همکاری با بانک در خصوص آشناسازی اعضا با سرویس‌ها و خدمات ویژه بانک، ترغیب اعضا برای همکاری با بانک، همکاری با بانک برای حضور در نشریه سندیکا دعوت به عمل آورد و همکاری نماید.

لزوم توجه به تبصره ۱۹

مهندس مجید شیخ بهائی عضو کارگروه بانک کمیسیون اقتصاد و رئیس کمیسیون حقوقی سندیکا عنوان نمود: امروز ما فکر می‌کنیم یکی از راهکارهای برون رفت از شرایط خاص کشور تبصره ۱۹ قانون بودجه ۹۶ و ۹۷ و... است که در بند ۲ صراحتاً اشاره می‌کند کسی که می‌خواهد در طرحهای نیمه تمام یا جدید سرمایه‌گذاری کند باید با بانک عامل قراردادی منعقد کند، سپس پروژه‌ها به وی اعلام می‌شود که در پیوست ۱۰ بودجه سال گذشته مشخصات همه این پروژه‌ها بود. علاوه بر این به همه پروژه‌ها بستگی به نوع پروژه و درجه اهمیت یا رانده سود پرداخت می‌شود که به صورت نقدینگی در حساب بانک می‌نشیند و با آن تلفیق می‌شود ولی پیمانکار نمی‌تواند از آن استفاده کند چون به عنوان سپرده‌ای از طرف دولت در نزد بانک است، در سال ۹۷ حدود ۶ هزار و ۳۰۰ میلیارد تومان جمع این پول بوده ولی پیمانکاران ما مقدار کمی از آن را جذب کرده‌اند. وی افزود: اگر بانکها وارد این مقوله نشوند یقیناً بدنه پیمانکاری نابود خواهد شد، اجرای کارها با این شرایط و بودجه‌ای که دولت برای پروژه‌های عمرانی در نظر گرفته یعنی صفرریال و مابقی آن را با اوراق می‌خواهد تامین کند عملاً کار پیمانکاری را کد خواهد شد مگر این که تبصره ۱۹ اجرا

مهندس ورزنده:

متأسفانه اوضاع اقتصادی داخل و وضعیت پروژه‌ها نامناسب است و تنها زمانی امکان استفاده از پتانسیل مهندسی و امکانات و تسهیلات وجود دارد که پروژه‌ای باشد، اگر بانک بتواند با انجام پروژه‌هایی دیگری از این دست در سازندگی نقش بیشتری داشته باشد و از شرکتها عضو سندیکا در به ثمر رساندن این نوع طرح‌ها استفاده کند نتایج خوبی به بار خواهد نشست

یک قدم معتبرتر از صورت وضعیت است و باید تسهیلات اعطایی برای آن قابل توجه باشد چون بورس هم با سرعت این کار را انجام می‌دهد.

وی افزود: شرکتها عضو سندیکا عموماً توسط سازمان برنامه و بودجه رتبه‌بندی شده‌اند و این رتبه‌بندی باید در اعطای تسهیلات مدنظر قرار گیرد. چنانچه مدیرعامل بانک اقتصاد نوین بارها اعلام کرد ریسک برگشت ضمانت‌نامه پیمانکاران سندیکا ۳ در هزار است. کافی است شرکتها ما یک چک برگشتی داشته باشند که بلوکه شوند و شرکت بلوکه اصلاً نمی‌تواند کار کند. هر کدام از ما ۲۰-۳۰ سال سابقه رتبه ۱ و ۲ گرفته‌ایم و با چنین سابقه طولانی هر کدام از ما با بانکهای کار کرده‌ایم در نتیجه زمانی که تسهیلات شما

شود یعنی کار پیمانکاری توسط شرکتها. در این شرایط بانک عامل می تواند مبالغ بزرگی را سرمایه گذاری کند که حتما به سود منتهی خواهد شد. پروژه هایی که امسال واگذار شدند زمین های آزادی داشتند که به عنوان وثیقه در رهن بانک گذاشته شد.

این عضو کارگروه اجزایی تبصره ۱۹ عنوان کرد: نمی دانم چرا بانکهای خصوصی در این باره تا این حد منفعل عمل می کنند، ولی یقین بدانید اگر این کار اجرا نشود آینده ما و شما به عنوان بنگاههای بخش خصوصی مشکل خواهد داشت. دولت پول ندارد و ما باید پول را از جاهای مختلف جمع کنیم و پروژه اجرا کنیم. استدعا دارم بانک شما هم روی تبصره ۱۹ مطالعه و برنامه ریزی کند. سال ۱۳۹۸ این تبصره حدود ۱۰ هزار میلیارد تومان یارانه سود دارد که به محض تعریف پروژه در سیستم بانک می نشیند. دولت از ۱۸ درصد ۱۱ درصد یارانه سود را پرداخت می کند. البته سرمایه گذار و بانک هستند که می توانند مانند دو شریک درباره مابه التفاوت این ۱۱ درصد که ممکن است سود مورد نظر بانک باشد توافق کنند.

مهندس شیخ بهائی افزود: زمان پول دادن دولت و کار کردن پیمانکاران تمام شده، حالا پیمانکاران برای کار کردن باید به فکر تامین منابع از جمله از طریق سیستم بانکی یا بازار سرمایه باشند. در این باره بانک عامل و پیمانکار شریک هستند و اگر پیمانکار نتواند کار کند هزینه هایی که انجام داده از دست رفته تلقی خواهد شد و حقی درباره سرمایه گذاری خود تا آن زمان ندارد چرا که وی از ابتدا مسئول بررسی ریسک کار بوده است. در نهایت بانک عامل در آن پروژه به جای پیمانکار خواهد نشست. در بسیار از این طرحها دولت مابه التفاوت مصالح را پرداخت می کند که باید در مدل مالی بانک مدنظر قرار گیرد.

وی تصریح کرد: در این روش جدید یک تعامل جدی بین بانک، پیمانکار که اکنون نقش سرمایه گذار دارد و دستگاههای اجرایی شکل می گیرد.

دستگاههای اجرایی هم در این قانون حق دخالت ندارد و تنها درباره سهم آورده خود و سود آن می توانند اظهار نظر کنند. دوره بهره برداری هم بر اساس نوع پروژه تعریف خواهد شد. برای سال ۱۳۹۸ حدود ۵۸۰ پروژه دیده شده و حدود ۱۰ هزار میلیارد یارانه سود برای آن در نظر گرفته شده است. وثائق این پروژه ها هم به طور کامل از خود پروژه ها است. در واقع پروژه های معرفی شده پروژه هایی هستند که مشکل آنها حل شده است.

در بخش از این نشست آقای شمسی نژاد کارشناس بانکداری شرکتی بانک آینده درباره زمان تنفس و بازپرداخت تسهیلات بانکها پرسید که مهندس شیخ بهائی

عنوان کرد: این طرحها عموماً تنفس دو ساله دارند، دوره ساخت هم حدود ۳ سال است یعنی بعد از ۵ سال پرداخت اقساط آغاز می شود. وی گفت: موضوعاتی مانند بازپرداخت را می توان در مدل مالی مورد توافق طرفین توافق کرد. قطعاً برای پیمانکار بهتر است که ابتدا با بانک تسویه کند تا در بقیه مسیر بتواند به تنهایی و بدون دغدغه بهره بردار باشد.

مهندس شیخ بهائی در پایان با اشاره به این که استفاده از تبصره ۱۹ را تنها راه اجرای پروژه در شرایط کنونی می داند خواهان ورود بانک آینده به تبصره ۱۹ و بررسی ابعاد آن شد که آقای کبیری نیز ضمن تشکر از مهندس شیخ بهائی برای ارائه این

اطلاعات عنوان کرد: ثروت همیشه به معنی نفت نیست و همین تجربه ای است که الان ما به دست آوردیم برای کسب اطلاعات و آگاهی از این موضوع نیاز به صرف وقت و زمان زیادی بود که شما در اختیار ما گذاشتید. بنده وقتی به اقتصاد هند در سالهای ۱۹۸۰ که در آنجا دانشجو بودم با هند ۲۰۱۸ نگاه می کنم می گویم رشد بدون دلیل نمی شود.

گاندی به نهر و توصیه می کند صنایع کوچک را تقویت کند و ابزار تولید را در داخل کشور تولید کند. هنوز هم اگر صنایع قوی در هند وجود دارد به علت وجود صنایع کوچکی است که از آنها حمایت می کند و بانکهایی که در صنعت ورود پیدا کرده اند و با آن عجین شده اند.

**علی کبیری رئیس بانکداری
شرکتی بانک آینده:**

**می توانیم در قالب کارگروهی
مشترک حوزه های قابل
همکاری سندیکا و بانک را
بررسی کنیم که بانک کجاها
می تواند تسهیل گر باشد یا در
مجموعه هلدینگ خود پیگیر
چه موضوعی باشد، و کجا
می تواند مستقیم وارد شود. آنچه
مشخص است ما در جاهایی
می توانیم راساً به شما کمک
کنیم از قبیل تامین مالی، تسهیل
در امور و مدیریت گردش مالی.**

فرونشست پایتخت جدی است

تهران آرام آرام درون خاک فرو می رود

**نشریه GEO توسط امین فرارد
ترجمه: مهندس کیان مختاری ثقفی
مدیرعامل طرح و ساخت وسام**

لبه‌ها و کنج‌های تغییر شکل یافته و ترک‌های مشهود در سطح دیوارها و انحراف شاقولی ساختمانها* که الزاماً تعدادی از آنها غیر قابل استفاده بوده و باید تخریب شوند. (در نشریه طبیعت توسط مهدی مطلق متخصص مرکز تحقیقات علوم زمین ژئو ساینس آلمان)^۷ تشریح گردیده است. همچنین پهنه ترکها در طول کیلومترها با چندین متر عرض در دشتهای جنوب غربی شهر گسترده شده و خطوط فشار قوی و خطوط راه آهن را مورد تهدید جدی قرار می دهند.

از جمله در مکان های مشخصی نیز شکست ناگهانی زمین به شکل حفره

در مطالعاتی که روی تصاویر ماهواره ای بعمل آمده، دانشمندان تأیید می نمایند که شهر تهران از پانزده سال قبل با پدیده فرونشست مواجه گردیده از جمله می توان به فرونشست قسمتهایی از پایتخت ایران اشاره کرد که تا حدود ۲۵ سانتی متر در سال را تجربه کرده اند. پهنه زمین در زیر تهران (پایتخت ایران) حرکت می کند و شاید در مقطعی بخشهایی از این ابرقطب ۱۵ میلیون نفری در روی زمین به کلی محو شود. اخیراً مقاله ای در مجله طبیعت (NATURE)* توسط گروهی از دانشمندان در مقاله تحقیقی عنوان گردیده که تهران از پانزده سال قبل درگیر پدیده فرونشست قابل ملاحظه گردیده که به نظر در گذر زمان تشدید خواهد شد.

تصاویر ماهواره ای شهر تهران که بین سالهای ۲۰۰۳ الی ۲۰۱۷ ضبط شده است مشخص می نماید که ۱۰٪ محلات مرکزی و متراکم تهران* به علاوه تعدادی از شهرکهای مجاور که در شمال غربی تهران قرار دارند درگیر این پدیده فرونشست گردیده اند، به زبان دیگر فرونشست کند و آرام لایه سخت زمین، موجب گردیده که در پهنه مشخصی از پایتخت سطح تراز آنها هر ساله نزدیک ۲۵ سانتی متر نشست کند. این در حالی است که فرودگاه بین المللی امام در حد ۵ سانتی متر در هر سال فرو نشست داشته است. تهران تنها شهر چهار با پدیده فرونشست نیست و مشاهدات ماهواره ای نشان میدهد* که شهر ونیز در ایتالیا و قسمتهایی از ایالت تگزاس* و جاکارتا* پایتخت اندونزی در معرض خطر این پدیده میباشند اما روند فعلی و تداوم فرونشست مشاهده شده در پایتخت ایران بیشترین و حادثترین مورد در دنیا است. برداشت سفره های آب زیرزمین علت اصلی فرونشست زمین: تحقیقات اخیر نشان داده برداشت آبهای زیرزمینی علت اصلی فرونشست تهران میباشد. در اوایل سال ۲۰۰۰ میلادی در پهنه های کشاورزی شواهدی از فرونشست وجود داشته که به پهنه های شهری و مسکونی در شرق تهران توسعه یافته است به طوریکه در حال حاضر نتایج این پدیده با چشم غیر مسلح نیز قابل مشاهده است.

وقتیکه که شما در این پهنه ها قدم میزنید، نیز در کوچه ها و معابر تغییر شکل در این سطوح قابل تشخیص است از جمله

قیفی (DOLINE) و یا باز شدن گودال به عمق تا ۶ متر را موجب گردیده است که توسط یک کشاورز محلی مشاهده شده و به آقای علی بیت الهی متخصص مرکز تحقیقات راه و مسکن شهرسازی بازگو شده که نامبرده برابر شواهد ساعتها در تله عمیق گودال گرفتار شده است.

با توجه به تحقیقات آقای علی بیت الهی و همکاران وی که پهنه های مورد تهدید و تحت تاثیر این فرونشست را قابل ملاحظه عنوان می نماید، حدود ۱۲۰ کیلومتر خطوط راه آهن، ۲۳۰۰ کیلومتر انواع معابر، ۲۱ پل، ۳۰ کیلومتر کانال آب، ۲۰۰ کیلومتر کانال لوله گاز، ۷۰ کیلومتر خطوط برق فشار قوی و ۲۵۰۰۰ واحد ساختمانی را در بر گرفته است و نکته مهم اینکه این وضعیت میتواند غیر قابل برگشت باشد. بسیاری از عوامل از جمله توسعه جمعیت پایتخت که در طی ۴۰ سال دو برابر شده و خشکسالی ها و ساخت و احداث سدها اطراف پایتخت، به نظر میرسد که مسئله را تشدید نموده است.

محققین مشاهده نموده اند که پدیده فرونشست، مجدداً احیاء و بازبایی نمی شود حتی بعد از بارندگی های شدید که موجب بالا آمدن سطح آبهای زیرزمینی می شود.

برای مبارزه با این مشکل مقامات مسئول ایرانی سعی می نمایند برداشت آب را منظم کنند اما مسئله پیچیده تر و بزرگتر از این اقدام است و بنا به گفته های علی بیت الهی الزاماً میبایستی در کنترل و تشخیص محیط زیستی در سطح ایران یکصد هزار چاه غیر مجاز تعطیل شود ولی هنوز ۳۰/۰۰۰ چاه غیر مجاز در تهران و اطراف آن فعال بوده و به برداشت آبهای سطحی مشغول می باشند.

- 1- <https://www.nature.com/articles/d41586-018-07580-x>
- 2- ENVIRONNEMENT/POLLUTION-TEHRAN-SUFFOQUE-LA-CIRCULATION-AUTOMOBILE-EN-CAUSE-18277
- 3- VOYAGE/BARCELONE-VENISE-DUBROVNIK-CES-VILLES-EUROPEENNES-ANTITOURISTES-192790
- 4- ENVIRONNEMENT/POURQUOI-LES-BAYOUS-DE-LOUISIANE-RISQUENT-DE-DISPARATITE-193532
- 5- * JAKARTA/ENVIRONNEMENT/A-JAKARTA-LES-HABITANTS-D-UN-QUARTIER-PAUVRE-DEVENU- ECOLO-POUR-EVITER-1-EXPULSION-171945
- 6- UN-IMMEUBLE-S-ENFONDRE-A-TEHERAN-70-BLESSES-169131/ENVIRONNEMENT/
- 7- GEOSCIENCES GFZ DE POTSDAM

واگذاری ۶ هزار طرح نیمه تمام به بخش خصوصی

نایب رئیس اتاق بازرگانی ایران با بیان اینکه از مجموع ۷۶ هزار طرح نیمه تمام موجود در کشور، تنها ۶ هزار طرح به بخش خصوصی واگذار شده است، گفت: ارزش طرح‌های نیمه تمام و مبالغ فروش آنها مشخص نیست.

حسین سلاح‌ورزی در برنامه گفتگوی ویژه خبری شبکه دو سیما گفت: در بدنه دولت و مدیران میانی اراده و علاقه ای برای واگذاری طرح‌های نیمه تمام به بخش خصوصی وجود ندارد و مدیران این طرح‌ها در مقابل واگذاری‌ها مقاومت می‌کنند. وی تصریح کرد: با توجه به اینکه اراده‌ای از طرح مدیران دولتی برای واگذاری طرح‌های نیمه تمام وجود ندارد، بخش خصوصی نیز باور خود را در این زمینه از دست داده است. تاکنون فهرست کامل، شفاف و قابل اتکایی برای بخش خصوصی از مشخصات طرح‌های نیمه تمام برای سرمایه‌گذاری این بخش منتشر نشده و فهرست‌ها کلی است. واگذاری طرح‌های نیمه تمام ساز و کارهایی دارد؛ اما اطلاعات نامفهومی از این طرح‌ها ارائه می‌شود و آمار از تعداد واگذاری‌ها منتشر نشده است.

سلاح‌ورزی افزود: تاکنون ارزش طرح‌های نیمه تمام و مقدار پول مورد نیاز آنها مشخص نشده است؛ ضمن اینکه طرح‌های قابل واگذاری از طرح‌هایی که غیر قابل واگذاری است تفکیک نشده است.

سلاح‌ورزی افزود: اطلاعاتی که دستگاه‌های مختلف درباره طرح‌های نیمه تمام در سامانه بازار الکترونیک ثبت کرده اند برای رفع تکلیف بوده است. وی گفت: در این سامانه مشخصاتی که بخش خصوصی را برای سرمایه‌گذاری تشویق کند وجود ندارد.

سلاح‌ورزی افزود: اکنون امکان استفاده از منابع خارجی برای بخش خصوصی امکانپذیر نیست و نظام بانکی نیز رغبتی برای کمک به اتمام این طرح‌ها ندارد و ۴ هزار و ۳۰۰ میلیارد تومانی که قرار بود دولت در بودجه برای کمک به اتمام این طرح‌ها اختصاص دهد محقق نشده است.

وی با بیان اینکه ۷۰ هزار طرح نیمه تمام استانی و ۶ هزار طرح نیمه تمام ملی در کشور وجود دارد گفت: آنچه قابلیت ارائه به

بخش خصوصی دارد در استان‌ها ۱۲ هزار و ۵۰۰ و در عرصه ملی ۲ هزار طرح است. سلاح‌ورزی افزود: در سامانه بازار الکترونیک ۲۸ هزار طرح نیمه تمام ارائه شده که تفکیک نشده است و بخش خصوصی به دلیل نامشخص بودن جزئیات آنها رغبتی نشان نمی‌دهد. وی گفت: چرا در سامانه بازار الکترونیک ابتدا طرح‌های قابل واگذاری را عرضه و ابزار تجهیز مالی را روی آنها متمرکز نمی‌کنیم؟ سلاح‌ورزی افزود: مادامی که مبنای ارزیابی مدیران، میزان واگذاری طرح‌های نیمه تمام به بخش خصوصی از طرف آنان نباشد مسئله این طرح‌ها حل نخواهد شد.

توان بخش خصوصی باید سنجیده شود

امیرامینی، معاون برنامه‌ریزی و مدیریت منابع وزارت راه و شهرسازی نیز در این برنامه گفت: برای واگذاری طرح‌های نیمه تمام ابتدا باید توان بخش خصوصی سنجیده شود. در حالی که مجریان طرح‌های وزارت راه و شهرسازی توان بسیاری در بیمانکاری دارند اما باید با ضوابط به روز دنیا و حجم بازار آشنایی داشته باشند و در حوزه وزارت راه در پی سرمایه‌گذاری هستیم. باید بین بخش

خصوصی و بخش دولتی میان بخشی برای واگذاری طرح‌های نیمه تمام ایجاد شود. حدود ۴۸ هزار میلیارد تومان وزارت راه و شهرسازی از سال ۹۳ با بخش خصوصی تفاهم نامه امضا کرده است. امینی با بیان اینکه در بدنه دولت مقاومتی برای واگذاری طرح‌های نیمه تمام به بخش خصوصی وجود ندارد گفت: مشخصات ۱۲۱ طرح وزارت راه و شهرسازی ۳ سال است برای جذب بخش خصوصی ارائه شده است.

وی افزود: در ۳ سال اخیر ۷ هزار میلیارد تومان از منابع مالی وزارت راه و شهرسازی به بخش خصوصی ارائه و آنها ۳ هزار کیلومتر آزادراه برای این وزارتخانه ساخته اند.

امینی گفت: در بودجه ساخت ۵۳ هزار کیلومتر راه و راه آهن به دولت تکلیف شده که حداکثر ۱۰ هزار کیلومتر از آن برای بخش خصوصی اقتصادی و بقیه وظیفه اجتماعی دولت است. وی افزود: امسال با تضمین خرید دولت ساخت هزار و ۴۰۰ کیلومتر بزرگراه را به بخش خصوصی واگذار کرده ایم.

امینی گفت: وزارت راه و شهرسازی ۳۸۱ طرح نیمه تمام دارد که ۲۹۳ طرح مربوط به حمل و نقل و بقیه مربوط به مسکن و

تمام به بخش خصوصی هدف لایحه دولت در این زمینه است.

ارزش طرح‌های نیمه‌تمام ۵۰۰ هزار میلیارد تومان

محمد رضا رضایی کوچی رئیس کمیسیون عمران مجلس شورای اسلامی نیز در این برنامه گفت: در این کمیسیون کمیته-ای برای واگذاری طرح‌های نیمه تمام تشکیل و تاکنون ۱۲ جلسه در این زمینه برگزار شده است. وی افزود: طرح‌های پرجاذبه و تشویق کننده بخش خصوصی در سامانه بازار الکترونیک قرار نگرفته و اطلاعات این طرح‌ها برای بخش خصوصی کامل نیست.

رضایی کوچی گفت: در تبصره ۱۹ بودجه به دولت با کمک بانکها برای واگذاری طرح‌های نیمه کاره دولت کمک کرده ایم اما نگرش آیین نامه این قانون حدود ۸ ماه طول کشید و بخش خصوصی در این زمینه بلا تکلیف ماند. ۳۰ آذر - صدا و سیما

جدید مالی طرح‌ها را اجرا کند. ملکوتی خواه گفت: در بدنه دولت جسبندی به برخی طرح‌های نیمه تمام، واگذاری این طرح‌ها را با مشکل روبرو کرده است. وی افزود: تاکنون ۸۱ هزار طرح نیمه تمام استانی و حدود ۶ هزار طرح ملی در کشور وجود دارد که برای اتمام این طرح‌ها به ۵۰۰ هزار میلیارد تومان منابع مالی نیاز است.

ملکوتی خواه گفت: برای بخش خصوصی، اقتصادی بودن طرح‌ها مهم است. وی افزود: اطلاعات طرح‌هایی که در سامانه بازار الکترونیک ثبت شده است کامل نیست اما بر تکمیل شدن این اطلاعات به وسیله دستگاه‌ها تأکید شده است.

ملکوتی خواه گفت: حدود ۲۸ هزار طرح از جمله طرح‌های ملی در سامانه بازار الکترونیک ثبت شده است. وی افزود: باید جلوی رویش طرح‌های نیمه تمام را بگیریم. ملکوتی خواه گفت: رفع تضاد منافع دستگاه‌های اجرایی و موانع مراحل مختلف واگذاری‌های طرح‌های نیمه

بیمارستان سازی است. وی افزود: برآورد سرمایه مورد نیاز اتمام این طرح‌ها تا پایان سال ۹۵ دو بیست و ۵۰ هزار میلیارد تومان مربوط به حمل و نقل و ۵۰ هزار میلیارد تومان مربوط به بخش مسکن بوده است. امینی گفت: ۶۲ درصد ریالی این طرح‌ها زیر ۲۰ درصد پیشرفت فیزیکی داشته است و منابع دولت کشش عقد قرارداد اتمام این طرح‌ها را ندارد.

بارگذاری ۲۸ هزار طرح نیمه تمام در سامانه بازار الکترونیک

محمود ملکوتی خواه مدیر پروژه مشارکت عمومی - خصوصی سازمان برنامه بودجه نیز در این برنامه گفت: در سامانه بازار الکترونیک ۲۸ هزار طرح نیمه تمام بارگذاری شده است.

وی با بیان اینکه تبصره ۱۹ بودجه امسال با شنیدن نظرات بخش خصوصی نوشته شد افزود: اکنون دولت کارفرمایی است که بخش خصوصی، پیمانکار آن است در حالی که بخش خصوصی باید راهکارهای

سرمایه گذاری ۵ میلیارد دلاری ترکیه در عراق

ایسنا: وزیر امور خارجه ترکیه خبر داد که کشورش برای بازسازی عراق پنج میلیارد دلار سرمایه‌گذاری می‌کند.

به گزارش ایسنا، مولود چاووش اوغلو، وزیر امور خارجه ترکیه در استانبول اعلام کرد که بعد از انتخابات شهرداری‌ها در مارس ۲۰۱۹ در ترکیه، قرار است رجب طیب اردوغان، رئیس جمهوری ترکیه به بغداد سفر کند.

اوایل سال جاری میلادی برهم صالح، رئیس جمهوری عراق، از ترکیه دیدار کرده بود. کارشناسان، سفر رئیس جمهوری کرد عراق به آنکارا را گامی مهم برای توسعه و آغاز دوره شکوفایی مناسبات ترکیه و عراق ارزیابی کرده بودند. هنوز مدتی از این سفر نگذشته

که وزیر امور خارجه ترکیه از سرمایه‌گذاری پنج میلیارد دلاری این کشور در عراق خبر داده است. چاووش اوغلو گفت: این مبلغ به صورت وام در اختیار بازگانان ترک قرار می‌گیرد و آنان نیز آن را برای سرمایه‌گذاری در عراق استفاده خواهند کرد. وزیر امور خارجه ترکیه همچنین افزود که دولت عراق اکنون تشکیل شده و مهم‌ترین مسأله وجود یک

دولت فراگیر و بازسازی این کشور است. رسانه‌های ترکیه می‌نویسند که دولت تازه تأسیس عراق با ایجاد تغییرات بنیادین در سیاست خارجی خود درصدد ایجاد توازن در روابط منطقه‌ای است. از سوی دیگر، دویچه‌وله گزارش داد، انجمن صادرکنندگان منطقه اژه ترکیه در گزارش سالانه صادرات ۲۰۱۸ به قطر اطلاع داده است که حجم صادرات این کشور به قطر افزایش ۶۲ درصدی داشته و به یک میلیارد و ۱۸ میلیون دلار رسیده است. حجم صادرات ترکیه به قطر در سال ۲۰۱۷ حدود ۶۳۰ میلیون دلار بوده است. مقامات ترکیه گفته‌اند که بعد از امضای توافقنامه تجارت آزاد بین دو کشور در سال ۲۰۱۸ تراز تجارت ترکیه-قطر به نفع ترکیه افزایش پیدا کرده است.

دولت فراگیر و بازسازی این کشور است. رسانه‌های ترکیه می‌نویسند که دولت تازه تأسیس عراق با ایجاد تغییرات بنیادین در سیاست خارجی خود درصدد ایجاد توازن در روابط منطقه‌ای است. از سوی دیگر، دویچه‌وله گزارش داد، انجمن صادرکنندگان منطقه اژه ترکیه در گزارش سالانه صادرات ۲۰۱۸ به قطر اطلاع داده است که حجم

Date: ۳۷/۱۰/۱۷ تاریخ
Ref No: ۹۷-۵۹۹ شماره
Enclosure: پیوست

جناب آقای دکتر غلامرضا سلیمانی
ریاست محترم کل بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

با سلام و احترام،

همانطور که مطلع می باشید در سال ۱۳۴۴ قانون گذار، قانون تملک آپارتمان ها را به تصویب رساند. این نامه اجرایی قانون مذکور متعاقباً تدوین و تصویب گردید. تصویب قانون مذکور و این نامه مربوط در زمانی صورت گرفته است که در منازل مسکونی از وسایل گرمایشی معمول آن زمان استفاده می گردید و اگر حادثه ای ناشی از عدم استفاده صحیح از آن وسایل رخ می داد دامنه و خسارتی محدود می داشت، علیرغم این شرایط، قانون گذار در آن هنگام بر اساس ماده ۱۴ قانون یاد شده مدیر یا مدیران مجتمع های مسکونی را موظف نمود که نسبت به بیمه نمودن تمام بنا در مقابل خطر آتش سوزی اقدام نمایند، با توجه به شرایط مناطق مسکونی و عوامل ایجاد کننده خطر آتش سوزی در آن هنگام و قبل از آن، باید گفت که قانون مذکور در زمان خود قانونی مثبت، پیشرفته و کافی بوده است. نزدیک به ۱۳ سال بعد از تصویب قانون یاد شده زمزمه های استفاده از گاز، جهت استفاده در منازل مسکونی آغاز شد و در تاریخ ۱۳۵۶/۱۲/۱۳ شرکت ملی گاز طرح و برنامه گاز رسانی به مناطقی از تهران را اعلام نمود که در سال های بعد به تدریج در تهران و سپس در شهرستان ها به اجرا درآمد، هرچند از آن زمان به موجب ماده ۱۴ قانون یاد شده، موضوع بیمه نمودن ساختمان های مسکونی و تجاری و اداری در مقابل خطر آتش سوزی همچنان پابرجا است ولی به نظر می رسد که از زمان شروع و گسترش استفاده از گاز تاکنون به نکت زیر توجه کافی نگردیده است:

اول اینکه بالا بودن ریسک وقوع زلزله در تهران و سایر شهرستان های این خطر را به وجود آورده است که اتفاق آن موجب شکسته شدن لوله های گاز در داخل و خارج مناطق مسکونی گردیده و سبب وقوع آتش سوزی های گسترده و خسارت های فراوان خواهد شد.

Date: ۳۷/۱۰/۱۷ تاریخ
Ref No: ۹۷-۵۹۹ شماره
Enclosure: پیوست

خیابان آیت ا... طالقانی - بین خیابان فرصت و ایرانشهر - شماره ۱۸۳ - طبقه ۲
تلفن : ۰۲۱-۸۸۸۱۱۳۲۵ - ۸۸۸۱۱۳۲۶ - ۸۸۸۱۳۳۰ - ۸۸۸۲۳۲۸ - ۸۸۸۲۳۲۹ - ۸۸۸۲۳۳۰ - ۸۸۸۲۳۳۱
فکس : ۰۲۱-۸۸۸۱۱۳۳۲-۳
www.parshangam.com

نکته قابل توجه دیگر این است که با توجه به مفهوم " اصل علت نزدیک " خسارت های ناشی از آتش سوزی هایی که به علت وقوع زلزله رخ داده باشد از شمول بیمه نامه آتش سوزی توصیه شده بر اساس قانون یاد شده خارج می باشد.

با توجه به موارد یاد شده و نظر به اینکه تا این تاریخ حدود بیشتر از نیم قرن از تاریخ تدوین قانون مذکور می گذرد و هنوز علیرغم تغییرات شرایط یاد شده قانون تملک آپارتمان ها به روز و مطابق نیاز جامعه نشده است، پیشنهاد می گردد موافقت فرموده دستور فرمایند تا اقدامات لازم جهت تهیه طرح اجباری شدن خرید پوشش بیمه ای زلزله، همانند خطر آتش سوزی، توسط کارشناسان محترم بیمه مرکزی صورت گرفته و سپس توسط مقامات قانون گذار تصویب و در شرح وظایف هیئت مدیره ساختمان ها قرار گیرد.

بدیهی است که در غیر اینصورت و پاسخ منفی در مورد جبران خسارت های حریق ناشی از زلزله، توسط شرکت های بیمه، اعتماد جامعه بیمه گذاران به صنعت بیمه کشور دچار خدشه ای خواهد شد که جبران آن اگر غیرممکن نباشد سال ها به طول خواهد انجامید.

با تشکر مجدد از آن جناب، خواهشمند است دستور فرمایند نتیجه صدور دستور مقتضی توسط جنابعالی را به اطلاع این شرکت برسانند.

با سپاس فراوان
شرکت کارگزاری بیمه پارس همگام
پروانه کارگزاری ۱۶-سازمان
PARSHANGAM Insurance Brokers

گیرنده رونوشت:

- سندبکای شرکت های بیمه قابل توجه جناب آقای سیدمحمد علیپور- جهت استحضار و صدور دستور اقدام لازم
- سندبکای شرکت های ساختمانی ایران قابل توجه جناب آقای مهندس جواد خوشناری- جهت ملاحظه و صدور دستور چاپ در پیام آبادگران، در صورت امکان
- سندبکای شرکت های ساختمانی- کمیسیون حقوقی- جهت اطلاع و اقدام مقتضی

کدپستی : ۱۵۸۲۳۳۷۱۹

خیابان آیت ا... طالقانی - بین خیابان فرصت و ایرانشهر - شماره ۱۸۳ - طبقه ۲ و ۳

تلفن : ۰۲۱-۸۸۸۱۱۳۲۵ - ۸۸۸۱۱۳۲۶ - ۸۸۸۱۳۳۰ - ۸۸۸۲۳۲۸ - ۸۸۸۲۳۲۹ - ۸۸۸۲۳۳۰ - ۸۸۸۲۳۳۱

Email : info@parshangam.com

www.parshangam.com

فکس : ۰۲۱-۸۸۸۱۱۳۳۲-۳

مقدمه

طبق تعریف پذیرفته شده امروزی، ابرپروژه‌ها پروژه‌های بزرگ و پیچیده‌ای هستند که معمولاً بیش از یک میلیارد دلار هزینه دارند [۱] مانند خطوط ریلی سریع، فرودگاه‌ها، بنادر، آزادراه‌ها، برگزاری المپیک‌ها، سدهای بزرگ، سکوها نفت و گاز فراساحلی، ساخت هواپیمای جدید، کشتی‌های عظیم و غیره است [۱]. برخی از ویژگی‌های مشترک ابرپروژه‌ها عبارت است از اندازه بزرگ، هزینه زیاد پروژه، پیچیدگی، زمان طولانی ساخت، دوره بسیار طولانی‌تر بهره‌برداری، استفاده از فناوری‌های جدید، تأثیرپذیری و تأثیرگذاری زیاد بر محیط اطراف، درگیر بودن با محیط چندفرهنگی دست‌اندرکاران و ذی‌نفعان آن. افزایش نیاز به پروژه‌های زیرساختی در بسیاری از نقاط دنیا موجب افزایش تعداد پروژه‌های بزرگ جهانی (Global Project) شده که اجرای آنها نیازمند همکاری بین بازیگران مختلف (مانند حامیان، کارفرمایان، پیمانکاران، مشاوران، تأمین‌کنندگان کالا، تأمین‌کنندگان مالی، سازمان‌ها و مردم محلی و به طور کلی ذی‌نفعان بیرونی و درونی) از ملیت‌ها و اقوام و فرهنگ‌های گوناگون است [۲] که عموماً از ملیت‌های و اقوام مختلف با پس‌زمینه فرهنگی، مقرراتی، سیاسی، اجتماعی و هنجاری متفاوت هستند و در موارد زیادی باید ابرپروژه را در محیط کشور میزبان با ناشناخته‌های فرهنگی، مقرراتی و هنجاری اجرا نمایند. پژوهش‌های دو دهه گذشته نشان می‌دهد که علی‌رغم اهمیت و هزینه زیاد ابرپروژه‌ها، درصد زیادی از آن‌ها با چالش‌های زیادی دست به گریبان هستند و دچار شکست می‌شوند، لذا روش‌های مدیریت کنونی پروژه‌ها جواب‌گوی مدیریت آنان نیست. طبق نظر دکتر پاتریک کونل (Dr. Patrick O'Connell) مدیر بخش مدیریت طرح‌های بزرگ دانشگاه آکسفورد، اگر مدیران پروژه‌های متعارف نیاز به دریافت معادل گواهینامه رانندگی داشته باشند، مدیران ابرپروژه‌ها نیاز به معادل گواهینامه خلبانی جامبوجت

تأثیر فرهنگ و هنجار بر مدیریت ابرپروژه‌ها

محمد رضا حاجی علیخانی

کارشناس ارشد مدیریت پروژه

(قسمت اول)

دارند [۱]. برخی نیز عقیده دارند که ابرپروژه یک پدیده فرهنگی است، زیرا مانند هر سازماندهی و شبکه با ارتباطات متقابل اجتماعی، دستاورد تعاملات اجتماعی است و لذا اقدامات فرهنگی بر حاکمیت ابرپروژه مؤثر هستند [۳].

تفاوت‌ها در بین جوامع مختلف، مورد توجه زیادی قرار گرفته که ناشی از موارد مختلفی مانند تفاوت در فرهنگ، ارزش‌ها، باورها و غیره، تفاوت در سیاستها یا رفتار دولت‌های میزبان (شامل قوانین و مقررات، کفایت نظام قضایی، میزان فساد، فضای کسب و کار جامعه، میزان شیوع مخاطرات قراردادی، تفاوت در دستورالعمل‌های کسب و کار، تفاوت در سیستم‌های اجتماعی تولید)، تفاوت در منابع و سرمایه انسانی، فرآیندهای تاریخی توسعه، اقدامات اتحادیه‌های تجاری و

کسب‌وکار، اتحادیه‌های کارکنان و مانند اینها است [۴].

مجموعه موارد بالا، نهاد (Institution) نامیده می‌شود که بین جوامع مختلف متفاوت است. نهادها تأثیر زیادی بر عملکرد ابرپروژه‌ها، نحوه مدیریت آن گذاشته و یکی از عوامل مهم ایجاد چالش برای ابرپروژه‌ها هستند. در این نوشتار با مروری بر ادبیات فنی، نگاهی به مساله نهادها و تأثیر آنها بر ابرپروژه‌ها، لزوم توجه به تفاوت‌های نهادی بازیگران ابرپروژه و رویکرد نهادمحور در مدیریت ابرپروژه‌ها شده است.

سطوح مدیریت ابرپروژه‌ها

راهنمای دانش مدیریت پروژه (PMBOK-2017) محیط مؤثر بر پروژه را شامل دو محیط داخلی و خارجی می‌داند. محیط داخلی سازمان شامل مواردی چون فرهنگ، ساختار و حاکمیت سازمانی است. محیط خارجی سازمان که بر پروژه تأثیر می‌گذارد عبارت است از شرایط بازار، تأثیرات و مسایل اجتماعی و فرهنگی، محدودیت‌های قانونی، داده‌های تجاری، استانداردهای دولت و صنعت، پژوهش‌های دانشگاهی، ملاحظات مالی (نرخ ارز، نرخ تورم و ...)، شرایط محیط فیزیکی (مانند آب و هوا، شرایط کاری)، شرایط سیاسی و غیره [۵]. مدیریت پروژه را در سه سطح می‌توان مورد ملاحظه قرار داد [۶]:

- **سطح اول (سطح فنی):** گرایش به عملیات اجرا و تحویل پروژه از طریق کنترل زمان، هزینه، بودجه و محدوده دارد. ویژگی نظام مدیریت پروژه که در دهه ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ به وجود آمد، عمدتاً فنی بود و وزارت دفاع آمریکا ابزارهایی مانند WBS، ارزش کسب و IPMA و PMI به سازماندهی نظام مدیریت پروژه و صدور گواهی‌های تخصصی کمک کردند. نگاه این سطح، ابزارها و فرآیندهایی را توصیه می‌کنند که در صورت استفاده مناسب از آنها، پروژه باید موفق گردد. ولی بسیاری افراد متوجه شدند که این نگاه همیشه کاملاً معتبر نیست و به مسایلی مانند استراتژی، فناوری و مردم در این نگاه

توجه نشده و این روش‌ها برای مدیریت چالش‌ها و پیچیدگی بسیاری از پروژه‌ها کافی نیست.

● **سطح دوم (سطح استراتژیک):** با توجه به رشد نظام جدید مدیریت پروژه از اواخر دهه ۱۹۶۰ و در خلال دهه ۱۹۷۰، شکست پروژه‌ها نیز افزایش یافت. از دهه ۱۹۸۰ و به بعد، محیط پروژه‌ها نیز به طرز فزاینده‌ای پیچیده‌تر شد. مطالعات مختلف در خصوص موفقیت و شکست پروژه‌ها نشان داد که ریشه عمومی مشکلات عبارت است از اهداف مبهم، تغییر راهبرد حامی پروژه، تعریف ضعیف پروژه، مشکلات فناوری، هم‌زمانی، راهبردهای قراردادی ناکافی، عدم حمایت محیط سیاسی، نبود حمایت مدیریت ارشد، مشکلات مالی، کمبود نیروی انسانی و شرایط نامناسب جغرافیایی که در سطح یک مدیریت پروژه مورد توجه قرار نمی‌گرفت. لذا تمرکز بر مسایلی چون تنظیم نمودن راهبرد با حامی پروژه، فناوری مدیریت، تاثیرگذاری بر ذینفعان، ایجاد زمینه تجاری مناسب، زمان‌بندی، رهبری و کار گروهی، کنترل و حاکمیت مناسب توصیه شد. مطالعات بعدی نشان داد که باید بر چیزی بزرگتر از صرفاً مدیریت اجرا تمرکز کرد. پروژه باید در زمینه کسب و کار و اجتماعی آن مدیریت شود.

● **سطح سوم (سطح نهادی):** در این سطح، تمرکز مدیریت پروژه بر ایجاد شرایط پشتیبانی و پرورش پروژه‌ها هم در سازمان مادر و هم محیط خارجی است. در رویکرد نهادگرایانه، عوامل نهادی محیط اطراف پروژه و بازیگران پروژه مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته و اثرات بالقوه و بالفعل آن بر پروژه مورد توجه قرار می‌گیرد. انتقادهایی بر مدیریت پروژه برای مدیریت آنها در انزوا وارد شده و پژوهش‌ها نشان می‌دهد که پروژه‌ها توسط عوامل نهادی شکل می‌گیرند، مانند تجربیات قبلی، سیاست‌ها، هنجارهای نهادی، ارزشها، رویه‌های عادی. بنابراین بهتر است به جای مدیریت خود پروژه، برای ایجاد زمینه نهادی مناسب برای پروژه تلاش کرد و مدیریت پروژه کافی نیست بلکه رهبری نیز اهمیت دارد. این رویکرد هم به روش‌های سخت مانند

فرآیندها، استانداردها و راهنماها توجه دارد و هم به وجوه نرم زمینه نهادی مانند قراردادهای اجتماعی، رفتارها، فرهنگ و مشابه آن.

نهاد

نهاد یک مفهوم جامعه‌شناسی است که تاثیر زیادی بر مطالعات سیاسی نهادها، کسب‌وکار بین‌المللی، حسابداری، جامعه‌شناسی، سیاست، و سایر زمینه‌ها داشته است. نهادها مجموعه‌ای از هنجارها، قوانین و ارزشها است که در یک محیط به تولید نظم از رفتارهای بازیگران کمک می‌کند. [۲].

از دید ریچارد اسکات، استاد پروژه‌های جهانی در دانشگاه استنفورد (که نظریات او در بحث نهادها در مدیریت پروژه بسیار مورد ارجاع است)، نهادها سیستم‌های پیچیده اجتماعی شامل عناصر قانونی و

روم، شمال اروپا تابع قانون انگلوساکسون و آلمان تابع قوانین موردی (Case law) هستند. بنابراین یک قرارداد استقراری که در قانون آلمان ۸ صفحه است، شاید در قانون ایتالیا ۱۰۸ صفحه باشد [۸].

● **عناصر هنجاری:** بر ارزشیابی و الزام زندگی اجتماعی، خویشاوندی، طبقات اجتماعی، جوامع مذهبی، گروه‌های تخصصی و صنفی، مؤسسات داوطلبانه و اعتبار در جامعه تاکید می‌کند که باورهای و ارزش‌های مشترک دارند. مثال آن روش‌های اجرایی، انتظارات اجتماعی، سازمان صنعت، نقش‌های تخصصی، امکانات تدارکات پروژه، روابط بین افراد جامعه محلی، و منابع است. سیستم‌های هنجاری و عرفی مسؤولیت‌ها و وظایف را تعیین می‌کنند. رعایت هنجارها ایجاد حس احترام و افتخار نموده و عدم رعایت آن‌ها موجب شرمساری یا عدم رضایت برای

مقرراتی (Regulative)، هنجاری و عرفی (Normative) و فرهنگی (Cultural) هستند که همراه با فعالیت‌ها و منابع، پایداری و معنا به زندگی اجتماعی می‌دهند [۷]. البته در جهان واقعی، عناصر هنجاری و فرهنگی باهم دیگر هم‌پوشانی داشته و ترکیب‌های پیچیده‌ای ایجاد می‌کنند [۸]:

● **عناصر مقرراتی:** شامل دستگاه رسمی حاکمیت یعنی قوانین (قوانین اساسی، مدنی، مالکیت، کشوری، ایالتی)، مقررات، سیستم قضایی، دستگاه نظارتی و مجوزها و مشوق‌ها است. تمرکز آنها بر رفتارهای رسمی، پاداش دادن به موارد منطبق بر مقررات و تنبیه موارد عدم تطابق است. مثلاً جنوب اروپا تابع قانون

افراد و سازمان‌ها می‌گردد [۷، ۸].

● **عناصر فرهنگی:** این عناصر به لایه‌های عمیق‌تری شامل باورهای مشترک در خصوص جهان (چهارچوب فرهنگی) می‌پردازد. این عناصر ضمنی‌تر بوده و کمتر توسط همه طرف‌های درگیر درک شده و سخت‌تر تشخیص داده می‌شود و می‌توانند محرک دو عنصر دیگر باشند. مثال این عناصر باورهای فرهنگی محلی و مفاهیم مرتبط با زبان است [۸]. موانع ناشی از تفاوت‌های چندفرهنگی عبارتند از: موانع زبانی، آداب رسمی، مذهبی، نامناسب بودن نیروی ماهر، عدم کفایت مصالح محلی [۹].

چالش‌های نهادی ابر پروژه‌ها

پژوهش‌گران، چالش‌های گوناگونی برای ابرپروژه‌ها ذکر نموده‌اند، مانند افزایش هزینه، تاخیر زیاد، کاهش منافع و شکست مالی، عدم پذیرش اجتماعی، ساختار سازمانی شبکه‌ای متمایز، پراکندگی جغرافیایی و مشکلات ارتباطی، چالش‌های حاکمیتی و چالش‌های نهادی [۱۰]. در این بین، چالش‌های نهادی اهمیت زیادی دارد. جامعه‌شناسان تاکید می‌کنند که تمام بازیگران، بر سیستم اجتماعی و افرادی که فعال هستند تاثیر گذاشته و از آنها تاثیر می‌پذیرند. برای ابرپروژه‌های جهانی، جافتادن بازیگران در محیط محلی اطراف پروژه (روابط، سطح فعل و انفعال، هماهنگی یا مذاکره بین تازه‌واردان و سایر افراد و سازمان‌های محلی دیگر با پروژه) بسیار مهم است و برای هماهنگی بین بازیگرانی که از محیط‌های نهادی مختلف هستند، چالش‌های مدیریتی وجود دارد [۱۱].

ابرپروژه‌های جهانی عمر طولانی دارند که اغلب بیش از عمر شرکتها و تقریباً همیشه بیش از دوره قدرت احزاب سیاسی یا قانون‌گزاران است و در طول عمر خود از چند مرحله گذر می‌کنند که هر مرحله چالش‌های نهادی گوناگونی دارد [۱۲]:

- در مرحله شکل‌گیری پروژه، باید خواسته‌های تمام ذی‌نفعان (گاهی نیز متناقض است) برآورده گردد که بعضی مخالف پروژه هستند.
- در مرحله ساخت، ابرپروژه‌ها به دلیل بزرگی موجب جهش در اقتصاد محلی یا منطقه‌ای و کمبود منابع مانند کارگر ماهر، مصالح، ماشین‌آلات و تجهیزات عمرانی شده و متعاقباً باعث افزایش قیمت‌ها می‌گردند. اغلب نیز باعث افزایش ترافیک، آلودگی صوتی، هوا و آب‌های جاری و زیرزمینی، و ورود تعداد زیادی کارگر و دنباله‌های کمپ‌های کارگری (مصرف الکل، مواد مخدر، فحشا و سایر آسیب‌های اجتماعی) در جوامع اطراف خود می‌گردد.
- در مرحله بهره‌برداری، تعیین قیمت محصول و افزایش آن می‌تواند موجب نارضایتی مردم محلی شود، مانند تعیین قیمت فروش آب حاصل از طرح

خصوصی‌سازی تامین آب شهر کوچابامبا (Cochabamba) در بولیوی در آخر سال ۱۹۹۹ که منجر به اعتراضات مردم شده و به جنگ آب کوچابامبا معروف شد و نهایتاً باعث تغییر حکومت آن کشور شد.

عوامل نهادی بروز چالش‌ها در ابرپروژه‌ها

عوامل گوناگونی برای بروز مشکلات ابرپروژه‌ها ذکر شده‌اند از جمله تله‌های مدیریتی، تعریف ناکافی پروژه در آغاز پروژه، برآوردهای اشتباه و دست پایین، توجیه غیرواقعی و عدم انتخاب بهترین گزینه، عدم کارایی روش‌های سنتی مدیریت و تحویل پروژه، عدم پاسخ‌گویی کارفرماهای دولتی، برنامه‌ریزی نامناسب، تاثیر منفی عدم قطعیت‌ها و ریسک‌ها، اطلاعات ناکافی از تامین‌کنندگان، استفاده از فناوری‌های جدید آموخته نشده، مشکلات تدارکات، مشکلات نوع قرارداد، عدم توجه کافی به مسایل نهادی و مشکلات ناشی از تفاوت‌های نهادی بازیگران پروژه [۱۰] که از بین عوامل ذکر شده، عوامل نهادی در سال‌های اخیر مورد توجه زیادی قرار گرفته‌اند.

شرکت‌هایی که در کشورهای به‌جز کشور خود کار می‌کنند، با مقررات و سیستم‌های سیاسی متفاوت، هنجارها و سنت‌های گوناگون، و تفاوت‌هایی در ارزش‌ها و باورها روبرو می‌شوند که تفاوت‌های نهادی نامیده می‌شود. عدم آگاهی از شرایط محیط نهادی پروژه می‌تواند موجب سوءتفاهم و تعارض شده و ریسک‌ها و هزینه‌های کار در محیط خارج را افزایش دهد، لذا شرکتی که به یک پروژه بین‌المللی ورود می‌کند، با یک شکاف دانشی روبرو می‌شود، که عبارت است از تفاوت بین دانش نهادی لازم برای کار در یک پروژه بین‌المللی و دانشی که آن شرکت دارد [۱۳].

مشکلات این نوع پروژه‌ها فراتر از مسایل فنی است و باید ابرپروژه‌ها را به عنوان یک فعالیت فنی-اجتماعی دید که در چهارچوب‌های پیچیده نهادی جاگرفته‌اند و لذا مدیریت نهادی در آنها بر

مدیریت فنی اولویت دارد [۱۴].

پژوهش‌هایی درباره تاثیر نهادها بر ابرپروژه‌ها

شرکت‌های خارجی درگیر در پروژه‌های بین‌المللی، دچار افزایش ریسک و سوءتفاهم می‌شوند [۱۳]. بررسی‌ها نشان می‌دهد که به دلیل تفاوت‌های فرهنگی، انتقال نظریات و روش‌های مدیریتی از یک فرهنگ به فرهنگ دیگر همیشه موفق نیست، مثلاً تفاوت‌هایی بین ارزش‌های فرهنگی غربی و چینی وجود دارد که تاثیر زیادی بر باورهای مدیریتی می‌گذارد [۱۵]. یکی از اولین و مفصل‌ترین این پژوهش‌ها، طرح مطالعات گروه «طرح بین‌المللی مدیریت مهندسی و ساخت» (IMEC) است که در سال ۱۹۹۵ در دانشگاه کبک در مونترال کانادا ایجاد شد و ۶۰ ابرپروژه از سراسر دنیا را بررسی نمود. حدود ۴۰٪ پروژه‌های مطالعه شده بسیار بد اجرا شده و شکست خورده بودند و بیش از یک سوم آنها اگرچه در محدوده زمان و هزینه مربوطه اجرا شدند، به اثرگذاری قابل قبول (ترکیبی از عملکرد اقتصادی، عملکرد فنی، مقبولیت اجتماعی و محیطی، قانونی بودن سیاسی و توسعه اقتصادی) نرسیدند. آنها نتیجه گرفتند که آرایش‌های نهادی منسجم و توسعه یافته، مهمترین عامل تعیین‌کننده عملکرد پروژه هستند و شکست پروژه‌ها بیشتر به دلیل برخورد نامناسب با عوامل بیرونی، تحلیل‌های سطحی، مشکلات محیط اجتماعی و نهادی میزبان پروژه یا درک کم از تغییرات پیچیده مشارکت‌ها است و کنترل پیمانکاران یا انجام درست برآوردها نقش کمتری در شکست آنها بازی می‌کند [۱۱].

در سال ۲۰۰۷ پژوهشی در خصوص مشکلات یک شرکت آمریکایی انجام شد که در اروپا اقدام به ساخت مجتمع‌های اداری و مسکونی نموده بود. این شرکت که بیش از ۷۰۰ پروژه مجتمع‌های مسکونی، اداری، صنعتی و تجاری در آمریکا ساخته بود، در دهه ۱۹۹۰ تصمیم گرفت که به بازار بین‌المللی وارد شود و با ذهنیت تشابه آمریکا با اروپای غربی، اولین پروژه‌ها را دو

برج بلندمرتبه در فرانسه و دو برج نیز در آلمان انتخاب کرد [۲]. شرکت آمریکایی برای مدیریت ارشد پروژه‌ها، متخصصین خود را از آمریکا به اروپا اعزام نمود. اما علیرغم تجربیات قبلی، پروژه‌های مذکور به دلیل مشکلاتی در آلمان و فرانسه دچار تاخیرات و افزایش هزینه و زیان شدند. مشکلات تا آنجا پیش رفت که شرکای اروپایی، طرف آمریکایی را به امپریالیسم فرهنگی و حس برتری جویی آمریکایی متهم می‌کردند ولی این اختلافات ناشی از تفاوت نهادی و عدم شناخت کافی از هنجارها، فرهنگ و مقررات کشورهای اروپایی بود و در اکثر موارد شرکت آمریکایی مجبور به عقب نشینی از مواضع خود شد. مثال‌هایی از این مشکلات عبارت بودند از [۲]:

- بیشتر ساختمان‌های بلندمرتبه با نمای شیشه‌ای در آمریکا، پنجره ثابت دارد (قابل باز شدن نیست) و کنترل دما توسط سامانه تهویه مطبوع انجام می‌شود. برعکس در آلمان و فرانسه بیشتر ساختمان‌های

بلندمرتبه پنجره بازشو دارند. علت تفاوت در این بود که در آمریکا ساختمان‌ها عموماً در شرایط خشن طبیعی هستند و گرایش به جدایی از محیط و استفاده از دستگاه‌های تهویه مطبوع و تنظیم مکانیکی هوا است، ولی در اروپا استفاده از هوای تازه ارجحیت دارد.

- طرح آمریکایی در تعارض با آیین‌نامه‌های ساختمانی فرانسه و آلمان بود، مثل تفاوت در آیین‌نامه مقابله با آتش، آبیپاش‌های خاموش کننده آتش و راه پله‌ها.

- مهندسان آمریکایی سازه را فلزی طراحی کردند، زیرا فولاد ساختمانی در آمریکا ارزان‌تر و پربازده‌تر بود. اما به دلایل اقتصادی و تاریخی از جنگ دوم جهانی به بعد، در دهه ۱۹۹۰ شرکت‌های آلمانی تجربه کمی در اجرای سازه‌های فلزی داشتند. پس از مجادلات زیاد، طراحی‌ها مجدداً برای سازه بتنی انجام شد که موجب افزایش زمان و هزینه شد. در خصوص مصالح نما نیز اختلافات زیادی بروز کرد، مثلاً بعضی

مصالح در فرانسه موجود نبود و باید با قیمت گزاف از ژاپن وارد می‌شد که موجب افزایش هزینه شد.

- طراحان آمریکایی با روش طراحی-مناقصه-ساخت (سه عاملی)، تقریباً ۱۰۰٪ طراحی را انجام می‌دادند و پیمانکار تنها نقشه‌های کارگاهی برای کمک به نصب تهیه می‌نمود، زیرا در نظر آنان زمان، پول بود و کار ساخت از آغاز تا پایان بدون توقف باید پیش رود. برعکس در فرانسه و آلمان طراحان (مشاوران) تنها ۸۰٪ طراحی را انجام داده و پیمانکاران محلی گروه طراحی داشته و طراحی را برای تسهیل ساخت پروژه تکمیل می‌نمودند که از نظر فرهنگ مهندسی آمریکا غیرقابل قبول بود و این امر پیمانکاران فرانسوی و آلمانی را ناراضی نمود.

- در فرانسه و آلمان تعداد خیلی بیشتری مجوز (نسبت به آمریکا) از مقامات مختلف لازم است. شرکت آمریکایی این روند طولانی را در برنامه خود ندیده بود.

ادامه دارد

موسسه حساب و کتاب

مشاوره مالی و مالیاتی
انجمن شرکتهای ساختمانی

این موسسه آمادگی دارد تا با گروهی متخصص و باتجربه پیمانکاران محترم را با آخرین تغییرات قوانین و مقررات مالی و مالیاتی و رعایت آن آشنا نموده و در راستای پیشگیری از پرداخت مالیاتها و جرائم سنگین و ناعادلانه بصورت رایگان اقدام به ارائه مشاوره نماید.

۱- ارائه کلیه خدمات حسابداری صورت‌های مالی در جهت اطمینان بخشی، مناقصات، پانکدها (اخذ تسهیلات و ضمانت‌نامه) و ...

۲- ارائه کلیه خدمات حسابداری به شرکت‌ها بصورت پیمانی با بهره‌گیری از نیروهای حرفه‌ای در تمام سطوح

۳- نظارت بر واحد مالی شرکت‌ها بصورت پیمانی و ارائه راهکارهای مورد لزوم در جهت بهبود فرآیندهای مالی

۴- تنظیم لایحه دفاعیه و شرکت در کمیسیون‌های حل اختلاف مالیاتی

۵- انجام کلیه امور مربوط به اصلاح حسابهای ستوانی و رفع مغایرتها

۶- ارائه مشاوره مورد لزوم در ارتباط با قوانین و آخرین بخشنامه‌های مالیاتی و استانداردهای حسابداری

۷- مشاوره و راهنمایی در جهت خرید و ارتقاء نرم‌افزارهای مالی

عضو انجمن حسابداری ایران (عضویت حقوقی و حقیقی) ✓

عضو انجمن حسابداران خبره ایران (عضویت حقیقی) ✓

عضو انجمن حسابرسان داخلی ایران (عضویت حقیقی) ✓

مشاوره مالی و مالیاتی بصورت رایگان در محل سندیکا روزهای چهارشنبه از ساعت ۱۳ الی ۱۶- برای اطلاع بیشتر با تلفن ۰۲۶۱۶۶۶۴۱ داخلی ۱۰۸ تماس حاصل فرمائید.

web: www.hesaboketab.com

شماره تماس موسسه: ۴-۸۸۲۴۸۸۵۳